

פרוטוקול מישיבת מועצת העירייה מן המניין  
מס' 3/15 + כינוס עפ"י בקשה מיום 11.03.15

נוכחים:

מר חי אדיב	- ראש העירייה
מר יגאל שמעון	- סגן מ"מ ראש העירייה
מר יואב רוזן	- סגן ראש העיר
הגב' כנרת כהן	- חברת המועצה
מר משה חנוכה	- חבר המועצה
מר חיים שאבי	- חבר המועצה
הגב' תקוה גלם	- חברת המועצה
מר יגאל הררי	- חבר המועצה
מר אופיר טואיל	- חבר המועצה
מר אביאל אברמוביץ	- חבר המועצה
הגב' שרונה הרשקו	- חברת המועצה
הגב' עדי ברמוחה	- חברת המועצה
מר נדב דואני	- חבר המועצה
הגב' אביב גוטרמן	- חברת מועצה
מר אמיר כוכבי	- חבר המועצה
הגב' יעל ברזילי	- חברת המועצה

נעדרו מהישיבה:

מר נוה גור	- חבר המועצה
------------	--------------

משתתפים נוספים:

הגב' חנה גולן	- מנכ"לית העירייה
מר ירון סולברג	- סגן היועמ"ש לעירייה
הגב' ניצה משה	- מרכזת ישיבות המועצה

על סדר היום:

א. שאילתות של חברי מועצה

ב. הצעות לסדר:

1. חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 - הצעת החלטה:  
"מועצת העיר מחליטה לחלק את התקציב העירוני לפרסום בעיתונות המקומית ירוק והוד הכפר, וכן גם את כל ההודעות והפרסומים שאינם בתשלום, שווה בשווה".
2. חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 - הצעת החלטה:  
"מועצת העיר מחליטה להסדיר את כל חובות הבימטרון שנשאר לתשלום לאומנים ולספקים שטרם שלמו להם וזאת בגין סגירת הבימטרון ופיזור של העמותה ובגין אי העברת התמיכה כולה".
3. חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 - הצעת החלטה:  
"מועצת העיר מחליטה לבצע שינויים ברחוב אסירי ציון 19 על מנת להכין חניות ציבוריות לאורך הכביש עבור הציבור הרחב".
4. חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 - הצעת החלטה:  
"מועצת העיר מחליטה שהפיקוח יצא למבצע אכיפה יזום בכל שכונות העיר על מנת להשמיש מחדש את החניות הפרטיות שהוצאו מכלל שימוש בעקבות הפיכתם לגלריות, מחסנים וכדומה".

ג. ישיבה שלא מן המניין – כינוס על פי בקשה:

הצעת החלטה:

1. "מועצת עיריית הוד השרון מחליטה להמשיך להפעיל את מערך מאבטחים צמודים בכל גני הילדים בעיר".

הצעת החלטה:

2. "עיריית הוד השרון תציג למועצת העיר תכנית לצמצום היקף חובות תושבים כולל לוחות זמנים למימוש התכנית".

הצעת החלטה:

3. "ראש העירייה ידווח למועצת העיר בדלתיים סגורות על הנסיבות לחקירות שהתקיימו לאחרונה בקרב מי מבכירי העירייה".

ד. דו"ח ביצוע – דיווח מנהלי האגפים – ביצוע 2014.

ה. הנושא: מינוי סגן בשכר לראש העירייה

- בהתאם לסעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות – (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) – תשל"ה-1975, מתבקשת מועצת העירייה לאשר את מינויו של חבר המועצה מר חיים שאבי לתפקיד סגן ראש העירייה בשכר. שכרו ייקבע בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים.

ו. הנושא: אישור מועצת העירייה לגבי האצלת סמכות ראש העירייה לסגן בשכר לראש העירייה לפי סעיף 17 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם התשל"ה-1975-

הצעת החלטה:

מועצת העירייה מאשרת האצלת סמכויות ראש העירייה לפי סעיף 17 לחוק רשויות מקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה - 1975, לסגן ראש העירייה מר חיים שאבי, לחתום על כל כתב התחייבות או תעודה אחרת שיש בה משום התחייבות כספית בהתאם לסעיף 203 לפקודת העיריות (נוסח חדש) לרבות התחייבויות כלפי הבנקים. כמו כן מתבקשת המועצה לאשר האצלת סמכויות ראש העירייה על סגנו לחתום על שטרות לטאבו, שוברי תשלום, פקודות תשלום, שקים וחוזים. חתימתו של ראש העירייה, או סגנו, בצירוף חתימת גזבר העירייה, ובתוספת חותמת העירייה תחייב את העירייה לכל דבר ועניין. ראש העירייה מוסמך להאציל סמכויותיו מכוח החלטה זו על כתב מינוי מעת לעת לסגני ראש העירייה, על פי שיקול דעתו של ראש העירייה.

ז. אישור מלגה לספורטאי רון סגל בגין השתתפות במשחקי Special olympics  
תחרות המשחקים האולימפיים המיוחדים של "ספישל אולימפיקס", יתקיימו השנה בחודש יולי 2015 בלוס אנג'לס ארה"ב. 40 ספורטאים וספורטאיות מישראל נבחרו לייצג את ישראל ולהשתתף במשחקים האולימפיים. בין הספורטאים נבחר גם הספורטאי רון סגל, תושב העיר הוד השרון, אשר מתחרה בענף האתלטיקה הקלה.  
רצ"ב מכתבו של מר ראובן אסטרחון ראש המשלחת ומ"מ מנכ"ל ספישל אולימפיקס ובקשתו של מר יצחק בן דור, מנהל רשות הספורט, הממליץ לאשר במועצת העיר הענקת מלגה לספורטאי רון סגל בסכום של 5,000 ₪ מסעיף "מלגות לספורטאים מצטיינים 1829100810 – מסמך המסומן כנספח א'".

ח. הנושא: בקשה להיתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש) למר עופר לוי עובד רשות הספורט .  
בהתאם לסעיף 180. (א): "רשאית מועצה, במקרים מיוחדים, להתיר לעובד העירייה לעסוק בעבודת-חוץ גם על מנת לקבל פרס".  
בהתאם למסמכים שהוגשו לעיון חברי המועצה, מחליטה המועצה לאשר את בקשתו של מר עופר לוי לעסוק בעבודת חוץ גם על מנת לקבל פרס.  
על מנת לשמור על צנעת הפרטיות יועברו אליכם הנספחים לנושא זה (בקשתו הנוכחית של מר לוי והמלצתו של מר יצחק בן דור מנהל רשות הספורט באמצעות הדואר האלקטרוני).  
אישור היתר זה למר עופר לוי יהיה בתוקף עד ליום 1.4.16.

ט. הנושא: בקשה להיתר עבודת חוץ על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות נוסח חדש) לעו"ד שירלי תומר, סגנית היועץ המשפטי לתכנון ובניה.  
בהתאם לסעיף 180. (א): "רשאית מועצה, במקרים מיוחדים, להתיר לעובד העירייה לעסוק בעבודת-חוץ גם על מנת לקבל פרס".  
בהתאם למסמכים שהוגשו לעיון חברי המועצה, מחליטה המועצה לאשר את בקשתה של הגב' שירלי תומר לעסוק בעבודת חוץ גם על מנת לקבל פרס.  
על מנת לשמור על צנעת הפרטיות יועברו אליכם הנספחים לנושא זה (בקשתה הנוכחית של הגב' שירלי תומר והנחיות שפורסמו בחוזר מנכ"ל מס' 1/2011 המתייחסים לנושא זה באמצעות הדואר האלקטרוני).  
תוקפו של אישור היתר זה לגב' שירלי תומר יהיה לשנת 2015.

### פרוטוקול הישיבה

- ניצה משה: ערב טוב, אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/15, וכינוס על פי דרישה. אנחנו נפתח בשאלות, לכולם יש את השאלות על השולחן כולל לתשובות. השאלתה הראשונה של חברת המועצה עדי ברמוחה. השאלתה היא, "אבקש לדעת מדוע עמותת השחייה, לא קיבלה את מלוא התמיכה שתוקצבה לה בשנת 2014." תשובתה של מנכ"לית העירייה: "עמותת השחייה נתבקשה להשלים מסמכיה, עד למועד של 31.08.14, כפי שנקבע במועצת העיר מיום 14.05.14. המסמכים לא הוגשו במועד". עדי, שאלה קצרה אם יש לך? ותשובה קצרה, נא לשמור על לוחות זמנים.
- עדי ברמוחה: אם המסמכים לא הוגשו במועד, איך אישרו להם תקציב תמיכה לשנת 2015? הוגשו המסמכים בכלל? כי לי יש פה, מייל שאומר אחרת, שהמסמכים הוגשו. מייל שהוא מופנה לתקווה, שהמסמכים הוגשו.
- ירון סולברג: מסמכים שקשורים למתן תמיכות, על פי התבחינים שקבעה מועצת העיר, הוגשו. ולכן, נערך דיון בבקשה. אוקי? לגבי העמותה הזו, על פי החלטת מועצת העיר שאימצה את ההחלטה של וועדת המשנה לתמיכות, כפי שהמליצה בפניה, שם נקבעו מסמכים נוספים, שעליהם להמציא.
- עדי ברמוחה: בולשיט.
- ירון סולברג: במסמכים הללו, לא, אני לא חושב שזה בולשיט, אני אומר בדיוק, את מה שהיה ומה שאני אומר, אלה עובדות ועובדות נכונות.
- עדי ברמוחה: יש לי פה, מייל.
- ירון סולברג: עובדות ועובדות נכונות.
- עדי ברמוחה: בסדר.
- ירון סולברג: בסוף אוגוסט, המידע שמועצת העיר ביקשה אותו, את אותם מסמכים שהתבקשו, לא נמצאו בעירייה, במועד ההוא. אני בספק אם עד היום, הומצאו כל הניירות, באשר למשל, אם היה מסמך דיווח לרשויות המס,

אז אפילו הדיווח הזה לא היה, אלא היה דיווח של רואה חשבון שבא ואומר, אני דיווחתי לרשויות המס. אבל ככלל, אני אומר, עכשיו, אני מדבר באופן כללי, באוגוסט לא היו המסמכים כפי שהגדירה מועצת העיר.

עדי ברמוחה:

אוקי.

(מדברים יחד)

ניצה משה:

תודה, אני עוברת לשאילתא הבאה של חבר המועצה נדב דואני: "אבקש לקבל מענה לשאילתא הבאה, איך הסיסמא של עיריית הוד השרון "100% למען החינוך", מסתדרת עם המציאות העגומה של ההשקעה הדלה ביותר, בכל איזור השרון? המענה של מנכ"לית העירייה, תנה, אולי את תקריאי בבקשה.

חנה גולן:

קודם כל, זאת הייתה שאילתא מאתגרת. היות ובפרסומים לא כתובים, לא הקריטריונים ולא על סמך מה נקבעה ההשקעה בחינוך ונאלצנו לבדוק. אני צרפתי כאן, טבלה, טבלת השוואה של שתי רשויות סמוכות, כפר סבא ורעננה, אני חושבת שזה מספיק, זה מדבר בעד עצמו וכתבתי גם, את הנקודות. אני רק, אקריא בטבלה. מסתבר שהפרסום נעשה על סמך שני פרמטרים, אחד זה, פרק 81 לתקציב החינוך והשני, זה מספר התלמידים, כשמחלקים זה בזה, זה הנתון שהופץ בעיתונות וכן הלאה. אז יש כמה בעיות. אחד - מספר התלמידים לא היה נכון ונלקחו בחשבון, תלמידי בית ספר מוסינוון. בית ספר מוסינוון הוא לא בית ספר רשותי, הוא לא נמצא אצלנו בתוך התקציב ולכן, הוא גם לא נמצא בפרק 81. אם תסתכלו ברובריקה מימין, אז תראו שהוד השרון, פרק 81, זו ההשקעה בחינוך, סך התלמידים שלא כמו פורסם בלמ"ס, הוא יותר קטן ואז, ההשקעה היא לא 10,000, אלא 10,973. מה עושים בכפר סבא שכנינו? בכפר סבא שכנינו, לפרק 81, מכניסים את היול"א שמגדיל כמובן, את התקציב. אם היינו מכניסים אנחנו, את היול"א, לתוך פרק 81 שנבדק כאמור, אז ההשקעה הייתה 12,008. אם נלך לפי שיטת

רעננה, אז ברעננה מכניסים גם את היול"א וגם את המרכזים הקהילתיים והחוגים וכן הלאה. לו עיריית הוד השרון הייתה עושה אותו הדבר, ההשקעה פר תלמיד, הייתה 12,570. זאת אומרת, שכשאנחנו רואים פרסומים בעיתון, אז עם כל הכבוד לעיתון, ואני באופן אישי, פניתי למרכז השלטון המקומי, אני חושבת שיש מקום שמרכז השלטון המקומי, יעשה גם בזה, איזשהו סדר. אלף, שיפורסמו הפרמטרים, בית, שיבדקו את הפרמטרים באופן זהה בכל הרשויות ואז הנתון יהיה אמיתי ונכון. בסופו של דבר אני רוצה לומר יש פה את ההתייחסות שלי לגבי מוסינזון וכן הלאה, אתם יכולים לקרוא. בסופו של דבר, מה שקובע, זה מבחן התוצאה ובמבחן התוצאה הוד השרון יש לה רק במה להתגאות ואני רוצה לומר שאני עוד לא הוספתי פה, עוד דברים. אגב, למה אצלנו זה לא בפרק 81, הנתונים האלה? היות ועל פי הנחיות משרד הפנים לבניית התקציב, כל מה שרעננה וכפר סבא מכניסים וזה רק דוגמאות, לא יכול להיות בפרק 81, אלא בפרקים אחרים. אז אנחנו נוהגים נכון, אנחנו עושים על פי הנחיות משרד הפנים והנתונים שפורסמו, הם רחוקים ולא מדוייקים.

נדב, שאלה קצרה? תשובה קצרה.

ניצה משה:

הרי, הרעיון ניצה, הוא שאלה קצרה, תשובה קצרה ואני שמח על התשובה הארוכה והמקיפה של המנכ"לית ואני אתייחס בהתאם. קודם כל, אני מופתע מזה שאתם מחליטים, היה דו"ח פשוט, של המועצה לשלום הילד, שקבע בצורה מסוימת, איך לעשות את החישוב. אז אתם אומרים, לא, לא ככה צריך לעשות את החישוב, צריך לעשות אותו בצורה אחרת, שתיטיב אתנו, כשנרצה להציג את הנתונים, שהם יראו טובים יותר. אז זה, זה משחק, זה תרגיל חשבונאי בילדים שלנו. עכשיו, אתם אומרים לי על מוסינזון, אני רוצה לשאול, פה השאלה שלי, כשהם כללו את תלמידי מוסינזון, כשאתם מפרסמים את נתוני הבגרויות שלכם, אתם מתגאים בילדי מוסינזון, כשילדי מוסינזון עומדים פה

נדב דואני:

ומצלמים, אתם מתגאים בהם, אבל לא, לא, הם בית ספר איזורי והם, למרות שהם תלמידי, ילדי הוד השרון, אנחנו לא נכליל אותם בחשבון, נוריד אותם, נשמיט אותם, כי המספרים לא מסתדרים לנו כמו שרציתם. אז אני רוצה להבין למה תלמידי מוסינזון מופלים ויוצאים החוצה, כשבפועל, מדובר בילדים שלנו, שלומדים, שהם ילדי הוד השרון, לומדים במערכת העירונית שלנו, לא במערכת העירונית שלנו, סליחה, בבית ספר שנמצא בתחום הרשות שלנו, מתקצב על ידי העירייה ואתם, כשזה לא מסתדר לכם עם המספרים, אתם מוציאים אותם החוצה, אבל כשזה יגיע לבגרויות, אתם תכניסו אותם פנימה, כי אז, זה כן, מסתדר לכם.

חנה גולן: (לא ברור, מדברת ללא מיקרופון) ואני מבקשת שתשימו לב גם, לתשובה. שלא יוצר רושם שאנחנו פה, עושים איזשהו מצג שווא.

נדב דואני: אבל זה בדיוק, מה שאתם עושים, חנה.

חנה גולן: מה לעשות שתוצאות הבגרות, זה של כל אלה שהם תושבי הוד השרון ולא אנחנו מפרסמים, אלא משרד החינוך, זה לא הולך לפי בתי ספר, גם אם מישהו שהוא לומד בכפר הירוק, אבל הוא תושב הוד השרון, זה נכלל בממוצעים. נדב, אני מקווה שאתה שומע אותי.

נדב דואני: אני שומע טוב מאוד, האמיני לי.

חנה גולן: יופי, זה דבר אחד ומה לעשות שבספר התקציב, התקציב של מוסינזון לא מופיע, הוא לא אצלנו, כי לא אנחנו מנהלים את התקציב של מוסינזון ולכן,

נדב דואני: אבל את מתקצבת, את נותנת כסף.

חנה גולן: ולכן, מה שאני נותנת דרך אגב, מופיע ב- 1,027,000, זה מופיע, התמיכות מופיעות פה, בנתון הזה.

נדב דואני: כמה הם קיבלו תמיכה על פי העמותה, 3,000 שקל, כמה הם קיבלו?

3,000 שקל לתלמיד ופה, מדובר על 10,973,

חנה גולן: אבל נדב, נדב,

- נדב דואני: אז שוב, הפלייה לילדי מוסינזון, כאילו הם לא נולדו בעיר, כאילו הם לא גדלים בעיר, כאילו הם לא לומדים בעיר. אגב, גם חי למד שם, בתור ילד.
- חנה גולן: נדב, אלף, הנתונים זה על פי שנתון של 2013, נכון? זה דבר אחד. אבל אם אנחנו רוצים באמת, להראות מצג אמיתי, עכשיו בחשבון, זה צריך להיות חשבונאי, אין מה לעשות. אני לא יכולה לכתוב את כל תלמידי מוסינזון ולחלק את זה בסכום של פרק 81, כי אני לא מנהלת להם את התקציב, זה נורא פשוט, מה לעשות? ולכן, גם פניתי ואני מקווה, את כן מתקצבת אותם.
- נדב דואני: אני מאוד מקווה, סליחה נדב, אני מאוד מקווה שמרכז השלטון המקומי, לא אני, אלא זה משהו ארצי, כי מה לעשות? מודדים את ראשי הערים לפי הבגרויות.
- מדברים יחד**
- חנה גולן: אפשר לחשוב שראש העיר מלמד בגרות.
- נדב דואני: אתה רוצה? מה אתה אומר, אולי נעשה על דיון, חי?
- ניצה משה: לא, אין דיון, כי זו שאילתא.
- נדב דואני: למה לא? מה אכפת לך? לא, אני רוצה, אני רואה שחי רוצה גם, לענות.
- ניצה משה: חי לא עונה ואני עוברת לשאילתא הבאה.
- נדב דואני: הוא אמר, אבל אי אפשר להשאיר את זה פתוח.
- ניצה משה: חי, אני עוברת לשאילתא הבאה. של נדב דואני, "מהי תוכנית האבטחה החדשה, של מחלקת הביטחון העירוני, עבור הגנים העירוניים?" יש פה, תשובה של ד"ר יואב רוזן, סגן ראש העיר.
- ניצה משה: "לצורך שדרוג מערך האבטחה בעיר, החלה העירייה בתהליך של בחינת המצב וגיבוש תפיסת אבטחה יעילה בעיר. דגש מיוחד הושם על אבטחת מוסדות חינוך, אירועים עירוניים והגברת תחושת הביטחון של התושבים. בעניין אבטחת גני הילדים, יש כוונה להתקין מערכות אלקטרוניות מתקדמות, שיתנו מענה יעיל לאבטחת הילדים, במקום המאבטחים וזאת, בגנים שאינם אשכולות גנים. כמו כן, יוקצו שני צוותי



מאבטחים יוצאי יחידות קרביות וכן, מגישי עזרה ראשונה ניידים, שיתנו מענה לכל הגנים, ארבע דקות הגעה. צוותים אלה יתנו מענה גם לחוגים השונים שמתקיימים ברחבי העיר ולכל מקומות ההתכנסות של הנוער, צופים וכיוצא בזה, של הילדים בגני הילדים, בשעות הערב. בנוסף, יתוגבר סיור הלילה בעיר, החל מהשעה 23:00. "שוב, שאלה קצרה בבקשה.

נדב דואני: בהמשך לתשובה שאני מודה שהיא לא מספקת. אני רוצה לדעת האם יש כוונה לבטל את אגרת השמירה, ששנים אנחנו שומעים שהמטרה שלה, היא הגנה על מוסדות החינוך, לשמירה במוסדות החינוך, האם בעקבות הרפורמה שמורידה את היקפי כח האדם, אתם מתכוונים להפסיק את הגבייה של אגרת השמירה?

חי אדיב: לא (מדברים ללא מיקרופון 14:00).

יואב רוזן: אלף, הנושא הזה עלה בישיבה קודמת והודענו כבר, שלא. בית, אין קשר בין אגרת השמירה, לבין הרפורמה שאנחנו עושים.

נדב דואני: למה לא?

יואב רוזן: כי אין.

נדב דואני: מה, למה לא?

ניצה משה: זהו, שאילתא, יש התשובה, אני עוברת לשאילתא הבאה, גם היא של נדב

דואני. "משיחות שקיימתי עם הורים בגני הילדים המשולבים, התברר שבגני הילדים ישנם ילדים בני שלוש שנים וחודשיים וכן, ילדים בני חמש שנים. אבקש לדעת מהו השיקול הפדגוגי שעומד בבסיס ההחלטה הזו?" תשובה של יוסי בייר, מנהל האגף: "בגני העיר הממלכתיים, המשולבים, אין גן אשר מכיל תלמידים מגיל שלוש עד חמש. בגני הילדים ממ"ד, יש שני גנים, הדס וזמיר, משולבים שבהם לומדים תלמידים מגיל שלוש עד גיל חמש, באישור משרד החינוך. בגנים אלה, משובצות שתי סייעות לגנת. "

- נדב דואני: לא, לא, יוסי, לא הבנתי. שאלתי, בגנים העירוניים המשולבים, ילדים מגילאי שלוש עד חמש. אתה אומר לי, לא, ואז, אתה אומר לי, כן. מה זה משנה, ממלכתי דתי או לא ממלכתי דתי? תסביר לי את הרציונאל, אני ביקשתי להבין את הרציונאל הפדגוגי שעומד, רגע, שנייה יוסי, מותר לי לשאול שאלה. אני מנסה להבין את הרציונאל הפדגוגי, לקחת ילדים בני שלוש, שחלקם גם לא גמולים ולשים אותם עם ילדים בני חמש, שהפערים ביניהם הם אדירים, זה לא ילד בן שבע ושמונה, הפערים הם באמת, באמת, גדולים, מה הרציונאל?
- יוסי בייר: משרד החינוך מכיר בזה, שבגנים מסוימים, יש צורך לשבץ ילדים מגיל שלוש עד גיל חמש, מכיר בצורך הזה. ולכן, יחד עם הסתדרויות המורים, הוא קבע שישנה אפשרות לעשות שיבוץ שכזה, כאשר השיבוץ הזה, שמים בו שתי סייעות חובה וגננת אחת. כאשר הגננת עובדת עם קבוצת גיל אחת, הסייעות מחזיקות את קבוצת הגיל השנייה ויש הפרדה בין קבוצות הגיל, בזמן העבודה הפדגוגית בתוך הגן. זה נוצר כתוצאה מכך שהיו גנים שהיו קטנים מאוד, היו חמישה ילדים נאמר בני שלוש, או ארבעה ילדים בני שלוש, אפילו יותר והשאר, היו גדולים יותר. ואז, כדי שהרשויות יוכלו באופן עקרוני גם, לקיים גנים שהם לא גרעוניים, משרד החינוך קבע שניתן לעשות את זה ולכן, גם קבע, שתיכנסנה שתי סייעות.
- נדב דואני: לא, כי אמרת שזה גרעוני, שלא יהיה גן גרעוני, שאלתי,
- יוסי בייר: לא, לא, הגן הוא של משרד החינוך,
- נדב דואני: את הרציונאל הפדגוגי, יוסי, לא את הרציונאל הכלכלי.
- יוסי בייר: משרד החינוך קבע 35 ילדים בגן, לא יותר מזה, כך שלא נגיע למספרים יותר גבוהים מזה. משרד החינוך קבע גם, שבגנים שהם גנים קטנים, הוא לא יאשר פתיחה של גנים וניתן לצרף ולכן, עם הסתדרויות המורים, הוא הגיע להסכמה.
- נדב דואני: אתה חושב שמקצועית, זה נכון? פדגוגית, זה נכון?
- יוסי בייר: פדגוגית זה נכון, כי יש חלוקה.

ניצה משה: אני עוברת לשאילתא הבאה. שאילתא של חבר המועצה משה חנוכה,

(מדברים יחד)

ניצה משה: נוכח זכייתו של ראש העירייה, חי אדיב, באות יקיר העיר.

ניצה משה: (מדברים יחד)

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב, תמשיכי, טוב, אני אקריא, טוב. לנוכח זכייתו של ראש העיר, חי

אדיב, יקיר תנועות הנוער בישראל, עליה התבשרנו בימים האחרונים

ולאור העובדה כי טרם כונסה הוועדה לחינוך בלתי פורמאלי, מאז

מונתה, אני שואלת מהן סיבות הענקת הפרס המיוחד לראש העיר?

#### חבר המועצה כוכבי וחבר המועצה חנוכה מדברים יחד

משה חנוכה: ... זה לא אני רשמתי, זה מועצת תנועות הנוער רשמה. אז אתה ונדב

יכולים לנסות להסיט את הנושא, בוא נשמע את השאלה ושכל חברי

המועצה, ישמעו את התשובה.

(מדברים יחד)

ניצה משה: רבותי מספיק, זה לא דיון, הייתה פה שאילתא, יש תשובה של יוסי בייר,

אין פה דיון. התשובה על השאילתה " הקריטריונים לבחירה היו:

מעורבות ותרומת ראש העיר בטיפוח פעולות תנועות נוער, האני מאמין

של ראש העיר, מקדם את האג'נדה של תנועות הנוער, מבחינת ההיבט

החינוכי והקצאת משאבים לתנועות נוער. מעורבות אישית של ראש

העיר בפעילויות השונות של תנועות הנוער, בעיר פועלות חמש תנועות

נוער. בנוער העובד 1,500 חניכים, 381 מדריכים, הצופים - 970 חניכים,

160,

נדב דואני: זה בזכותו, המספר הזה? לא הבנתי,

ניצה משה: שהמדריכים,

נדב דואני: זה בזכותו?

ניצה משה: 174 חניכים, 14 מהם,

- נדב דואני : לא יגאל, רק רציתי לדעת אם זה בזכותנו? הוא גייס אותם אישית, הוא עבר בבתי ספר?
- ניצה משה : תנועת נוער החלה לפעול בעיר, ניתן מבנה לפעילות של תנועת נוער,
- מדברים יחד**
- ניצה משה : משה אתה יכול לשאול שאלה קצרה.
- משה חנוכה : אתם צריכים להתבייש, לא בגלל ראש העיר, אתם צריכים להתבייש מתנועות הנוער, מבני הנוער,
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : השאלתא של חברת המועצה אביבה גוטרמן, הייתה: "מדוע משלמים לעמותת מופת 180,000 ש"ח לשנה, כאשר העמותה כבר, אינה קיימת? אין מנהל למקום והפעלת המקום מתבצעת על ידי גורם מסחרי, פרטי". יש פה תשובה של מנכ"לית העירייה: "העירייה לא משלמת לעמותת מופת כלל". אביבה, שאלה קצרה.
- אביבה גוטרמן : חנה, כרגע, אתם לא משלמים, אבל מסתובבת טיוטא שעליה אתם עדיין, לא חתומים. אז יפה להגיד שלא משלמים, אבל יש טיוטא, זאת אומרת, אמורים לשלם באיזשהו שלב, עד שיגמר כנראה, השיפוץ, זה אחר כך, השאלה הבאה. אז יש טיוטא, נכון שעוד לא סגור.
- חנה גולן : השאלה הייתה מדוע, משלמים לעמותת מופת.
- אביבה גוטרמן : אוקי, אוקי, יש, אתם מתעתדים לשלם, יש טיוטא, נכון?
- יגאל שמעון : לא, זו הטיוטא שאת ראת, כנראה הסכם של, ..... על זה, את מדברת. את מבלבלת.
- חנה גולן : קודם כל, זה שהטיוטא מסתובבת, לא הייתי שמחה לשמוע את זה. כי הטיוטא אמורה להסתובב בקרב אנשי מקצוע.
- אביבה גוטרמן : בסדר, לא נורא, לא הוצאתי את זה, את דיבתכם ברבים, עדיין.
- חנה גולן : כי את יודעת, טיוטא זה טיוטא. הטיוטא מדברת על השכרת המקום פר יום, איקס ימים בשנה. טרם נחתם, טרם נגמר, זהו.

- אביבה גוטרמן: לא, כי אני ראיתי את ראש העיר עומד שם על השיפוצים, דווקא יפה לך, הפוזה של הקבלן.
- חי אדיב: חבל שלא התקרבת אלי.
- אביבה גוטרמן: זה נראה שזה שמופת הוא של העירייה נטו, ככה, בודקים איך התהליכים, נחמד. אז בסיכומו של דבר, כן יהיה תהליך של תשלום.
- יגאל שמעון: תשלום של מה? לא הבנתי.
- אביבה גוטרמן: למופת. אני שואלת, למופת, לא יהיה תשלום?
- חנה גולן: אין עמותת מופת,
- אביבה גוטרמן: לא יהיה תשלום? לבעלים החדשים, לא משנה, לא יהיה?
- חנה גולן: אני רוצה להתחשב בך אז אני עונה לך.
- אביבה גוטרמן: לא עמותה, שאלתי, לתיאטרון, לא אמרתי עמותה, להיפך, אין עמותה כבר.
- חנה גולן: זה לא דיון, אני עונה, זו הבהרה. תשובה קצרה, בסדר? היות ועיריית הוד השרון, אין לה עדיין, אולם ויש לנו תוכניות לאירועים, אנחנו מתעתדים לחתום הסכם על השכרת האולם פר יום באיקס פעמים בשנה, זהו.
- אביבה גוטרמן: אוקי, אני אשמח לראות את ההסכם ולדעת כמה מתמתרים את זה, בסדר?
- חנה גולן: כשיהיה.
- נדב דואני: בהרבה כסף.
- אביבה גוטרמן: בשביל זה, אני ארצה לדעת.
- ניצה משה: סיימנו, אני עוברת לשאילתא הבאה, גם היא של חברת המועצה, אביבה גוטרמן. ב"אולם הבימטרון, מתבצע שיפוץ של חלק מהמבנה, על מנת להפכו לבית קפה, מסעדה. אני שואלת כיצד מאפשרים ביצוע עבודה זו, ללא היתר, כאשר יש כאן שימוש חורג בניגוד ליעודו של המבנה, שאמור לשמש כמזנון בלבד. "יש תשובה פה, של סגן ממלא ראש העירייה, יגאל שמעון: "אולם מופת עובר שדרוג ושיפוץ לאולם קולנוע VIP לרווחת

תושבי הוד השרון. במהלך העבודות המבוצעות, גילו פקחי הוועדה המקומית, במסגרת ביקורת קבועה, כי נפתח חלון בחזית המבנה והקבלן התחייב לקבל את כל האישורים לכך. אשמח לעדכן בהמשך."

אביבה גוטרמן: התשובות שלך, אני מכירה אותן, אנחנו עובדים ביחד, בוועדת בנייה. מה השאלה? יגאל שמעון:

אביבה גוטרמן: יופי שהתייחסת לחלון, כל שאר הדברים שביקשתי זה לא קשור, היעוד של המקום הזה, של המבנה, הוא למזנון, אני כמנהלת התיאטרון 17 שנה, אל תגיד לי, לא, ביקשתי לפתוח שם בית קפה, לא עבורי כמובן, אלא עבור המקום, נענתי, כל פעם מחדש, זה מזנון, אי אפשר. קיבלתי את הדין וראה זה פלא, בחשכה ככה, בלי להסתכל, פתאום, צומח לו שם מבנה. דרך אגב, אני לא נגד, שתבינו, אבל אני אומרת על תהליך, מה קרה? פתאום, לא צריך לבקש אישור לזה, שצריך בית קפה לעשות, מסעדה? סליחה. אני רוצה לדעת, לא צריך לבקש אישור? לא צריך ליידע את התושבים? לא צריך שום דבר? אפשר לעשות מה שרוצים, למה? כי זה נמצא בצד הנכון, כרגע? אני באמת, באמת שאלה אמיתית ואני לא מתנגדת לבית קפה וכל מה שיש שם. אני אף פעם, לא אהייה נגד תרבות, זה שיהיה ברור, אבל התהליך, הדרך, מה לא הובן בשאלתא שלי? יגאל שמעון: אני אענה לך. בסך הכל, אביבה, אולם מופת במשך כל השנים, פעל במסגרת של עמותה. לצערי, היא לא צלחה, אחרי הבימתרון שבעצם, נגרמו לו הפסדים ולא הייתה ברירה.

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: אביבה, אני עונה לך,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: אז תני לי להשיב לך בבקשה, אוקי. אחרי שסיימנו את ההתקשרות עם המפעיל של מופת, המקום חזר לבעלים המקוריים. הבעלים המקוריים חתם הסכם עם אולם לב, שבמסגרת השדרוג של האולם, שיחפך להיות אולם VIP, כמו שיש ברמת גן, כמו שיש בתל אביב, עם כורסאות נוחות,

במסגרת אותו אולם, שהוא בית קולנוע, שייתן שירות באמת, ברמה גבוהה, יש גם נכון, בתב"ע מותר גם, מזנון, גם אוכל, שאפשר למכור, אבל מה? סליחה, מותר שירותי מזון, על פי התב"ע, הכל באישור מהנדס העיר.

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: אביבה, את תבטיחי לי, אביבה, תבטיחי לי דבר אחד, אני מזמין אותך להצגה ראשונה על חשבוני, סרט קולנוע ראשון, תודה.

אביבה גוטרמן: אני מבקשת שיצויין פה, שוב, לא ענית על השאלה ששאלתי. הייעוד שלו הוא מזנון, הפכתם את זה, לא הפכתם, הפכו את זה בחסות החוק, במרכאות, סליחה, באמת, נו באמת, זה בכותרת, מרכז קולינרי. לא נתת תשובה. אני מבקשת לציין, לא קיבלתי מענה.

יגאל שמעון: יש את כל האישורים אביבה, תודה.

ניצה משה: אני עוברת לשאלתא הבאה. " מהו סך החייבים בגין ארנונה והיטלים, נכון ל- 31.12.14? מהו הסכום מסך החייבים הנ"ל, המוגדר כחוב אבוד? השאלתא היא של עדי בר מוחה. התשובה פה, היא של מיכאל, גזבר העירייה שאינו נוכח כי הוא נמצא בכנס גזברים באילת. "סך החייבים בגין ארנונה והיטלים, על פי הדו"ח הרבעוני, נכון ל- 31.12.14, הנו - 211,187, לעומת 227,202 ב- 31.12.13. לגבי סכום המוגדר כחוב אבוד, ביקורת משרד הפנים מתייחסת לנושא חובות מסופקים וחובות למחיקה. לאחר בדיקה מתואמת עם מחלקת הגבייה, נתון שהתברר רק לאחר גמר הביקורת, שאמורה להתחיל בתחילת חודש אפריל 2015. הערכת חובות מסופקים וחובות למחיקה, הנה כ- 100 מליון ש"ח, כאשר יתרת החוב נמצא כרגע, בהליכי בדיקה וחקירה. כמו כן, נבחרו במכרז שני עורכי דין לגביית חובות ארנונה ואחרים, בהליך אכיפה משפטי ועורך דין נוסף, לגביית קנסות חניה, ווטרינר ופיקוח".

עדי ברמוחה: אני אתייחס לזה בהצעה לסדר, תודה, תודה על הנתונים.

ניצה משה : השאלתא הבאה של חברת המועצה שרונה הרשקו : האם, מדוע והאם נכון הדבר כי וועדת היגוי שהוקמה לטובת בחירת ספק למתקני השעשועים בפארק, שכללה כ- 15 אנשי מקצוע מגופים רבים, ביניהם נציג הליונס, יועצי נגישות, נציגי ביטוח לאומי, מתכננים ועוד, המליצה על ספק מסויים, אך בסופו של דבר המתקנים סופקו על ידי ספק אחר. יש פה, תשובה של מנכ"לית העירייה.

חנה גולן : אמנם נכון, חמישה חברים מוועדת ההיגוי, המליצו על חברת אלו את ניצן, מתוך ארבע החברות, בישיבה שהתקיימה בתאריך ה- 17.12.2013. ההחלטה הסופית באותה ישיבה הייתה ואני מצטטת, חברי הוועדה ממליצים על חברת "אלו את ניצן", אספקה והתקנת מתקני המשחק בפרויקט, ההחלטה הסופית הנה בידי העירייה. כשהצעה של חברת "אלו את ניצן" נבדקה במנהל הנדסה ואגף התפעול, הסתבר אלף, הצעת חברת אלו את ניצן לא תאמה את התכנון, החברה הגישה הצעת תכנון וביצוע שלא תאמה את הפרוגרמה התכנונית של העירייה. המציעות נתבקשו להגיש הצעה למתקנים בלבד. בית - כחודש לפני הצגת ההצעה על חברת אלו את ניצן, מסרה אותה חברה לידי העירייה, עבודות שביצעה בקיץ, בשתי גינות בעיר. גינת גיורא וגינת בן גוריון ובשתיהן, היה עיכוב של כחצי שנה ממועד האספקה הנקוב ובנוסף, היו גם ליקויים במתקנים שהציבה, שלא תאמו את ההזמנה. מתוך האמור לעיל, החליט הצוות המקצועי של מנהל הנדסה ואגף התפעול, לא לבחור את חברת אלו את ניצן ולבחור את ההצעה של חברת גלגל.

שרונה הרשקו : טוב, אני רוצה קודם כל, לתקוף את העובדות של המשפט הראשון.

חנה גולן : תתקפי.

שרונה הרשקו : אמנם נכון, חמישה חברים, כנראה שזה מוועדת ההיגוי.

חנה גולן : נכון.

שרונה הרשקו : מעניין איך חמישה חברים. בוועדת היגוי משתתפים, בואו נספור ביחד,

עליזה זיידלר גרנות, שרון גלוטר, צביקה לייבוביץ, נציג הליונס, ענת



- פיינברג, נציגת ביטוח לאומי, ויטה ריבלין, אדריכלית נוף, שגית חקלאי, מורשית נגישות,
- ניצה משה: שרונה, אני מזכיר לך שזאת שאילתא, שאלה.
- שרונה הרשקו: כן, אבל יש לנו פה, בעיה ובדרך כלל, אנחנו מתווכחים על הנושא של העובדות.
- ניצה משה: אז תעלו הצעה לסדר.
- (מדברים יחד)
- חנה גולן: אני רוצה לענות על העובדות.
- שרונה הרשקו: חמישה חברים רגע, דוד וטמכר, יצחק ספיר, אלכס בוקלמן, ערן קליין,
- שרונה הרשקו: (מדברים יחד)
- שרונה הרשקו: ספרתי פה, חמישה עשר חברים. בוא נתחיל מזה, מהעובדות, יש לנו פה, הרבה וויכוחים על העובדות ועל מה עונים ועל מה לא עונים. אני לא מבינה את המשפט הזה, חמישה חברים מוועדת ההיגוי המליצו, אם הם המליצו? איך החברה הזאת, חמישה מתוך חמישה עשר, איך החברה הזאת, היא זו שזכתה בישיבה? אוקי? איך היא שזכתה, יש פה בעיה בכינוס לא יודעת מה, הצעה, תשובה, בחירה.
- חנה גולן: את שואלת וקובעת עובדה.
- שרונה הרשקו: אני, רגע, אני, יש לי בעיה עם הנתון שהוצג, אני עוד לא שואלת שום דבר, פשוט, יש פה בעיה עם הנתונים שאתם מוסרים, אז אני רוצה, אל
- (מדברים יחד)
- חנה גולן: אני יכולה להעביר לך את סיכום הישיבה, שתראי.
- שרונה הרשקו: אני אשמח לקבל אותו.
- חנה גולן: יופי.
- שרונה הרשקו: והשאלה שלי, האם נכון שבישיבה הזאת, חברת אלו את ניצן הציגה שתי הצעות, אחת כזו שדורשת, שלא תאמה, שהיא בעצם, משפרת ואחת שתאמה בדיוק ונתבקשו לבחור איזה מההצעות שהם רוצות?

- חנה גולן: קודם כל, נכון, מנית את כל חברי הוועדה, אבל מה לעשות שבסיכום של הישיבה, שאני הרי, נאלצת כל הזמן, לעשות מחקר אחורה, חמישה המליצו, ציינתי מי. כל היתר לא המליצו, לא הביעו דעתם, לא, לא ציינת מי.
- שרונה הרשקו: ציינתי. אמנם נכון, כתבתי, נכון? אמנם נכון, חמישה המליצו, כל אלה שאמרת, כל מי שלא עובד בעירייה, לא אנשי מקצוע, יועצים.
- נדב דואני: בלתי תלויים.
- שרונה הרשקו: אני רק, אחד את השאלה, בתוך כל החמישה עשר שמניתי, היו אותם אנשים?
- חנה גולן: תאמיני לי שאני לא מבינה, אני לא מבינה מה בעצם, ולאן חותרים פה. אלף, אני נותנת נתונים מדוייקים וכשאת אומרת שזה לא מדוייק, את בעצם, באופן אישי, מעליבה אותי, שאני משקרת ועושה מצג שווא. את זה, אני מצטערת, אני לא מוכנה לקבל. אני מסתמכת על הסיכום ישיבה המודפס, אני אעביר לך אותו מחר, כתוב בדיוק, מה הוחלט, אני מצטטת מה שהוחלט, הם המליצו, החמישה החיצוניים וכתוב: ההחלטה הסופית בידי העירייה. כתוב בסיכום, לא המצאתי, זה נמצא, זה דבר אחד. דבר שני, שערי בנפשך שהיו מקבלים את ההמלצה, סתם אני אומרת עכשיו, והיו לוקחים את "אלו את ניצן", נניח, ואז, היו באים מהביקורת ואומרים, איך לקחתם את החברה הזאת? שבשני הפארקים הקודמים, איחרו בחצי שנה, הביאו מתקנים קלוקלים, איזה מן ניהול זה? אז באמת, ....
- שרונה הרשקו: אני לא מבינה איזה מתקנים קלוקלים יש בגיורא ויש בבן גוריון.
- חי אדיב: זה לא דיון מקצועי. התשובה ניתנה, זהו.
- (מדברים יחד)
- ניצה משה: השאלתה של חברת המועצה שרונה הרשקו: "בישיבת מועצת העיר ראש העירייה הבטיח לזמן את כל חברות המועצה, למפגש של הפורום, טרם התקבל זימון למפגש של הפורום. השבוע חל יום האישה

הבינלאומי, בשמיני לחודש. מבקשת לדעת האם מתוכנן מפגש של הפורום? התשובה היא של שוב, של מנכ"לית העירייה. "הכינוס מתוכנן לחודש אפריל, כשיתואם התאריך, תצא הזמנה לחברות המועצה."

שרונה הרשקו: אני אשמח לשמוע מתי היה הפגש הקודם של הפורום? אני מזכירה, אני פשוט, כדי להזכיר, ההצעה לסדר, הייתה בסוף נובמבר, בסוף נובמבר, לא זכרו שלושה חודשים אחורה, מתי זה היה, מנובמבר עברו עוד שלושה חודשים, חצי שנה, לא היה כלום. אחלה פורום, מישהו יודע להגיד לי מתי היה הפורום הקודם?

חנה גולן: נבדוק.

שרונה הרשקו: אין תשובה?

ניצה משה: אני עוברת להצעות לסדר.

**מדברים יחד**

ניצה משה: אני עוברת להצעות לסדר.

שרונה הרשקו: חצי שנה ספרתי, לא היה מפגש.

ניצה משה: ההצעה של אביבה גוטרמן מיום ה- 31.12, הצעת החלטה. "מועצת העיר

מחליטה לחלק את התקציב העירוני לפרסום בעיתונות המקומית, ירוק והוד הכפר וכן, את כל ההודעות והפרסומים שאינם בתשלום, שווה בשווה". אביבה, יש לך עד עשר דקות להסביר.

**מדברים יחד**

אביבה גוטרמן: אני מכירה את הנושא הזה של פרסומים, לא רק מהעיר שלנו ואני

מכירה את זה, ברמה האישית. כיוון שכשאני ניהלתי את התיאטרון, לפני הרבה מאוד שנים, קיבלתי הוראה כמובן, לא מראש העיר הנוכחי, לא לתת פרסומים לעיתון מסוים כמובן שלא נענתי לבקשה הזו.

ניצה משה: אתם צועקים אז אתם לא שומעים, אני שמעתי, אני שמעתי, אמיר. יגאל

ביקש להסיר מסדר היום.

אביבה גוטרמן: אבל אני ממשיכה, למרות שנתבקשתי לא לתת עוד מודעות של

הבימטרון, נתתי כי אני ידועה בתור אחת שאני ממש, שומעת מה

שאומרים לי, אבל יש תופעה שבאמת, היא איומה בעיניי ואנחנו רואים את זה. ככל שהעיתון, יש בו מודעות יותר תמיכה בראש העיר, כתבות חיוביות יותר, רמת הפרסומים עולה ובהתאם, בעיתון השני, ככל שיש יותר ביקורת, כמות הפרסומים יורדת. שאף אחד לא יגיד לי, זה לא נכון, שאף אחד לא יגיד לי, זה מדויק, לחלוטין. אני חושבת ומה שאני אומרת עכשיו, לא יכול להיות שיהיה מצב כזה. רבותי, הכסף הוא כספי ציבור, כספים שלנו, הכינור הוא לא שופר מטעם, הוא לא שופר בידי מישהו. השופר הוא לא מטעמו של ראש העיר, העיתונות היא עיתונות לטובת העיר, נקודה. נכון שזה גם, עיתון שמתפרנס מזה, זה לא הוגן, לא הוגן לנצל את זה שהעיתון הוא גם כן, צריך להתפרנס מזה והשוט שמצליפים עליו, זה בפרנסה. להגיד לו במילים אחרות, ככל שיהיו יותר ביקורות, יהיה פחות פרסומים, נקודה. עכשיו, פעם זה בעיתון הזה, פעם זה בעיתון השני, הכל בהתאם למצב רוח ולמצב הכתבות. אני חושבת שזה לא נכון, זה לא בסדר, לא יודעת אם זו הנתייה ישירה, לא יודעת אם זה הדוברת חושבת שכך צריך לנהוג, על כל פנים, אני מדברת בשם עצמי יגאל, בניגוד לך, שלך תמיד, יש אינטרסים בכל דבר, בניגוד לך, אני תמיד, מדברת בשם, רק היושר וללא אינטרסים, נקודה. וזו עובדה. ולכן, אני מבקשת פה, לקבל את הדבר הזה, לחלק ולא נורא, לקבל ביקורות, לעמוד מול הביקורות, יש גם דברים חיוביים רבים ויש גם ביקורות, מותר לעמוד בפניהן ודווקא, יוצאים מאוד בסדר בעניין הזה, ראש עיר שרוצה שיכבדו אותו יותר, יצא ממש ממש טוב, שיראו שאין הבדל בחלוקת הפרסומים. יגידו, הוא לא מפחד מביקורת, הוא חושב שצריך להיות דמוקרטיה מלאה בעניין הזה, שטון הדיבור פה לא נפגע. אני חושבת שזה, קבלת החלטה כזו, היא טובה, היא טובה לכולם, לא ימין, לא שמאל ולא בימים אלה של בחירות, ובטח לא אופוזיציה וקואליציה, כי זה לא קשור לאנשים, אנחנו כאן. אנחנו מדברים אך ורק,

בשם הדמוקרטיה ואני מבקשת, מהאנשים, להתחייס, לחבר'יה שיושבים

פה בשולחן, אין קשר, אני לא רוצה לפגוע באף אחד כאן, אין לי כוונה,

יגאל הררי: איזה עיתון התלונן?

אביבה גוטרמן: יגאל, פותחים את העיתון, אחד, שתיים, ספירה, אתה יודע לספור?

ספירה פשוטה, באמת.

יגאל הררי: אני לא קורא את העיתונים האלה.

אביבה גוטרמן: באמת, ספירה פשוטה, אם תרצה את העיתונים, אני אביא לך, אבל

ספירה פשוטה, אתה תראה שיש במקום, פעם זה, אגב, זה מתחלק.

פעם, בעיתון הזה, פעם בעיתון השני, הכל בהתאם לרף הביקורת. ואני

חושבת שזה לא צריך להיות כך.

ניצה משה: יגאל, אין פה דיון, לא פתחנו דיון, לא פתחנו דיון כי יגאל שמעון ביקש

להסיר את זה מסדר היום.

חנה גולן: אביבה, אנחנו דווקא, התייחסנו בכובד ראש למה שאת כותבת, בדקנו

את הדברים ומצאנו שיש בהם שיקול מקצועי ובואו ניתן לאנשי

המקצוע, לקבל את שיקול הדעת שלהם. בשביל זה, יש את שיקול

המקצוע, יש יחידת דוברות, אגף שמתפקד יפה מאוד, מקבל החלטה,

פעם ייתן לזה, פעם ייתן לזה, לפי שיקול הדעת, למה אנחנו צריכים

להתערב בכל דבר?

ניצה משה: אני עוברת להצבעה. מי בעד להסיר מסדר היום את הצעתה של אביבה

גוטרמן, בנושא חלוקת התקציב העירוני לפרסום? חי, יגאל שמעון,

כנרת, חנוכה, תקווה, חיים שאבי, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל, אופיר

טואיל. מי נגד? שרונה, עדי, אמיר, יעל, נדב ואביבה.

#### הצבעה:

10 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

6 נגד: שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

**החלטה מס' 19/15 :**

**מועצת העירייה מחליטה להסיר מסדר היום את הצעתה של חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 בנושא: " לחלק את התקציב העירוני לפרסום בעיתונות המקומית ירוק והוד הכפר, וכן גם את כל ההודעות והפרסומים שאינם בתשלום, שווה בשווה".**

=====

ניצה משה: תודה רבה, ההצעה ירדה. אני עוברת להצעה הבאה. גם כן, של אביבה

גוטרמן, הצעת החלטה: "מועצת העיר מחליטה להסדיר את כל חובות הבימטרון שנשארו לתשלום לאומנים, לספקים שטרם שילמו להם וזאת בגין סגירת הבימטרון ופיזור של העמותה ובגין אי העברת התמיכה כולה". יגאל ביקש להסיר מסדר היום. אביבה תנמקי בבקשה.

אביבה גוטרמן: טוב, אתם יכולים אולי, להסיר את ההצעה מסדר היום, אבל אתם לא תסירו את הקלון והבושה שנמצאת בחדר הזה. הבימטרון פעל לא בשם עצמו, העמותה לא פעלה בשם עצמה, לא הביאה אירועים והזמינה את כל המופעים הללו ואת האומנים לטובתה, הביאה לטובת העיר. הנהלת העיר הזו מנהלת את העיר והתרבות עבור העיר ואני המומה מזה שאתם הולכים להוריד את ההצעה מסדר, במקום, חשבתי באמת, האמנתי שתגידו, אנחנו בעד להעלות את ההצעה וצריך לשלם ולסגור את זה. הרי העמותה הזו לא עבדה בחלל, היא לא פעלה בשם עצמה, אני פשוט, בהלם, לא קשור פה לצדדים, נמצאים שם אומנים במדינת ישראל, שלא קיבלו כספים. יש אמרגנים שחייבים להם,

שרונה הרשקו: שיפנו למחזיק תיק התרבות, ייתן להם תשובה.

אביבה גוטרמן: 70,000 שקל ויותר ואני תוהה, איך אתם יכולים להגיד ככה, במחי יד אחת, אנחנו מסירים את ההצעה מסדר? זה חוב שנתון כריחיים על צווארנו, על צוואר העירייה. רבותי, לא יכול להיות שאתם תסירו את זה מסדר היום, יש אחריות, מה זה הדבר הזה, להגיד, זה לא מעניין אותנו? האם העמותה הזו,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני רוצה להצביע אתך, את יכולה לכוון אותי לאן?

אביבה גוטרמן : חבריה, עמותת הכדורגל, שילמו לה מליונים, כל פעם, על החובות שלה, לא ראיתי שבהינף יד, הסירו את ההצעה מסדר, לא ראיתי שפה, בזלזול כזה, הורידו את זה. למה? למה? מה זה הדבר הזה? אני רוצה, אל תגיד לי, לא חוקי, כשהיה חוקי, כשהאדון בייר, ראש האגף, מזמין את מנהלת הבימטרון לשיבות אגף בנושא תרבות, שאמרו מה להביא ואיזה תוכניות לשים, כשראש העיר, דברס מונחים, רשומים בכל חוברת שיצאה, זה לא נקרא שזה שייך לעירייה? העירייה תמכה בחצי מליון שקל שכירות כל שנה, למקום הזה, זה לא של העירייה? על מה אתה מדבר, יגאל? אני התפטרתי מהמקום כי אמרו, בגלל הקשר, כן? בגלל ניגוד עניינים, אני התפטרתי מהבימטרון בזמנו, כשנכנסתי למועצת עיר. למה? כי היה ניגוד, אם לא היה ניגוד עניינים, אם אין קשר, יכולתי בעצם, להיות שמה, אז בזמנו להמשיך להיות חברת מועצת עיר. אז אני מבינה שזה כסף, אבל רבותי, זה חוב שלנו, אין מה לעשות, אתם לא יכולים להוריד את זה מסדר היום. יש אנשים שנמצאים שם, לא קיבלו בכלל, משכורת, לא קיבלו, באמת, מה זה הזלזול הזה? אפילו, אני כבר לא מדברת כאחריות רק כעירייה, כבני אדם, אני פשוט, המומה מהתשובה הזאת. באמת ואני אומרת עכשיו, לכל אחד מהיושבים כאן, לכולנו, לא יכול להיות שתסירו את זה מסדר היום, אני מצפה שתגידו, זה נכון, זה התרבות של העיר הזאת, שנים הייתה שם עמותה בהתנדבות, ביניהם, יש אנשים שהם מהעירייה, שהם יבואו אליהם, בחובות, יבואו אליהם בשאלה, מה עושים עם זה. מה, אתם רוצים שאנשים, תושבי העיר ישלמו את החובות האלה? אני פשוט, בהלם. באמת, תסבירו לי, אני הלא מבינה, תסבירו לי, איך אתם הולכים להסיר את זה מסדר יום? ואל תדבר אתי על חוק, תעשה לי טובה. אני אראה לך איך אפשר לשלם, כמו שאתם משלמים להרבה דברים אחרים. פשוט, אני בהלם, מסירים, כל דבר, מסירים. מה זה, כתם, שמסירים? שימו חומר, קליה, יש עכשיו, מחירים זולים, כל החומרים, חומרי ניקוי

ממש, חומרי הניקוי עכשיו, במבצעים בפסח, תביאו, תנקו כל דבר, שים חומרים, לא יראו כתם, לא יראו כלום. מה זה הדבר הזה? אני בהלם מכס, יואב, אתה שהיית אמון על תרבות במשרד התרבות, באמת, אני שואלת, איזה מן דבר זה? די, יגאל, ברצינות, עזבו אתכם מהשטויות. יגאל, יואב, כולכם, אני פונה אליכם אישית, מה זה להסיר את זה? מה זה הדבר הזה? זה לא התרבות של העיר הזאת? זהו, התנערתם? הסרתם כנפיים? עכשיו, הוא עומד עם הבליזר, עומד לראות את השיפוצים, הזכיר לי מהצבא, צוק איתן, נו באמת. פתאום, אפשר לעמוד, לראות את השיפוצים. עכשיו תגידו, זה שלנו, עשינו קולנוע, אחר כך, זה יפסיד הרי וזה ייסגר, אז מה תגידו? לא, אבל זה פרטי לפחות, אז אין לי טענה, אבל ריבוננו של עולם, זה שלכם, חי, אתה התגאת תמיד, זה התרבות שיצרת. זה לא דבר שזה לא שלך,

חי אדיב: נפגש באפריל.

אתה לא מכיר בזה, מה זה הדבר הזה? עלית לא אחת, על הבמה, כולל פה, כולם, זהו, פתאום מתחמקים? כשקשה, אז בורחים? מהמערכה, אתה יודע שלא עושים את זה, אז פה, אתה עושה בדיוק, בניגוד למה שאתה יודע שלא עושים וזה, לברוח מהמערכה. צריך לשלם, לכסות ולסגור את הנושא הזה, כמו שצריך. ואני אעלה ואני אעלה עוד פעם ועוד פעם, את הנושא הזה, עד שפה למישהו, ימאס.

אביבה גוטרמן:

עיריית הוד השרון תמכה בעמותת, מופת, שניהלה את התרבות כעמותה עצמאית. העירייה לא מכירה בחובות העמותה.

חנה גולן:

אני עוברת להצבעה. מי בעד להסיר את הנושא מסדר היום? חי, יגאל שמעון, כנרת, משה חנוכה, תקווה גלם, חיים שאבי, יואב, יגאל הררי, אביאל, אופיר טואיל, מי בעד הצעת ההחלטה של אביבה? אמיר, יעל, נדב, אביבה, שרונה ועדי. ההצעה הוסרה.

ניצה משה:



**הצבעה:**

**10 בעד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

**6 נגד:** שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

**החלטה מס' 20/15 :**

מועצת העירייה מחליטה להסיר מסדר היום את הצעתה של חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 על: "הסדרת כל חובות הבימטרון שנשאר לתשלום לאומנים ולספקים שטרם שלמו להם וזאת בגין סגירת הבימטרון ופיזור של העמותה ובגין אי העברת התמיכה כולה".

=====

ניצה משה: אני עוברת להצעה הבאה, של אביבה. הצעת החלטה, "מועצת העיר מחליטה

לבצע שינויים ברחוב אסירי ציון 19 ותיקנת שזה 21, על מנת להכין

חניות ציבוריות לאורך הכביש, עבור הציבור הרחב".

יגאל משה: יגאל מבקש להסיר והוא ייתן את ההסבר.

יגאל שמעון: את מדברת, איפה ששבילי האופניים, נכון?

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: כן, אבל אי אפשר להפוך את שבילי האופניים, אי אפשר, מה לעשות? יש

תוכנית,

חי אדיב: היא מדברת על השטחים הפתוחים.

יגאל שמעון: תוכנית 1203 ו-1200, אושרה מזה שנים רבות, עם תוכנית חניה באיזור

של רחוב נחשון. כיום, יש חניה ברחוב נחשון, שאמור לשרת את כל

1203. 1206 נמצאת בסמוך לבניינים. אנחנו, במסגרת התוכניות של

1206, נקים עוד חניון באיזור שצמוד לבניין. לא נהרוס ערוגות ולא

נהרוס שבילי אופניים, לטובת כניסה מהרחוב הראשי.

אביבה גוטרמן: מתי תיהיה שם חניה, יגאל?

יגאל שמעון: יש היום, חניה.

אביבה גוטרמן: תקשיב יגאל, אני רק, רוצה להראות לך צורה אחת שהיה, אני אספר לך

סיפור, איך אני הגעתי לזה? הייתה שם מישהי, פשוט, הקנסות שם,

נותנים להם קנסות, 470 שקל כי הם חונים שם על הערוגה. עכשיו, מה

קורה? בלילה, קח את הסנריו הזה, בלילה, אמא מגיעה עם תינוק על

הידיים, אני אומרת לך, זה סיפור אמיתי והיא בסך הכל, עלתה להביא את הילדה שלה, שהייתה אצל חברים שם, היא ירדה, היה לה 470 שקל קנס. היא חנתה לא נכון, כי היא חנתה על הערוגה, אבל לא היה לה שום פתרון אחר. אז אתה מספר לי עכשיו, אנחנו צריכים לתת פתרון, לעזור לתושבים, אני לא מבינה.

יגאל שמעון: אביבה, אי אפשר היום להרוס גינה ואי אפשר להרוס שבילי אופניים,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: לא, ברחוב אסירי ציון, הוא רחוב סואן, אי אפשר לאשר חניות במקביל,

זה מסוכן מאוד ואני לא מוכן לסכן אף אחד, לא מוכן לסכן אף רכב ואף תושב, במתחם הזה. אני כן, אנחנו, במסגרת התוכניות שלנו, גם ב-1203, שיש לנו את החניון בנחשון וגם 1206 במקביל, צמוד, ממול, שם יש שטח שמיועד גם, לחניון ואנחנו נאשר אותו, זה הכל.

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון). כבר סבא הירוקה, אני במקרה פשוט, יודעת

בגלל שהבן שלי קנה שם. גמרו את הכל, ופתאום, גילו שחסרות חניות, אתה יודע מה? הם העלו קול זעקה, לא מועצת עיר, לא עשו, ממש, העלו, ביקשו, אמרו, תשמעו, אין לנו חניות פה, הפכו את כל המקום, סידרו מלא חניות. בלאגן, קשה וזה, אבל סידרו חניות. מה הבעיה להיענות לדבר כזה? אל תגידי לי שאי אפשר, אני ראיתי, השטח הוא גדול, הוא רחב, למה כל דבר, להגידי, לא? אני לא מבינה, דובי לא לא? מה זה הדבר הזה? כל דבר, דובי לא לא, כל דבר, לא, לא, לא, אין מילה אחרת? זה כבר, לא מעניין אותם.

אביבה גוטרמן: נכון.

ניצה משה: אני עוברת להצבעה, מי בעד להסיר מסדר היום? חי, יגאל, כנרת,

חנוכה, תקווה גלם, חיים שאבי, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל ואופיר טואיל.

אביבה גוטרמן: הסופר פארם. אי אפשר לחנות, אני רציתי לקנות, לא יכולה.

ניצה משה: מי נגד ההסרה מסדר היום? אמיר, יעל, נדב, אביבה, שרונה ועדי.

**הצבעה:**

**10 בעד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

**6 נגד:** שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

**החלטה מס' 21/15 :**

מועצת העירייה מחליטה להסיר מסדר היום את הצעתה של חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 בנושא: "ביצוע שינויים ברחוב אסירי ציון 19 על מנת להכין חניות ציבוריות לאורך הכביש עבור הציבור הרחב".

=====

ניצה משה : אני עוברת להצעה הבאה. גם היא של אביבה, הצעת החלטה, "מועצת העיר מחליטה שהפיקוח יצא למבצע אכיפה יזום בכל שכונות העיר, על מנת להשמיש מחדש, את החניות הפרטיות שהוצאו מכלל שימוש, בעקבות הפיכתן לגלריות, מחסנים וכדומה".

אביבה גוטרמן : טוב, אני רוצה להגיד משהו על זה. טוב, זה לא סוד, הרגע דיברנו על חניה. יש בעיות של בכל הארץ, בטח ובטח, גם בהוד השרון ולצפרי, זה, אני מסתכלת על השכונות, אני גרה 28 שנים, מעולם לא הייתה מצוקת חניה. ועכשיו, יש ימים שממש, צריך להתנות במרחק, כי אין חניות. עכשיו, מה שראינו, פעם לא הייתה בעיה, אבל היום, יש בעיה ואנשים הפכו חניות שלהם, לגלריות או כל מיני דברים נוספים. אני למשל, שוקלת עכשיו, לעשות שם, שתי חניות אצלי, לשנות שם, כדי להוסיף עוד חניה אפילו ואני חושבת שאין ברירה, חייבים לצאת בצורה של אכיפה יזומה, כדי להחזיר את הסדר. שאנשים יחזרו לעשות חניות, כי באמת, אנחנו בבעיה גדולה וזה חלק מסדר, אין מה לעשות. אני חושבת שאם אתם רוצים להסיר, תסירו, אבל כדאי לחשוב על זה.

חי אדיב : טוב, מישהו רוצה להתייחס? יגאל? (מדבר ללא מיקרופון).

נדב דואני : מה, יש דיון?

אמיר כוכבי : אז אני אומר, אפשר לקחת דוגמא, לפעמים, יש דברים שברגע שאתה עושה אותם, גם אם הם נראים קטנים, הם עושים אפקט מידי. אם

לוקחים עכשיו, את הפקחים, אני יודע, הם עובדים לפי רחובות מסוימים, לפי זה, אבל אם לוקחים אותם, משחררים אותם מהדבר הזה ואומרים, יש עבירה אחת שאתם נותנים עליה דו"חות ובלי אזהרות, בלי כלום. זה נגיד, מכוניות על מדרכות, שזה תופעה שנהייתה מטורפת, אנשים חונים בגאולה, בבן גוריון, בבנים, אנשים מטפסים עם הרכבים על מדרכות, אנשים צריכים לרדת לכביש, זו תופעה שאם אתה תמגר אותה, יחסית, בקלות, תוך כמה, תוך איזשהו פרק זמן קצר, שהפקחים יודעים שזה מה שהם מחפשים, זה משהו שהתושבים ירגישו ברגע וזה משהו שאפשר לעשות בלי בעיה ומחר, לתת הנחייה בבוקר וזהו, בלי לחכות שיקראו, בלי לחכות שיבקשו, בלי לחכות לפניות מהמוקד. פשוט, להסתובב בעיר ולתת דו"חות לרכבים שעלו על מדרכה.

יגאל הררי: דבר ראשון, ההצעה הזאת, היא הצעה טובה, ההצעה היא הצעה במקומה, אבל אבל אני עדיין, חושש, שבחלק מהמקומות, אין באמת, פתרון. אלה שחונים על המדרכות, אז אם אנחנו לוקחים דוגמא בישורון או גאולה, אז פעם, לא היו חניות תת קרקעיות, אני מעריך שברגע שיהיה חיזוקי בניינים, של תמ"א-ות או דברים אחרים, אז בטח ובטח, זה יגדל. אני לא מציע למשל, לעשות אכיפה ברחוב ישורון, במיוחד מכיוון שאין פתרונות ולא יכולים לבוא, לבקש משהו, שהציבור לא יכול לסבול אותו. זה אחד. לגבי חניות, מבחינה חוקית, כל המקומות החדשים שהיום, נבנים, יש להם שתי חניות פנימה. אני מסכים שצריך לעשות אכיפה, בשכונות החדשות, במקומות,

אביבה גוטרמן: לא, הישנות.

יגאל הררי: רק רגע, במקומות שלפי החוק, הוא קיבל היתר עם שתי חניות. למשל, אצלי בשכונה, את יכולה לבוא להגיד, מעכשיו עד 50 שנה קדימה, בוא תכניסו את המכוניות, אין אפשרות, כי הקיר, מהגדר לקיר, יש בסך הכל, 2.70, איזה מקום לחניה אפשר לעשות?

אביבה גוטרמן: יגאל, איפה שאפשר.

- יגאל הררי: במקומות, אז אני אומר, יש מקומות, החדשים במיוחד, שקיבלו היתר בשנים האחרונות, לפי שתי חניות לבית, אז שם, אולי צריך לדאוג שתהייה אכיפה,
- אביבה גוטרמן: למה?
- יגאל הררי: כי במקומות שאי אפשר לממש את האכיפה,
- אביבה גוטרמן: אי אפשר, אי אפשר.
- יגאל הררי: אז אי אפשר לבוא, להטיל על הציבור עוד גזירות. גם ככה, יש הרבה גזירות.
- אביבה גוטרמן: אמרתי, אז לשון הייתה, איפה שאפשר, לא אמרתי איפה שאי אפשר, יגאל.
- שרונה הרשקו: אבל יגאל, אבל לשאלתך, אז מה זה אומר? אז זה בסדר שאנשים משתמשים בחניה למטרות אחרות?
- יגאל הררי: לא, לא, אני אמרתי שבמקומות שכן אדם קיבל היתר עם חניה בתוך הבית, שיאכפו. שלא יהיו גיבורים, אני אמרתי את זה, אני בעד, אני חושב שההצעה היא נכונה וזה, ואפילו, נכונה בהחלט. אלא מה, אני אומר מצד שני, במקומות הישנים, שאין, לא היה מענה לחניות, כמו בישראל, לא היו חניות, רק היום, חלק מהבניינים הורסים את הגינה ועושים חניה, אבל במקומות שלא היה בהיתרים, אי אפשר לבוא לאכוף. עכשיו, אביבה, אני מסכים שלפני 25 שנה היו פחות מכוניות בהוד השרון.
- אביבה גוטרמן: נכון.
- יגאל הררי: היום לי יש חמש בבית, מה אני אעשה? גם אם תגידו לי להכניס, אז אני אכניס רק שתיים.
- אביבה גוטרמן: אבל אני דיברתי על איפה שאפשר, יגאל, לא איפה שאי אפשר.
- יגאל שמעון: תראי, אנחנו עובדים על פי תוכנית עבודה. פיקוח על הבנייה היום, אמור לבצע את העבודה שלו במסגרת תוכנית עבודה, שמאושרת על ידי מהנדס העירייה ולא ניתן היום, לעזוב את הכל ולהתמקד רק בנושא של

חניות. אי אפשר היום, להיכנס לשכונה ולהגיד, אנחנו מתמקדים רק בחניות, כל מי שיש לו, סגר את החלל שלו, לתת דו"חות, זה לא עובד בצורה כזאת. אנחנו כן, אם יש לך שמות של אנשים, שאת רוצה להתלונן, או שאת חושבת שיש איזה מקום שיש בעיה, תגיד, נשמח לטפל בזה, כי אנחנו עובדים על פי תוכנית עבודה,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון). אתה יכול להקים וועדה ואז,

יגאל שמעון: אז אנחנו במסגרת,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: במסגרת התוכנית עבודה, אנחנו, במסגרת תוכנית העבודה, אנחנו נבצע

אכיפה גם בבתים פרטיים, כפי שאת אומרת, שבואי נבדוק איפה יש

חניות שנחסמו. זה אחד. שתיים, בואי תתייחסי לתקן חניה. התקן חניה

שעד היום, מה שהיה, 1.3,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

יגאל שמעון: אז שנייה, תני לי, אני רוצה להסביר, תני לי להסביר לך ולציבור. היום,

ממשלת ישראל מבקשת להוריד את תקן החניה הארצי, גם בהוד השרון.

כאשר, היא אומרת, במקום על כל קוטג', על כל יחידה, שתי חניות, היא

מדברת על חניה אחת, כי הם חושבים היום, בגדול, ככה הם חושבים,

שאני חושב שזה טעות חמורה, כי הם אומרים, אם אין חניה, אנשים לא

יקנו רכבים, על זה, כל הוויכוח שלנו אתם, שזה, אני לא מבין איך הם

עושים את זה. היום, כל ילד היום, 400 שקלים לחודש, יש לו רכב, כל

אחד שמשתחרר, מקבל אין בעיה. יגאל הררי, חמישה רכבים יש לו

בבית, טור של מכוניות, ברחוב הכי קטן, אז אין בעיה, זה בסדר. אבל

כמה, מה התקן חניה שיש לו? שתיים, שתי חניות. איפה הוא חונה? חונה

בחוף. כשהוא חונה בחוף, זה הבעיה. קחי למשל, את תמ"א 38, אביבה,

תמ"א 38, שאנחנו מחוייבים על ידי המדינה, לאשר היום, עיבוי ותוספת

בניה. כשאנחנו מחוייבים לעשות את זה, אנחנו מגלים שכל בניין, אין לו

חניות בכלל. אז גם, אנחנו מוסיפים, גם אין חניות ואנחנו חייבים לתת את החיזוק של הבניין, שחס וחלילה, לא יקרה משהו, אנחנו עושים את זה ואיפה יחנו אנשים? אז מה שאני אומר,

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון).

אז שנייה, אני מחזק אותך, שנייה, אז אני עונה לך. אנחנו היום, עובדים על פי תוכנית עבודה ואנחנו, תוכנית העבודה, איפה שאנחנו מבצעים את הביקורות, מתי אנחנו עושים את הביקורות ומן הסתם, אנחנו נתייחס גם, למה שאת אומרת, כי אני חושב שזה חשוב, זה הכל, ואני מבקש, שזה לא תהייה כהחלטת, שזה לא תהייה החלטה, לא תהייה החלטה, אבקש להסיר את זה מהצעת החלטה.

אביבה גוטרמן: (מדברת ללא מיקרופון) המתחמים החדשים, יגאל, יגאל, אנחנו לא מדברים, חי, אנחנו לא מדברים על השכונות החדשות והמתחמים החדשים, זה ברור, אני מדברת על,

דוברת: את מדברת על בתים פרטיים:

אביבה גוטרמן: א., דיברתי על בתים פרטיים, ב., דיברתי על השכונות הוותיקות, ג., אמרתי, למי שאפשר, להוסיף חניה. אני אישית, מנסה לעשות עוד חניה, אני פשוט, חושבת שאם נעלה את זה למודעות, לא דיברתי על קנסות, לא דיברתי, זה, לאן הלכתם? מה שלא יהיה פשוט, לא יהיה, ותמשיכו לסבך את זה.

חי אדיב: ברוח הדברים שאמרת, הוועדה שהיא, שאתם חלק ממנה, אישרנו רפורמה ואישרנו תוכנית עבודה, לנושא האכיפה, של תוכנית האכיפה והיא עובדת על פי התוכנית הזאת, שאתם אישרתם אותה. בנוסף, לאור ההערה שלך, בלי קשר, כן שאילתא, לא שאילתא, בלי שאילתא, יכולנו לקבל, הערה נכונה, בעיקר בווילות, אנשים עושים, כל מיני מקרים ואני קודם כל, נכניס את זה בתוכנית העבודה שלהם. בכל זאת, זה יס של דירות, מול מעט מאוד של פקחים. דבר שלישי ואחרון, בהחלט, כנבחרו ציבור, אם אתם רואים או מכירים, להעביר את הפניות, גם בצורה כזו

או אחרת, למחלקת הפיקוח ונטפל בזה. תודה רבה לך. תודה על היוזמה, תבורכי. כן, קדימה.

יגאל שמעון: את צריכה הצבעה אביבה, או שאת מוותרת?

אביבה גוטרמן: אנחנו העלנו את זה לדיון,

(מדברים יחד)

ניצה משה: אני מעלה להצבעה את הצעת ההחלטה של אביבה, מי בעד הצעת

ההחלטה, כפי שהוגשה פה? שרונה, עדי, אמיר, יעל, נדב ואביבה. מי נגד?

חי, יגאל שמעון, כנרת,

חנוכה, תקווה גלם, שאבי, יואב, יגאל הררי, אביאל ואופיר.

ניצה משה: ההצעה ירדה.

#### הצבעה:

6 בעד: שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

10 נגד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

#### החלטה מס' 22/15 :

מועצת העירייה דוחה את הצעתה לסדר של חברת המועצה הגב' אביבה גוטרמן מיום 31.12.14 " ביצוע למבצע אכיפה יזום ע"י הפיקוח בכל שכונות העיר על מנת להשמיש מחדש את החניות הפרטיות שהוצאו מכלל שימוש בעקבות הפיכתם לגלריות, מחסנים וכדומה".

=====

אביבה גוטרמן: הבטחנו, אבל לא הבטחנו לקיים.

ניצה משה: אני עוברת לסעיף ג'. זו ישיבה שלא מן המניין, כינוס על פי בקשה. הצעת

החלטה ראשונה, "מועצת עיריית הוד השרון מחליטה להמשיך להפעיל

את מערך המאבטחים הצמודים, בכל גני הילדים בעיר". עלתה פה,

השאלתא הערב, של נדב, הייתה גם תשובה, לכל אחד, יש חמש דקות.

נדב דואני: חי, אני שמעתי כל מיני שמועות, לגבי השינוי במערך האבטחה, סיפרו לי

סיפורים, סיפרו להנהגת הגנים הישובית, סיפורים, אמרו להם, יהיה

בסדר, לא נוריד את המאבטחים ואני שמח שקיבלתי תשובה רשמית,



ששלחתם את יואב לחזית, את סגן ראש העירייה, לחזית, שיתן לי תשובה שבה, אתם מודיעים לנו שאתם עומדים לקחת את האבטחה מגני הילדים. עכשיו, חי, אני לא יודע למה אתה נמצא כאן, אבל אני יודע מה הסיבה העיקרית שאני נמצא כאן, הראשונה, לפני הכל וזה הילדים שלנו, לא שלי, שלנו, והנכדים שלך והנכדים של מי שיש לו פה, נכדים, זו הסיבה הראשונה, שאני יושב בשולחן הזה, זו הסיבה הראשונה שבגללה, התמודדתי למועצת העיר, זה הדבר הכי חשוב שיש לנו וזה הילדים שלנו, אני חושב שכל אחד, מסכים לגבי הסוגיה הזאת. ומה אתה עושה? אתה מבין שאתה צריך לקצץ כסף כי אין מה לעשות, מבזבזים, אתם מבזבזים בלי הבחנה, על כל כך הרבה שטויות, אבל לא במקומות החשובים ואתם מחליטים לקצץ. אז איפה אתם פוגעים? דווקא, מכל הדברים, בילדים שלנו? דווקא, באבטחה של הילדים שלנו? אתם מכניסים כל שנה, שלושה מליון שקלים בערך, פלוס מינוס, אני אשמח לקבל תשובה על המספר המדוייק, על אבטחת הגנים מאגרת השמירה, כל שנה, שלושה מליון שקלים. למה לא להשקיע את זה חזרה בילדים? אז תגידו שיש לכם בור, שחסר לכם מליון, שחסר לכם שניים. חי, תקצץ במקום אחר, אני יכול להציע לך איפה. תקצץ בדוברות, שעומד על מליונים, אתה מבזבז שם, מליונים על שטויות. תקצץ בלשכה שלך (אין מיקרופון) סליחה, למה כיבו לי? תקצץ בצי הרכבים, תקצץ בשעות הנוספות שאתה נותן, כדי לציפר אנשים. תעשה סדר במערכת שלך, אבל מה הבעיה? לא אכפת לך. קודם אווה שואלת, למה, למה אתם מסרבים לקבל חלק מההחלטות? כי לא אכפת לך, חי. והילדים שלנו, זה הדבר הכי חשוב,

- |            |  |
|------------|--|
| משה חנוכה: | למה אתה אומר שלא אכפת לו? אבל למה אתה מדבר בצורה הזו?            |
| נדב דואני: | תעצרי את הזמן. כי לא אכפת לו, כי זו עובדה, נקודה, סוף.           |
| משה חנוכה: | נדב, למה מותר לו להפריע אבל, כל הזמן? אבל למה,                   |
| נדב דואני: | לא, לא, זה בסדר, הוא יכול להפריע, ניצה, הוא לא מפריע לי, זה שית. |

- משה חנוכה : זה שיח, מותר לדבר.
- נדב דואני : רק תשמרי על הזמן שלי.
- משה חנוכה : הוא מדבר ככה, באמת, אני אומר את זה, זה ראש העיר של כולנו. הוא לא בא להיות בלש, הוא בא להיות ראש עיר, בא לעשות ויש החלטות שהוא,
- נדב דואני : מה הוא לא בא להיות?
- משה חנוכה : הוא לא בא להיות בלש או לעשות כמו שרונה, כל מיני תרגילים מתמטיים, הוא בא להיות ראש העיר.
- נדב דואני : אוקי.
- משה חנוכה : וכראש עיר, אתה יודע, יש הרבה מאוד אתגרים.
- נדב דואני : אגב, משה, משה, אתה חושב שהילדים שלנו, השמירה על הילדים שלנו,
- משה חנוכה : לא, אני חושב שהילדים זה הדבר הכי חשוב.
- נדב דואני : לא צריכה להיות מקסימלית?!
- משה חנוכה : גם בתנועות הנוער, הילדים זה הכי חשוב.
- נדב דואני : עזוב רגע את התנועות נוער, עזוב, עשיתם את הסיבוב שלכם, די, עכשיו, תתקדם לילדים.

#### מדברים וצועקים יחד

- שרונה הרשקו : הייתה וועדת ביטחון, לא ראינו אותך בוועדת ביטחון, יואב, לא ראינו אותך בוועדת ביטחון.
- יואב רוזן : מה את רוצה לומר?
- שרונה הרשקו : אז אין תשומת לב לנושא הזה?
- יואב רוזן : מה את רוצה לומר בזה?

#### מדברים יחד

- נדב דואני : אז אני אומר חי, אתה יודע, שאני נכנס לגני הילדים, יש תמונה שלך עם הילדים, תמיד, אתה מצטלם, תמונה גדולה כזאתי וזה מתמם את הלב, כי אני חושב שבאמת, אכפת לך. עכשיו, אם באמת אכפת לך, אם באמת אכפת לך, אני מצפה שתצהיר כאן, הערב, בעוד שנייה ואז, תחסוך את

כל הדיון הזה, תודיע שאתה לא מבטל את השמירה בגני הילדים ואתה משאיר שומר בכל גן וגן, אתה לא עובר למערכת של אינטרקום, אתה לא עובר למערכת של אופנוענים, אתה לא עובר למערכת של התראה תוך ארבע דקות, כי אם מחבל ניכנס לגן? ארבע דקות, נגמר הסיפור. כי אם חוטף ניכנס לגן, בארבע דקות, ילד נעלם. אז הבלבולים, הבלבולי מוח שלכם והשטויות, על ארבע דקות, לא פה, לא עם הילדים שלנו, תפסיקו להתעסק בדברים החשובים ביותר, תקצץ איפה שאתה מבזבז חדשות לבקרים. חי, תעזוב את הילדים שלנו, תן להם פה, לחיות בביטחון, עוד כמה שנים, עד שתעזוב אותנו ותשחרר אותנו מהעול הזה שנקרא חי אדיב והעיר הזאת, תלך למקום אחר וטוב יותר ותתפתח, בילדים שלנו? איפה עובר הגבול? אני שואל באמת, איפה עובר הגבול? בוא נפתח את תקציב העירייה ונראה את המליונים שאתה מבזבז על האדרת שמך, מליונים. על שלטי חוצות, על שלטים, על צילומים, על שני צלמים שמלווים אותך ממקום למקום, אגב, זה נחמד, אתה נותן פה, תעסוקה לתושבי העיר, זה יפה, אתה ממש, סוציאליסט. אבל אני אומר באמת, בביטחון של הילדים שלנו? גם שם, אתה נוגע? ובמיוחד, שאתה לא משלם את זה מכיסך וזה לא מהתקציב השוטף שלך, כי אתה גובה אגרת שמירה על העניין הזה, שלושה מליון שקלים כל שנה. אני רוצה שתבוא ותסתכל בעיניים להורה שהילד שלו יכול להפגע ואתה יודע, בוא נלך לסנריו הכי פשוט, שמביאים בבוקר את הלחם לגן, ולא סגרו את השער וילד יצא, כי בגני הילדים בהוד השרון, יש שני אנשי צוות על 35 ילדים. יש גנים כאלה, ילד יכול לצאת החוצה, לרחוב וילדים הלכו לאיבוד במערכת הנוכחית, בזמן שיש מאבטחים, אז מה יקרה שאין מאבטחים? אתה יכול לשלוט על אלפי הורים בעיר, שישגרו את הדלת? על אלפי אנשי עבודה שנכנסים וישגרו את הדלת? וזה במקרה הקל ביותר, שילד יצא לרחוב, גם בחיים של הילדים שלנו, אתה משחק? איפה עובר הגבול? אתה עכשיו אפילו, לא מקשיב, אתה לא מסתכל, כי זה לא מעניין אותך,

אתה מפיל את זה על יואב. זו אחריות שלך כראש עירייה, אתה חייב לעצור את הברדק הזה ואל חי, אפשר להודות בטעות, אתה גם בן אדם, אתה יכול להודות, טעיתי, אני מוכן לשקול את ההחלטה הזו מחדש ואני אשאיר את המאבטחים בגנים, תאמין לי, זה רק לזכותך, רק לזכותך, יעריכו אותך על מה שעשית, אני אעריך אותך, אני אשלח לך גם, מכתב תודה, על ששקלת מחדש, את הנושא הזה. אתה תקבל מחמאות על החלטה, זו מנהיגות. אתה טוען שאתה מנהיג? זו מנהיגות. אל תתבצר בעמדה שלך, שאתה יודע שזו טעות, אני רואה עליך, כי אתה יודע שהחלטה הזאת היא טעות, להוציא את המאבטחים מגני הילדים, זו טעות. בוא נראה אותך מגלה מנהיגות הערב, משנה את ההחלטה הזאתי, מקצץ במקומות אחרים, שאתה יודע שאפשר לקצץ, בדוברות שלך, בצי הרכבים שאתה מחזיק פה. תעשה את השינוי הזה ותקבל את כל ההערכה.

אמיר כוכבי:

טוב, מאחר ואני מכיר אותך קצת חי, אני יכול לנחש שאתה לא תחזור בד מההחלטה הזאת, אני יודע שזאת תוכנית שאתה חושב שהיא מתאימה, וזה בסדר, זה הפרוגרטיבה שלך כראש עירייה. זאת הפרוגרטיבה שלך, כראש עירייה, להחליט שזה מה שאתה רוצה לעשות ובוא נגיד שברמת העיקרון, זה גם בסדר, משהו אחד שלדעתי, לא נתנו אליו מספיק תשומת לב וצריך לעשות את זה, לפני שיהיה מאוחר, אלא אם יוסי יתקן אותי או המנכ"לית, זה הגנים לחינוך מיוחד. שהצורך שם בקשב מלא, לכל ילד, הם גם רובם, לא נמצאים באשכולות האלה של ה-100. זאת אומרת, הם קטנים, הם נפרדים וצריך שם, הרבה יותר תשומת לב לכל ילד ובאמת, ילד ששם, בשנייה, לא שמים לב אליו, אם הוא היפר אקטיבי, אם הוא משהו כזה וכמו שנדב אמר, השער נשאר רגע פתוח, איך? אוקי, בסדר, אם זה מה שיוסי אומר, אני שמת, אני מקבל את זה, אם זאת התחייבות, שבגנים האלה, לא נוגעים, זו אמירה חשובה.

אביבה גוטרמן: אני זוכרת שתמיד, דיברנו על ביטול אגרת השמירה והנימוק שלי היה כלפי התושבים, תמיד אמרתי, תראו וקיבלתי את זה, אנחנו משלמים את זה, אין ברירה, גם לאלה שאין להם, עבור אותם ילדים שיש להם שמירה בגנים, אם כך, אם באמת משנים, אז צריך להוריד את היטל השמירה, אין לזה הצדקה.

יעל ברזילי: היינו בדיון על זה, בוועדת ביטחון, כשהוצגה הרפורמה והאמת, שנועם הסביר את הכל בצורה מאוד יפה וקיבלנו גם, קיבלתי הבטחה לגבי הגנים המשולבים, שלא נוגעים בהם כרגע. אני חייבת להגיד שניסינו לחשוב, לא, הוא אמר "כרגע", אוקי, כרגע, זה לא תמיד. אחד הדברים שעלה, ניסינו לחשוב על האם אנחנו צריכים להגיד, כאילו, איך אנחנו לא אומרים לא, ממקום שהוא פסיכולוגי, זאת אומרת, זה, ניסינו לבחון את התוכנית הזאת מכמה היבטים ואני עדיין, לא הבנתי למה אנחנו עושים אותה? לא הצלחתי להבין את הרציונאל שעומד מאחורי זה. לכן, אולי תסבירו לנו אתם. גם, זה לא חוסך כסף, לפי מה שנועם אמר לנו, אז מה עשינו בזה?

יגאל הררי: טוב, אני רוצה להגיד ככה, קודם כל, הייתי בישיבה שהשתתף בה יושב ראש מרכז שלטון מקומי, ראש עיריית מודיעין, חיים ביבס. יושב ראש מרכז שלטון מקומי, ראש עיריית מודיעין, חיים ביבס והוא אמר שהמודל שאנחנו רוצים לעשות כאן, הוא בעצם, מודל שכבר רץ אצלו במודיעין, אני חושב שמודיעין היא קצת יותר גדולה מאתנו, היא גם, קצת יותר עשירה מאתנו ויש בה הרבה יותר גני ילדים, אני חושב שאם יש כבר, עיר שהמודל הזה עובד, אז אני לא חושב שאנחנו מפלים מערים אחרות, שיכולות לתת שירות כזה גם כן, בגני ילדים ואני מדבר גם כן, כסבא לנכדים ש,

נדב דואני: אתה חושב שזה נכון, יגאל? אל תחשוב על מודיעין, תחשוב, האם זה נכון? האם המודל הזה נכון?

יגאל הררי: אני חושב שאם יש מודלים כאלה,

- נדב דואני: השאלה אם המודל נכון.
- יגאל הררי: אז צריך לתת למודל הזה, תמיד אפשר להחזיר את השומרים, תמיד אפשר לעצור ותמיד אפשר לעשות הכל.
- נדב דואני: מה, כשיהיה אסון?
- יגאל הררי: אתה רואה שחורות, אנחנו רואים ניסיון.
- נדב דואני: אני הולך על ה- safe side, יגאל.
- יגאל הררי: עכשיו, אנחנו הולכים, אני לא הפרעתי לך, אתה יודע?
- נדב דואני: סליחה.
- יגאל הררי: ולכן, אנחנו, אני דווקא, כן מאמץ את ה, את מה שבעצם, מתגבש כאן, להביא בחורים שהם בוגרי יחידות קרביות ויש מקומות, אני מכבד את כל השומרים שנמצאים היום, אבל יש באמת, מקומות היום, שהשומר, אם מישהו קופץ מהגדר בצד אחד והוא יצטרך לרוץ לצד השני, אז בואו לא נעשה בדיחה מהעניין. ואם אנחנו מדברים באמת, על לשמור, אז בכל גן, צריך ארבעה שומרים. ואם אנחנו רוצים לתת הזדמנות, שיהיה,
- נדב דואני: אז רגע, אם אתה אומר, צריך ארבעה שומרים,
- יגאל הררי: לא, נדב, אני לא הפרעתי לך.
- נדב דואני: כדי לשמור מאת,
- יגאל הררי: אם אנחנו רוצים לתת מעטפת,
- נדב דואני: אז אם אתה מוריד, זה לא באמת לשמור?
- יגאל הררי: רצינית, שהיא לא תהייה נקודתית רק, היא תהייה על כל העיר והמאבטחים האלה מסתובבים בכל העיר, זאת אומרת, הם יכולים להיות בכל נקודת זמן ובכל נקודת מקום, זמינים על כל העיר ולא רק לראות את המפגעי פח"ע חס וחלילה, גם את הגנבים שמסתובבים באמצע היום, כשאנחנו עובדים במקומות מחוץ לעיר, אז הגנבים יכולים לטייל לנו בחצרות.
- נדב דואני: אבל יש לך מאבטחים היום בעיר.
- יגאל הררי: אז אם אנחנו מגנים.

- נדב דואני: יש לך מאבטחים היום בעיר, יש לך רכבי שטח.
- יגאל הררי: אם אנחנו מגנים, אז המטרה היא, להגן על כל העיר ואם יש רישות של מצלמות וגם, אתה מוסיף את זה עם אנשי האבטחה והביטחון האלה, החדשים שיהיו, אז אני מעריך שניסיון של הערים האחרות, יכול לפתור לנו את הבעיה.
- שרונה הרשקו: כן. מדובר פה, בנושא מאוד רגיש ויגאל, אני לא יודעת מה אמר לך, יגאל הררי, אני לא יודעת מה אמר לך חיים ביבס על מודיעין, אבל בוועדת ביטחון, אני לא יודעת איפה ישבתם, אבל בוועדת ביטחון כשהציגו לנו את הנושא הזה, בעצם, הוצג שם שהשיטה המתוכננת בהוד השרון, לא מתבצעת בדרך הזו, באף מקום, אלא בבנקים, אלא בבנקים, לא בגני ילדים. ולכן, מה שצריך, מה שחשוב זה הכסף, לא הילדים.
- נדב דואני: מה שצריך להיעשות וכשעושים שינוי כזה מהותי, צריך להשאיר את המאבטחים בגני הילדים, לשנות את השיטה במקביל, לשנות את השיטה במקביל, ורק אחרי שלומדים, רואים, מנסים, מפיקים לקחים ממה שקורה, רק אחרי שבטוחים שזאת השיטה הנכונה והיא מתאימה, מי אמר שלא בטוחים אבל?
- שרונה הרשקו: עושים את השינוי.
- משה חנוכה: אבל מי אמר לך שלא בטוחים?
- שרונה הרשקו: בדברים כל כך רגישים.
- משה חנוכה: במודיעין, זה עובד מצוין אבל.
- שרונה הרשקו: אתה לא יודע הררי, זה לא מה שנאמר, שזה (מדברים יחד)
- נדב דואני: משה, אתה בדקת במודיעין?
- משה חנוכה: כן, אני עברתי,
- נדב דואני: הלכת, סיירת, עשו לך,
- משה חנוכה: נדב, תקשיב רגע,

- נדב דואני: עשו לך מצגת?
- שרונה הרשקו: אם הדברים אחרים, אני אשמח לקבל עדכון בנושא. כי לשאלה שלי, שנשאלה בוועדת הביטחון, איפה קיים כזה סידור, האם אנחנו "מתגלחים" פעם ראשונה, על ילדי הוד השרון?
- משה תנוכה: די, אם הביטויים הקשים האלה.
- נדב דואני: מה ענו לך?
- שרונה הרשקו: אגב, ראינו את הפרוטוקול, הפרוטוקול לא מתומלל, הוא רשום בראשי פרקים, אז אי אפשר לראות, מה שאמרו, זה מה שאני רשמת, כי אין לי על מי לסמוך, אלא על עצמי.
- יגאל הררי: זה לא מדויק מה שאמרת.
- שרונה הרשקו: אני רשמת, יש פה שתי חברות מועצה שישבו אתי בישיבה הזאת, אני שאלתי, האם ההסדר הזה קיים גם ברשויות אחרות? התשובה הייתה - לא. יש משהו קרוב, אולי ברעננה, לא ככה, והמקום היחיד שפועל בדרך הזו, היא בנקים, נדמה לי אפילו, בנק הפועלים או משהו כזה, במערך בבנק הפועלים,
- נדב דואני: את מבינה מה המודל? בנק.
- שרונה הרשקו: וגם שם, זה לא בדיוק, אותו דבר.
- נדב דואני: תיכף יביאו את הברניקס לשמור.
- שרונה הרשקו: ולכן, אם צריך, בדבר כל כך רגיש, אם יש בזה התייעלות,
- חי אדיב: (מדבר ללא מיקרופון). את יכולה להגיד לי?
- שרונה הרשקו: כן, כן, אני אומרת, תראו, אתם לא הצגתם פה, את הרציונאל שעומד מאחורי הדברים. אמרו, אנחנו שוקלים, אנחנו עושים. אז יוצג הרציונאל, כשעוברים משיטה אלף לשיטה בית, בנושאים רגישים, אפשר לעשות חפיפה בין שתי השיטות ולעבור בצורה מסודרת, אחרי שמתחקרים את הנושא,
- חי אדיב: טוב, אני שומע פה, הערות חכמות כאלה, שכאילו, מומחי ביטחון מדברים ואני לרגע, שואל את עצמי, אם אנחנו עושים טוב. עשינו פה,



תהליך חכם, יש ערים שאין בכלל שומרים על הגנים, אין שמירה בגנים ברוב הגנים במדינת ישראל, אנחנו בין הבודדים באיזור, שיש שומרים על הגנים, בכל גן, יש שומר. והלכנו לתפיסת ביטחון אחרת, טובה יותר, מקצועית יותר וכל מי שדיבר פה, ועם כל הכבוד, אני לא מבין מה ההבנה המקצועית שלהם, בתחום הביטחון, אבל אתי, אי אפשר להתווכח על ביטחון.

נדב דואני: אתה יודע? אני אסביר לך מה השיקול, זה נקרא - common sense, זה נקרא - הגיון בריא וההגיון הבריא, זה שבכל גן יש שומר שישמור, שילדים לא יוצאים, שמחבלים לא ניכנסים, שחוטפים לא ניכנסים, שגנבים לא ניכנסים, common sense. זה שאתה היית בצבא, לפני עשרים שנה ומזמן, לא עברת,

חי אדיב: לא מבין את ההגיון שלך (מדברים יחד) הלאה, זה לא דיאלוג עכשיו.

נדב דואני: (מדבר ללא מיקרופון).

#### נדב דואני ויגאל הררי מדברים יחד

חי אדיב: תפיסת הביטחון החדשה מצוינת. אני רוצה לסכם כנראה, התשובות לא מעניינות, אז אני רוצה לסכם את העניין, כי בביטחון עסקינן, אז אנחנו נדבר על ביטחון. אחד, תפיסת הביטחון הזה היא הדבר הכי טוב שאפשר לעשות לביטחון ילדינו ונכדינו ולכל אחד, יש את הילד או הנכד שלו וכולנו רוצים לדאוג לביטחונם. הוד השרון עושה יותר מהרבה ערים אחרות, בנושא הביטחון, גם בתחום של גני הילדים. כל תפיסת הביטחון הזאת, שמתואמת גם עם מחזיק התיק, גם עם וועדת הביטחון, היא מתואמת והיא עובדת על פי אותם העקרונות של משרד החינוך ויותר מכך. על פי הנחיות והוראות של משרד החינוך ויותר מכך. אני חוזר על זה פעמיים, כדי שירשם בפרוטוקול. ולכן, אנחנו גאים בתפיסת הביטחון החדשה, מי שרוצה לקבל פרטים, שיעשה עוד פעם, וועדת ביטחון, יבוא וניתן לו פרטים קצת יותר, לא נעים פה, לדבר על הדברים האחרים ונעשה את זה רק בוועדת הביטחון. אפשר לדבר על

הכל, אבל אני גאה במה שאנחנו עושים וזה אולי סימן ומקפצה נוספת, לביטחון. כשישב פה מפקד המשטרה ודיבר, גם לו לא נתת לדבר. אז אנשים מהסוג שלך, מביישים את הוד השרון ואת מועצת העיר. אני מקבל את ההערה של כוכבי ואכן, בגנים המשולבים, בגנים עם החינוך המיוחד, תיהיה שמירה וצריכה להיות שמירה. א רק שמירה לביטחון, לדברים נוספים. תודה רבה.

נדב דואני: חינוך מיוחד, שאי אפשר להגיד לא, מה עם הגנים הרגילים?

חי אדיב: אתה לא ראוי לתשובה.

נדב דואני: למה אני לא ראוי לתשובה, כי אכפת לי מהילדים שלנו?

(מדברים יחד לא שומעים).

ניצה משה: מי בעד הצעת ההחלטה שהוצגה פה?

(מדברים ביחד)

ניצה משה: חי, אני באמצע הצבעה.

(מדברים ביחד)

ניצה משה: מי בעד הצעת ההחלטה שהוגשה כאן? שרונה, את בעד? עדי, את בעד?

(מדברים ביחד ולא שומעים)

ניצה משה: יעל בעד, אביבה, את בעד ההצעה? אמיר, אני לא יודעת מה אתה

הצבעת. בעד, אוקי.

שרונה הרשקו: גם נדב, הצביע בעד.

ניצה משה: נדב בטוח, הצביע בעד.

נדב דואני: היה לך ספק?

ניצה משה: לא. מי נגד?

נדב דואני: תרים גבוה, שנראה את הידיים שלכם, אל תתביישו, גבוה, כן, גבוה.

ניצה משה: יגאל, כנרת,

נדב דואני: משה, גם אתה, אני הרמתי בעד,

ניצה משה: חנוכה, תקווה,

נדב דואני: תרימו גבוה, גם חי, גם אתה,

ניצה משה : חיים שאבי,  
נדב דואני : מר ביטחון אתה קורא לעצמך.  
ניצה משה : יואב רוזן,  
נדב דואני : בוא נראה אתכם.  
ניצה משה : יגאל הררי, אביאל, ואופיר טואיל.  
ניצה משה : ההצעה ירדה.

**הצבעה: מי בעד הצעת החלטה כפי שהוגשה בבקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין:**  
"מועצת עיריית הוד השרון מחליטה להמשיך להפעיל את מערך מאבטחים צמודים בכל גני הילדים בעיר".

**6 בעד:** שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.  
**10 נגד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

**החלטה מס' 23/15 :**

מועצת העירייה דוחה את הצעת ההחלטה בנושא המשיך הפעלת מערך מאבטחים צמודים בכל גני הילדים בעיר".

=====

ניצה משה : אני עוברת להצעה הבאה.

הצעת החלטה, "עיריית הוד השרון תציג למועצת העיר, תוכנית לצמצום היקף חובות תושבים, כולל לוחות זמנים למימוש התוכנית".

עדי ברמוחה : כן, קדימה? קדימה הפועל. צר לי שהגזבר לא הגיע לישיבת מועצה, כבר פעם שנייה שהוא לא מגיע לישיבת מועצה, כנראה מריח את הסוף. כשאני מדברת על חייבים, אני מסתכלת על ניהול העיר מהצד העסקי. כמו שידוע לרובכם, אני מנהלת עסק כבר, עשרים שנה ויודעת שכשיש בעיית מזומנים, אז הדברים הראשונים שעושים, זה מייצרים הכנסות ומטפלים בחייבים. ופה, בעיריית הוד השרון, יש בעיה, לא ממש אוהבים. ואז, לא סתם, שאלתי את השאילתא שלי ולהזכירכם, בדו"ח של ספטמבר 2014, החייבים היו 214 מליון וב- 31.12 ירדו בשלושה מליון, וואו, תקשיבו, זה הישג, גביתם בשלושה חודשים, שלושה מליון

זוה לא מה שהגזבר אמר. הגזבר אמר שעיקר הגבייה, נעשית בחודשים נובמבר דצמבר ומצמצמים ואת תראי שהחייבים ירדו. עכשיו, למעלה משנה, אני עוקבת אחרי הדו"חות הכספיים והחייבים, נמצאים רק במגמת עלייה. מבחינתי, הירידה של השלושה מליון האלה, זה מגמת עלייה. יש מן תחושה שפשוט, לא רוצים לגבות כסף מחייבים ואני יודעת ש- 50% בערך מזה, הם חובות אבודים, זאת גם, התשובה שקיבלתי בשאלתא. למה לא מוחקים חובות? חבל, שוב אני אומרת, שהגזבר לא כאן. למה לנפח אובליגו? בשביל להציג מצגת שווא לבנק? ופה, אני מבקשת לגשת לתמצית הליקויים בהמלצות לדו"ח מספר 20, בנושא טיפול ואכיפה בחובות התושבים, שלא נגענו בזה, כשדנו בדיון מספר 20, כי היה פה, עניין שלא הגיעו לזה. אז אני כן, הגעתי לזה. ואני רוצה לצטט פה, את המבקר ולפני כן, גם את חנה, מנכ"לית העירייה, שאמרה, אנחנו קיבלנו את המלצות המבקר וקיבלנו את המלצות וועדת ביקורת ואנחנו מטפלים. אז אם קיבלנו וקיבלנו ואנחנו מטפלים, לא רואים את זה. ובדו"ח המבקר לשנת 2013-14, אומר המבקר שהבעיה המרכזית בביקורת היא זו שמאז שנת 1980, כדאי שתשימו לב לשנים, לא נמחקו חובות אבודים. משנת 1980. החוב הלך וגדל עם השנים, כאשר חלקו המשמעותי של הסכום הרשום כחוב, היה צריך להמחק, אבל לא הועבר למחיקה. על אף שהוא למעשה, אינו ניתן לגבייה. עובדה זו יוצרת תמונה מעוותת ומשלה, זה דבריו של המבקר, לא שלי. לפיה יש לעירייה חובות במליוני שקלים, שלכאורה, ניתנים לגבייה וכאמור, לא כך הדבר. בשנת 2012 גדלה יתרת החוב, בהשוואה לשנת 2011, ב- 25%. ושוב, אני חוזרת לעניין של שאילתא שהעלתי בישיבת המועצה הקודמת, על מעוכבי האכיפה על ידי הרשות, באמצעות מילגם. נדרש לצמצם העיכובים בגבייה ככלל ובהנחיית הרשות בפרט, באחד הדו"חות, הגיע העיכוב על ידי הרשות ואני חוזרת על המשפט הזה, כי אתם אמרתם שלא היה מעולם, וזה דברים של הגזבר שלכם, שישב בוועדת ביקורת ואמר

שהייתה הוראה מהנהלת העירייה, שלבצע, שנייה, הייתה רשימה של מעוכבי גבייה ובאחד הדו"חות, הגיע העיכוב על ידי הרשות, ל- 61% מכלל המעוכבים. הצמצום צריך להתבצע על ידי הגבלת ההרשאה בעיכוב הגבייה. יש פה, הזנחה של שנים באכיפת הגבייה, בין היתר, בגלל ליקויים טכניים בגבייה. אי הפעלת וועדת ערר משנת 2005, אנחנו פה, בחרנו פה, וועדת ערר ומסתבר שגם תושבים שמגיעים אליהם הביתה ומבצעים מדידות ויש הפרשים במדידות, עד שהם מקבלים את הכסף, הם צריכים לחכות לוועדת ערר שלא מתכנסת משום מה. אני אשמח לדעת מתי מתכנסת וועדת הערר הזאת? מתכנסת? אז אני אשמח לדעת. לסיום, אני רק, מבקשת להגיד שאני מבקשת להציג תוכנית לצמצום היקף חובות התושבים וצמצום ומחיקת חובות.

בסופו של דבר, העניין הזה של חובות ארנונה, זה לא רק, בעיה כאן, זה בעיה שמבקר המדינה תקף בצורה מאוד אגרסיבית, גם בדו"ח האחרון, גם בדו"חות לפני, יש איזשהו חשש מהותי, בגביית חובות ארנונה, גם מיחידים וגם מחברות. אבל הבעיה היא לא רק בגבייה, הבעיה היא גם, צומחת מתוך החשש למחוק חובות שאנחנו כבר, יודעים שלא נגבה אותם וזה, זה מייצר מספרים שהם בלתי נתפסים. זאת אומרת, 200 מליון, 300 מליון, ותושבים רואים את זה ובצדק, הם לא מבינים למה לא גובים. אבל מערכת שרוצה לצמוח מהמקום הזה, יכולה להחליט שעושים תהליך ובסוף התהליך הזה, מבטלים את החובות שיודעים בוודאות, שאי אפשר לגבות, אחרי חקירות יכולת, אחרי בתי משפט, אחרי כל הדברים האלה. אז הוועדת ערר שיש, היא צעד בכיוון הנכון, הקימו כבר את השנייה, יגאל! השנייה, מונתה כבר? מונתה, אבל היא התחילה לעבוד?

אמיר כוכבי:

יגאל שמעון: כן.

אמיר כוכבי: אבל נדמה לי גם, שזה קשור ליכולת לעשות בה אכיפה, חקירות יכולת ודברים כאלה שאת זה, אני לא יודע אם התחילו לעשות.

יגאל שמעון : אבל זה לא קשור ל (מדבר ללא מיקרופון 26: 52: 01).

אמיר כוכבי : אני אומר, זה בנוסף, כבוד היועמ"ש, תודה. וזה כן, משהו, זאת אומרת, מעבר לצורך הזה, לגבות כי באמת, התושבים לא פראיירים ומי שמשלם, מוכן לשלם, בטח בעיר כמו הוד השרון, אבל כשאתה רואה את המספרים ורואה שיש כאלה שבאופן שיטתי, לא משלמים, אז הכעס על זה מצטבר. אני אומר, התהליך הזה של מחיקת החובות המיותרים, יגאל, זה משהו שצריך לראות בראש סדר מעייננו, כדי שתהייה תמונה אמיתית, של איזה הכנסה אפשר עכשיו, להביא לעירייה הזאת? חי אני, משפט אחד, כי עדי לא גמרה, לא השתמשה בכל החמש דקות שלי, אבל אני מזכירה לכם שבאחת הישיבות, מניתי פה, את בעלי העסקים שהם בעלי החובות הגדולים לעיריית הוד השרון. מה לעשות? מאז שמניתי, יש כמה עסקים שפשטו רגל או אינם עוד, מה שמלמד שהיד הקלה על ההדק, בחיים השוטפים של עסק, בעצם, מקטינה את ההכנסות של העירייה. מכיוון שבוא נראה, מה הסיכוי שנגיע ונגבה את הכסף הזה. אז אם יש פה, איזושהי יד מכוונת, בהקלה או ב, בוא נגיד, בחוסר אסרטיביות של גביית כספים מבעלי עסקים בעיר, בסופו של דבר, הדברים האלה פוגעים בנו ובהכנסות שלנו ואני מכירה שמנכ"לית העירייה, כשחיפשה גזבר, התשובה הכי טובה שהיא חיפשה מהגזבר זה בעצם, איך הוא מגדיל את ההכנסות שלנו? אז אני כבר, מרמזת לך שבחובות שהיו, יש עסקים שכבר, אינם עוד. ולכן, אני חושבת שכדאי מאוד גם למען הנראות מול התושבים וזה שלא משחררים תושבים כל כך מהר, מתשלום ארנונה, כדאי מאוד שאנחנו נהייה אסרטיביים בגביית הארנונה, במהלך השוטף, מול עסקים בעיר ובעיקר עסקים גדולים ולא נגיע לחובות האדירים, שראינו בדו"חות השונים.

יגאל שמעון : טוב, מה את מציעה חוץ מעיקולים והוצאה לפועל? מה את מציעה עוד לעשות? זה חשוב, חוץ מעיקולים, שאנחנו עושים והוצאה לפועל, תגידי, מה את מציעה עוד?

- עדי ברמוחה: תתחיל בלמחוק חובות אבודים,
- יגאל שמעון: אני לא יודע מה את רוצה עוד? לבוא אליהם עם טרקטורים, להרוס להם את הבתים, מה?
- שרונה הרשקו: לא, יגאל, אבל יש לך הרבה מאוד עסקים שחייבים הרבה מאוד כסף, תעשו ביעילות, את ההסדר מולם ותגיעו להכנסות.
- יגאל שמעון: טוב, בבקשה גבירתי,
- שרונה הרשקו: וחובות, תמשוך את זה עוד כמה שנים, אתה לא תראה את הכסף, הוא שאל אותי שאלה, אני עונה לו, תתלונן אליו ששאל אותי ומצפה לתשובה. תע"ש, שלוותה, שאני אמנה עוד כמה? סנו, איפה, יגאל הררי, סנו לא חייבים?
- חנה גולן: אני רוצה להתייחס לכל מה שנאמר, ולפתוח בעובדות כמו שאוהבים קודם כל, אין שום יד מכוונת מלמעלה, אם היו פה, איזה רמיזות.
- עדי ברמוחה: (מדבר ללא מיקרופון)
- חנה גולן: רגע, שנייה, אבל זה לא הוגן, אני לא יכולה להפריע לך, אבל את מפריעה לי. אתם מתקנים אותי כל הזמן.
- יגאל הררי: למה את לא מכבדת את שרונה שאמרה, אם, השאלה אם ה"אם" שלה, אז ה"כן" שלך ואם את זורקת בוץ, תדאגי גם, לנקות אותו אחר כך, אל תזרקי סתם, בוץ. זה שיטה הכי מעכירה את האווירה והכי מגעילה. כן, להתנהג בבוץ, בבוץ.
- שרונה הרשקו: (מדברת ללא מיקרופון).
- יואב רוזן: אבל יש לכם הוכחות?
- שרונה הרשקו: אבל זה לא אנחנו, היא קבעה.
- יואב רוזן: יש לכם הוכחות?
- (מדברים יחד)
- שרונה הרשקו: זה הבנת הנקרא, יגאל הררי.
- יואב רוזן: שרונה, זה לא עובד.
- שרונה הרשקו: זה הבנת הנקרא, זה לא בוץ.

- עדי ברמוחה : (מדברת ללא מיקרופון) זה הגזבר שלך אמר את זה.
- שרונה הרשקו : עובד עירייה אמר את זה.
- עדי ברמוחה : עובד עירייה בכיר.
- חי אדיב : אני פשוט, לא מבין, למה אי אפשר? מותר לכם לחלוק עלינו, מותר לכם לבקר אותנו, מה שאתם רוצים,
- עדי ברמוחה : אבל אני לא מוכנה שהיא תבקר אותי ברמיזות, אל תבקרי אותי ברמיזות,
- חי אדיב : למה אבל, למה, אני רק, אין לי תשובה.
- עדי ברמוחה : כי זאת לא הייתה רמיזה, זאת הייתה אמירה.
- חי אדיב : רק רגע, עדי, עדי, אני מדבר אליך בכבוד. למה לחלק מחברי המועצה, באופוזיציה, אין את היכולת להקשיב לדעה אחרת? אנחנו מקשיבים לכם, למה אתם מפריעים?
- עדי ברמוחה : אני מקשיבה ואני מכבדת,
- חי אדיב : למה אין לכם יכולת, לשמוע את האמת שלנו.
- עדי ברמוחה : אני מכבדת.
- חי אדיב : רק את האמת שלכם?
- עדי ברמוחה : שלא יתארו את הדברים שאני אומרת, כרמיזות, שתתייחסי לעובדות.
- חי אדיב : בואו תשנו את הסגנון, תבקרו מה שאתם רוצים, תקללו, תשקרו, תגידו הכל.
- עדי ברמוחה : זה העובדות, פשוט לעובדות.
- יואב רוזן : יש לך עובדות ביד? תביאי אותן.
- חי אדיב : למה אתם לא מקשיבים לאחרים?
- עדי ברמוחה : יש, תקרא פרוטוקול (מדברים יחד)
- חי אדיב : איזה מן תרבות זאת?
- עדי ברמוחה : תקרא פרוטוקול של וועדת ביקורת, יש לך גישה.
- יואב רוזן : אוקי, תביאי אותם,



- עדי ברמוחה: תקרא, הנה, המבקר יושב מאחוריך, אתה יכול לבקש, אתה תקבל יותר מהר ממני, אתה קואליציה, אני אפוזיציה.
- יואב רוזן: מה עשית עם העובדות האלה?
- עדי ברמוחה: מה יש לי לעשות אתן? זה הגזבר שלכם אמר את זה.
- חי אדיב: טוב.
- חנה גולן: זה הגזבר של כולנו, גם שלך.
- עדי ברמוחה: ברור.
- חנה גולן: אז לא שלכם, לא שלכם.
- עדי ברמוחה: שלנו.
- חנה גולן: גזבר של העירייה.
- עדי ברמוחה: נכון, שלנו, של עיריית הוד השרון.
- חנה גולן: אז אני עדיין, עומדת על מה שפתחתי ואני חוזרת ואומרת, לא הייתה שום יד מכוונת ובישיבה הבאה, הגזבר גם, יאמר את זה ואם הוא אמר דבר שלא בהקשרו, אני לא יודעת ולא הייתה פה, שום יד מכוונת. יחד עם זאת, אנחנו התייחסנו לדו"ח הביקורת ברצינות, למרות שזה אולי, נראה לא ועשינו מספר צעדים מאוד משמעותיים שבאמת, לא נעשו קודם. הקמנו שתי וועדות ערר, שלא פעלו קודם, אמת. עשינו מכרז לאכיפה משפטית, זכו שני עורכי דין. מחלקת הגבייה עכשיו, עוסקת בבניית התיקים לאותם החייבים, זה תהליך, זה לוקח זמן, אנחנו, כל מה שהתחייבנו, אנחנו עושים צעד בצעד. מה לעשות? זה לא משיבת מועצה אחת לשנייה, כבר יש פתרונות, לא, זה תהליכים. קודם, מלגם עשתה רק אכיפה מנהלית ועכשיו, אנחנו עושים את זה באופן יותר אגרסיבי מה שנקרא ולכן, יש שני משרדי עורכי דין, שהם יעשו אכיפה משפטית. לגבי המחיקה, נכון, יש חייבים שאין מה לקחת מהם, נכון, ישנם חובות אבודים, אנחנו מודעים לזה, יש לנו כבר, את הנתונים והפילוחים ובדיקת יכולת, יש לנו את כל זה וגם את זה, יסיים הגזבר,

- בעודו בתפקיד, את המהלך הזה וימחקו החובות, כמו שהובטח, ככה הוא יעשה. אם יהיה לכם, (מדברת ללא מיקרופון).
- עדי ברמוחה: חנה גולן: הגזבר, תתפלאי, (מדברת ללא מיקרופון).
- עדי ברמוחה: חנה גולן: בסדר, את יודעת, כשנחה, אומרים, הגזבר אמר ככה, אבל כשלא נוח, (מדברת ללא מיקרופון 02:00:46).
- עדי ברמוחה: חנה גולן: סליחה, אבל עדי, תני לי להשלים, זה לא פייר, אני לא יכולה להפריע לכם, כי אתם חברי מועצה, אבל אתם כל הזמן, מפריעים לנו. אבל את לא צריכה קריאות ביניים, אני אסיים, תגידי, הכל בסדר. ואני אומרת, את יודעת, אמר הרבי מלובביץ', את מכבדיי אכבד.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אז אל תחנכי אותי, חנה, תנו לנו לענות.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: חנה, אל תחנכי אותי.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אז תנו לנו לענות.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אל תחנכי אותי, יש לי את אמא שלי, עדיין בחיים, היא מחנכת אותי.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אני לא מחנכת אותך.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אז זה הכל.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אני מצטטת.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: בזה, סיימנו.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: יופי, תודה.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: אנחנו מנהלות שיחה.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: טוב, אני סיימתי, אני לא יכולה בפינג פונג הזה.
- עדי ברמוחה: חנה גולן: ניצה משה: אני מעלה להצבעה את הצעת ההחלטה, כפי שהוגשה פה. מי בעד ההצעה הזאת? שרונה, עדי, אמיר, יעל, נדב ואביבה. מי נגד? חיל, יגאל, חנוכה, גלם, שאבי, יואב רוזן, הררי, אביאל ואופיר. כנרת לא נמצאת פה, כרגע.
- ההצעה ירדה

**הצבעה:** מי בעד הצעת החלטה כפי שהוגשה בבקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין: "עיריית הוד השרון תציג למועצת העיר תכנית לצמצום היקף חובות תושבים כולל לוחות זמנים למימוש התכנית".

**6 בעד:** שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.  
**10 נגד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלס, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

**החלטה מס' 24/15 :**

מועצת העירייה דוחה את הצעת ההחלטה בנושא "הצגת תכנית לצמצום היקף חובות תושבים כולל לוחות זמנים למימוש התכנית".

=====  
ניצה משה: אני עוברת להצעה מספר 3, ראש העירייה ידווח למועצת העיר בדלתיים סגורות, על הנסיבות לחקירות שהתקיימו לאחרונה, בקרב מי מבכירי העירייה.  
חי אדיב: מה השאלה? מי שאל?  
אמיר כוכבי: נותנים לך את ההזדמנות, אם תרצה, לעדכן אותנו בחקירות שהיו בעיריית הוד השרון.  
ניצה משה: לא שומעים אותך.  
יגאל הררי: עוד פעם, אתם עושים עוול לאנשים. כמה מכם נחקרו, שאנחנו לא יודעים?  
נדב דואני: יגאל.  
יגאל הררי: כמה מכם? אני גם, שמעתי ששניים מכם נחקרו. מי אלה שנחקרו? תעמדו, תגידו.  
משה חנוכה: ספרו לנו, בדלתיים סגורות אבל.  
נדב דואני: תגיש שאילתא, כמו חברך לקואליציה, אז אולי יענו לך או הצעה לסדר. אולי הצעה לסדר.

- משה חנוכה : נכון, נכון. אבל הציבור, הציבור, אתה יודע, בסוף, הם יעמדו מול הציבור וזה מה שהם יוכלו להגיד שהם עשו.
- יגאל הררי : אתה מלכלך על אנשים פה?
- משה חנוכה : על כל עובדי העירייה, אתה מבין? על כל, כל העובדים עבריינים, כולם.
- נדב דואני : יש עובדים מצויינים.
- חנה גולן : לא, לא, סליחה.
- משה חנוכה : כולם עבריינים.
- נדב דואני : עובדים מצויינים.
- משה חנוכה : זה פשוט, בזוי.
- חנה גולן : משה, משה סליחה,
- נדב דואני : משה, אתה לוקח את זה למקום מדהים.
- חנה גולן : בעיתון ידיעות השרון, מישהו טרח ליידע את העיתון, שמנכ"לית העירייה נחקרה וככה, היה כתוב. הובא לידיעתנו וכן הלאה. היות ואני פניתי לעיתון, באופן שלא משתמע לשתי פנים, אז שבוע אחרי זה, הם הוציאו באותיות קטנטנות, שהם מתנצלים.
- משה חנוכה : חנה, זה הכי קל, להטיל רפש על ארגון שלם, זה הכי קל.
- חנה גולן : לכתוב בכותרות גדולות, זה מאוד יפה, לכתוב באותיות קטנות, מי קורא את זה, בכלל? אז אם מדברים על כל מיני דברים שנאמרים או לא נאמרים, העננה השחורה הזאת, שכל הזמן, צריכה כאילו, לרחף, יש לכם מידע, תגידו אותו, לא צריך פה, דיון בדלתיים סגורות, הנה, כולם יושבים, אין לנו מה להסתיר.
- משה חנוכה : שקיפות.
- חנה גולן : יש מידע, תגידו אותו.
- אמיר כוכבי : זאת התשובה?
- משה חנוכה : בוא, היית שנה, קיבלת כסף על עבודת הבלשות שנה, בוא תגיד.
- אמיר כוכבי : אני לא מבין למה אתה לוקח, למה את, סליחה,
- יגאל הררי : אתם מומחים בלזרוק בוץ, בוץ,

- אמיר כוכבי : (מדברים יחד) לצורך העניין, חקירה על השריפה. נחקרו פה, מנהלים, חנה גולן : למה לא כתוב על השריפה? למה לא מצויין על השריפה? יואב רוזן : זו אגב, הצתה ולא שריפה. אמיר כוכבי : או שתעדכנו או שלא תעדכנו, הכל בסדר, לא צריך לקחת את זה למקומות האלה. חנה גולן : אז קודם כל, תודה שאתה אומר. חי אדיב : אין צורך בדלתיים סגורות. שאלתי את המנהלים, המנהלים אמרו, אין לנו בעיה לספר הכל. לי הם לא סיפרו, אנחנו לא יודעים על שום חקירה שנעשתה ואני לא מכיר ואף מנהל בכיר, לא מכיר דבר כזה. הדבר היחיד שנעשה, הייתה הצתה או שריפה, אני עדיין, לא קיבלתי תשובה פורמאלית וחלק, וחלק מהמנהלים, מסרו עדות. תרצו, תקראו לזה חקירה, תרצו לקרוא לזה, כל אחד, שיגיד מה שהוא רוצה. לא צריך דלתיים סגורות, אתם יכולים לשאול את כל השאלות, אם יש משהו ספציפי? בבקשה, תעלו את זה על הכתב והכי חשוב, תשאלו את המשטרה, למה אתם שואלים אותי? למה אתם שואלים אותנו? דובר : (מדבר ללא מיקרופון). חי אדיב : לא, אין בעיה, אם זה, אז תשאל את מפקד המשטרה, תפנה אליו בכתב, דובר : (מדבר ללא מיקרופון). חי אדיב : בסדר, אנחנו לא יודעים על שום דבר מיוחד, אם היה, אני אשמח מאוד לעדכן ובסדר גמור ותודה על השאלה. יגאל שמעון : טוב, אתם רוצים להצביע או שאתם מורידים את זה, את ההצעה? יגאל הררי : (מדבר ללא מיקרופון). אמיר כוכבי : ביקשנו דיווח, אמר ראש העירייה שאין חקירות, מלבד חקירת הדליקה, ההצתה, בסדר, קיבלנו את זה, הלאה. שרונה הרשקו : אמר פה, מפקד המשטרה, שזו הצתה. יואב רוזן : אבל ציטטתי אותו והוא אמר, דליקה ו/או הצתה.

- חי אדיב : אני שומע פה, את היועץ המשפטי, שאומר, הצתה, יכול להיות שיש לו מידע חדש, אני לא יודע עליו. אנחנו יודעים, או חקירה או שריפה או הצתה.
- ירון סולברג : (מדבר ללא מיקרופון).
- חי אדיב : אוקי, לכן, אני התייחסתי,
- יואב רוזן : לא, במקרה הזה, מפקד המשטרה אמר פה, שזה הצתה.
- שרונה הרשקו : וראינו פרוטוקול,
- חי אדיב : אז שיחיה מידע, הוא ידווח לנו, אנחנו נדווח לכם.
- שרונה הרשקו : היועץ המשפטי לא היה בישיבה.
- אמיר כוכבי : נשמח לקבל עדכון.
- חי אדיב : אין שום סוד, נקודה. קדימה.
- ניצה משה : שרונה, אתם רוצים שנצביע על זה?
- שרונה הרשקו : זאת הייתה בקשה לדיווח, אין פה על מה להצביע.

לא התקיימה הצבעה.

החלטה מס' 25/15 :

מועצת העירייה דוחה את בקשת האופוזיציה לקיים דיון בדלתיים סגורות זאת כיוון שלא ידוע על חקירה שנעשתה במשטרה, למעט הבדיקה לגבי השריפה או הצתה במשרדי היועמ"ש.

=====

- ניצה משה : אוקי, אז אני עוברת לסעיף הבא, סעיף דלת, דו"ח ביצוע, דיווח מנהלי אגפים, ביצוע 2014.
- חנה גולן : קודם כל, אני רוצה להודות למנהלים שיושבים פה, מהשעה שש וממתיניס לתורם.
- עדי ברמוחה : גם אנחנו יושבים פה (מדברת ללא מיקרופון).
- חנה גולן : אתם מתוך בחירה, מה לעשות? הדו"ח הונח על השולחן, יחד עם הדו"ח המקצועי של מנהלי האגפים, מונח על השולחן גם, דו"ח, לא, לא

מקשיבים, דו"ח לתושב, שמחולק בתיבות הדואר, לכל תושבי הוד השרון.

העשייה רבה, אפשר לראות אותה. אני הנחתי את המנהלים, כל אחד יאמר רק מספר נקודות מצומצם, מתוך כלל העשייה. הדברים היותר משמעותיים. במידה ויהיו לכם שאלות, אנחנו נרשום את השאלות ואת התשובות, אנחנו ניתן לא בישיבה הזאת, אלא בישיבה הבאה. מה גם, שאני חושבת שתעברו על החוברת, העבת כרס, אז בטח, יהיו לכם יותר שאלות. אני רוצה לפתוח ולומר, באופן אישי, מבחינתי, שנת 2014 הייתה שנת למידה שלי. שנת 2014 מבחינתי, הייתה שנת למידה. ללמוד את המערכת, ללמוד את העשייה הרבה, ללמוד את ה, את כל המטרות והיעדים שהציב ראש העיר, על מנת שאנחנו כמנהלים, נשיג אותם. וזאת לא הייתה שנה פשוטה, היות והתבשרנו אחרי הרבעון הראשון, שאנחנו סיימנו אותו בגירעון של שני מליון והרבעון השני, היה בגרעון וקיבלנו החלטה אמיצה, שאנחנו עושים כל מאמץ, על מנת לסיים את שנת 2014 באופן מאוזן ואפילו, בעודף. ואני רוצה להודות לכל המנהלים ובמיוחד, לעובדים שהבינו, תרמו שלושה ימי עבודה, על מנת שהעירייה תסיים בצורה מאוזנת, זה מאוד משמעותי. אני רוצה לומר שהעירייה סיימה לא רק באופן מאוזן, אלא בעודף תקציבי של 2.6 מליון שקל. ומתוך כך, קיבל החלטה ראש העיר והנחה אותנו, שאנחנו נשיב לעובדים את הכסף, על השלושה ימים שהם למעשה, תרמו לארגון. אני חושבת שזה הגון והוגן, יותר מהמצופה. פרט לבעיה התקציבית שנוצרה במהלך החצי שנה הראשונה ואפילו, הרבעון, גם עשינו תוך כדי זה, חשיבה של שינויים ארגוניים והחלפת כוחות, זאת לא בושה, צריך גם, להחליף כוחות. ואת השינויים בהחלפת כוחות, אנחנו דנו בזה בישיבה הקודמת, עם הספינה הטובעת וכן הלאה. נבחר לנו מהנדס, נבחר גזבר שיעלה בישיבה הבאה להצבעה. אנחנו בשלבים סופיים של בחירת אדריכל עיר, מנהל פיקוח על הבנייה. נכנס שלשום לעבוד, מנהל גבייה ועוד שינויים

כאלה ואחרים, כולל ניווד עובדים מתפקיד לתפקיד ושינוי ארגוני. כשנסיים את כל זה, גם זה לא בזבנג וגמרנו שכן, מדובר על ארגון גדול, מדובר על נפשות ואנשים ופרנסה וכל דבר, אנחנו צריכים לשקול אלף פעם ופעם אחת, לחתוך מה שנקרא. לכן, אנחנו עושים את זה הכל, בצורה מתונה, מדודה, עם הרבה מאוד מחשבה מאחורי הדברים. יחד עם כל זה, נעשו הרבה מאוד פרויקטים עירוניים בכל האגפים, שיבואו לידי ביטוי בדו"ח. אני מתחילה, הראשונה אם אני לא טועה, זאת שרון גלוטר, זאת הזדמנות, בואי שרון, זאת הזדמנות גם לומר, תודה רבה לשרון, בהצלחה רבה, כאן בנית, עכשיו את הולכת לבנות שם. אני חושבת שזאת גאוה גדולה, שמבית מדרשינו, יוצאים אנשים לתפקידים בכירים ובאמת, הצלחה רבה. בבקשה, שרון.

שרון גלוטר: אני אציג את הישגי אגף התכנון הראשיים ובאמת, זה הזדמנות להודות לכל העובדים המסורים באגף, שבזכותם הצלחנו באמת, לעמוד בשורה הראשונה של המקצועית של הוועדות המקומיות. הוועדה המקומית הוד השרון, זכתה השנה למעמד של וועדה תכנונית עצמאית ממשרד הפנים. מעמד מכובד מאוד.

חנה גולן: מתוך כמה?

שרון גלוטר: יש כ- 250 רשויות מקומיות.

חנה גולן: 264.

שרון גלוטר: 264. מדובר כרגע, נכון להיום, לפי דעתי, הסמיכו כ,

חנה גולן: 14.

שרון גלוטר: 14! חשבתי קצת יותר, 14. בכל מקרה, החוק, התיקון לחוק מגדיר שלושה סוגי וועדות. וועדה מקומית רגילה, וועדה מקומית עצמאית וועדה מקומית עצמאית עם תוכנית מתאר כוללנית. כאשר הסיווג השלישי, זה הדרגה הגבוהה ביותר ולמעשה, וועדה מקומית עצמאית עם תוכנית מתאר כוללנית, יש לה סמכות נרחבה, לאשר כל דבר ברמת תכנונית, כל תוכנית בניין עיר בתחום השיפוט של העיר, שתואמת את



תוכנית המתאר הכוללנית. הוועדה העצמאית, נותנת לנו סמכויות מאוד נרחבות ויחד עם השלמת תוכנית המתאר שזה ההישג השני שאני אזכיר אותו, יחד עם השלמת תוכנית המתאר, אנחנו מקווים שהרשות המקומית, תקבל את המעמד השלישי, זאת אומרת, הבכיר ביותר שזה וועדה עצמאית עם תוכנית כוללנית. הדבר הזה יכול לקרות במהלך שנת 2015, היות ותוכנית המתאר הכוללנית, כבר נמצאת בוועדת היגוי סופית ואחרונה, לפני דיון להפקדה. כאשר, אושרה כבר, על ידי כל משרדי הממשלה. מה שנוצר זה להפקיד אותה להתנגדויות ובמהלך שנת 2015, אני מעריכה שהיא תאושר, היות ומשרד הפנים מאוד מעוניין בלהעביר סמכויות והמועדות המחוזיות לוועדות המקומיות וגם, משרד הפנים קצת שינה את לוחות הזמנים ואת קצב אישור התוכניות והם כרגע, בעצם, עומדים יחד אתנו, ברצון הזה לאשר תוכניות מהר ככל הניתן. לכן, אני מאמינה שהדבר הזה יתאפשר במהלך 2015 ואז, הוד השרון באמת, תהייה בתזית מבחינת המקצועיות והאפשרות לאשר תוכניות. ההישג השלישי שאני רוצה לציין, שהוא כמובן, מונחה מתוקף תוכנית המתאר וזה הנושא של פיתוח וחיזוק של איזורי תעסוקה. הדבר הזה כמובן, חשוב לכלכלה של העיר. גם תוכנית המתאר מייחסת פרק שלם לנושא של כלכלה עירונית, מדגישה את החשיבות ובעצם, מתייחסת לעיר כאל עסק או כאל ארגון כלכלי שיש לו הוצאות ויש לו הכנסות, בכדי שהעיר תוכל לתפקד ברמה כלכלית טובה ולתת שירות טוב לתושבים, צריך לחזק את איזורי התעסוקה ואת שימושי התעסוקה ברחבי העיר, זה אנחנו עושים בכמה תוכניות חדשות וגם, בתוכניות שמשדרגות איזורים קיימים. ובמקביל גם, חברי וועדת המשנה יודעים שאנחנו גם, מנסים לשפר תוכניות שכבר נמצאות בצנרת ואתם מכירים כי הייתם פה בדיונים, הגשנו התנגדויות לכמה תוכניות, כדי להוסיף שטחי תעסוקה, תוכניות שכרגע בצנרת ואנחנו יחד אתכם, אישרנו המלצה להרחיב את שטחי התעסוקה. וכל זה, מתחבר יחד למגמה של

קידום איזורי תעסוקה. יש עוד שקופית? אז אני גם, בשם, גלית ביקשה שאני, אוקי, אז אני גם, אציג בשם גלית פוגל, מנהלת אגף תיאום ובקרה, את ההישגים הראשיים של האגף. אנחנו התחלנו להתמקצע ולהתקדם ברמה הטכנולוגית, גם בנושא המיחשוב של התהליכים. מערכת לניהול תורים עובדת כאן, אתם מכירים אותה, רואים אותה, היא נמצאת בכל המחלקות שמקבלות קהל. והחל פרויקט סריקת הארכיון, כרגע, נסרקו כבר, 500 תיקים. התיקים האלה כבר, נמצאים במאגר פנימי, כבר הבנות עובדות אתן. ברגע שיגמר הפיילוט הזה, של העבודה הפנימית והבקרת איכות תוכיח את עצמה וזה יהיה תקין, זה יפתח בעצם, באינטרנט, לכל הקהל הרחב וזה רק, רק התחלנו, 500 תיקים, אנחנו, הכוונה היא לסרוק את כל הארכיון ולאפשר לכל תושב ולכל מי שרוצה, להיכנס מהבית ולראות את הבקשות ואת התיקים.

500 מתוך כמה? שרונה הרשקו:

וואו, יש אלפים, בטח שיש אלפים. כל שנה, 500 תיקים. מתחילים בתיקים היותר חשובים, שיש להם יותר צופים, שיותר אנשים מעוניינים לצפות בהם ובסוף, נעשה את התיקים הישנים, של פעם. זה יקח כמה שנים.

(מדברת ללא מיקרופון) דוברת:

כן, חמש שנים בערך. נקבעו סדרי עדיפויות וקריטריונים לטיפול בבקשות, עוד פעם, הסדרי עדיפויות הם גם כן, תולדה של מסקנות של תוכנית המתאר. אם מדובר על חיזוק של איזורי תעסוקה, אז לתת עדיפות לבקשות שכוללות תעסוקה או מסחר או בקשות שנמצאות באיזורי תעסוקה ואיזורי התעשייה. בנייה רווייה וכן הלאה. כלומר, העדיפות ניתנת על פי סדר העדיפויות שנקבע בתוכנית המתאר. בוועדת המשנה גם, אושרה מדיניות למספר דברים, כמו גני ילדים פרטיים, כמו בריכות שחייה, כמו מדיניות ל, לא זוכרת כרגע, לגידור אתרי בנייה ו,

(מדברים ללא מיקרופון 02: 19: 30)

- שרון גלוטר :  
ודבר אחרון, במסגרת הוועדה, אושרו גם, הנחיות מרחביות, אתם הייתם שותפים. אישרתם את ההנחיות המרחביות לעבודות שפטורות מהיתר. ההנחיות האלה כבר מופיעות באתר של משרד הפנים ולמעשה, הוד השרון הקדימה ונערכה, מהבחינה הזאת, כאשר ביום שהתיקון נכנס לתוקף, באוגוסט, כבר היו לנו הנחיות מרחביות שפורסמו באתר וזה היה בשיתוף פעולה אתכם.
- דובר :  
(מדבר ללא מיקרופון).
- שרון גלוטר :  
כן, אגף התשתיות.
- דובר :  
(מדבר ללא מיקרופון).
- דוד וטמכר :  
אני אנסה. אגף תשתיות ומבני ציבור. בשנת 2014 פרויקטים מרכזיים שאנחנו ביצענו, רחוב סוקולוב מכביש 531 עד רחוב הנשיאים. אני חושב שהעבודה בוצעה בהצלחה, כולם נהנים מהכביש ואני חושב שמגיע לאגף תשתיות ומבני ציבור, מילה טובה על הכביש הזה.
- דוברים :  
(מדברים ללא מיקרופון).
- דוד וטמכר :  
נכון, בינתיים, יש לנו הפקעות,
- נדב דואני :  
האם צריכים להיות שלושה מסלולים לאורך כל הדרך?
- דוד וטמכר :  
בשלב סופית, כן. התשובה, כן.
- נדב דואני :  
מה הצפי?
- דוד וטמכר :  
צפי זה, אנחנו קשורים להפקעות. בחלק מנחשון עד נשיאים, בצד המערבי, יש לנו הפקעות. הולכים לעשות,
- נדב דואני :  
בסדר, אבל גם הוא בהמשך, לכיוון צפון, הופך להיות צר יותר.
- דוד וטמכר :  
בכיוון צפון, אנחנו עשינו במתכונת סופית, מנחשון צפונה, במתכונת סופית.
- נדב דואני :  
איציק, שמת ליד הנחל מצילים? כי הנחל זורם אני רואה, מחלקת ספורט, שיתנו לך לשים מצילים ליד הנחל. לא, הוא אפילו בויב, לא זורם שם.
- דוד וטמכר :  
נחל הדר זורם, אנחנו,

- נדב דואני : איפה הוא זורם?
- דוד וטמכר : אנחנו הגענו לשלב גימל, כבר אנחנו עשינו שני פרויקטים. שלב אלף, זה הסטת הנחל, שלב בית, זה עבודות,
- נדב דואני : כי אתה מאשר את זה, אני שואל זורם, מה זה נחל זורם? הנחל זורם לך?
- חי אדיב : אתה ראית מים זורמים שם?
- חי אדיב : תפסיק לבלבל את המה, תפסיק.
- חנה גולן : ככה נקרא הפרויקט.
- נדב דואני : אז, זה שעושים מרכאות כאלה, "נחל הדר זורם", זה השם של הפרויקט?
- חנה גולן : אני מקבלת את ההערה, בתיקון ה (מדברים יחד).
- חי אדיב : הלאה, קדימה, תפסיק לבלבל את המה, תקשיב וזה הכל.
- נדב דואני : לא, אני שואל אם מים זורמים?
- חי אדיב : תשאל אחר כך.
- דוד וטמכר : עכשיו, אנחנו נמצאים בשלב גימל, השלב גימל, אנחנו מתכוונים, ב-2014 ביצענו את האגם עצמו, כולל שלושת הרציפים, כולל שלושת הגשרים והתחלנו טיילת סביב האגם. היום, אנחנו נמצאים בשלבי סיום, בשלבי מסירות ומכינים לשלב הבא. פרויקט פיתוח סביבה גם. מתחם 19,
- שרונה הרשקו : מה כולל שלב גימל? לא הצלחתי להבין.
- דוד וטמכר : האחרון?
- שרונה הרשקו : כן.
- דוד וטמכר : שאנחנו לפניו?
- שרונה הרשקו : כן.
- חי אדיב : זה בעצם, הפארק.
- דוד וטמכר : נכון, בעצם זה הפארק, עם שבילים. לגבי מתחם 19, עשינו החלפת כל התשתיות ברחוב בן גמלא ותלמיד, כולל כביש חדש, כולל דרך גישה לגני ילדים, כולל בניית גני ילדים. גם כן, העתקנו את ה, מצאנו בדרך, את

- הבית הבד הישן, העתקנו אותו באמצעות רשות העתיקות. גם כן, היום, גם עשינו עבודות ברחוב רמתיים, כולל שבילי אופניים, חלק. ברחוב ישורון, אנחנו עובדים כרגע, סיימנו את העבודות כולל אספלט, עד סמטת יח' ומתקדמים. עבודה לא הסתיימה, אנחנו ממשיכים לעבוד.
- שרונה הרשקו: לא הבנתי, מה היה עם העתיקות? העתקתם אותם למקום אחר? לאן?  
דוד וטמכר: באמצעות רשות העתיקות, העתקנו קצת מערבה, ליד סרוגו שהוא בונה שם.
- שרונה הרשקו: אז זה כוסה או שזה תוכנן להיות משהו?  
דוד וטמכר: לא, המקום שמצאנו, כן, באמצעות רשות העתיקות, אבל הם העתיקו את המקום, למקום החדש.
- שרונה הרשקו: תוכנן משהו במקום החדש?  
דוד וטמכר: כן, תוכנן כזה שצ"פ, יש תכנון, קיצור, יש תכנון, שאנחנו נעשה את זה.
- חי אדיב: אפשר להציג לכם את זה, בוועדת המשנה.  
שרונה הרשקו: חי, זה מעליב, בוועדת המשנה לא מציגים שום דבר, חוץ מאשר לאשר תב"עות.
- חי אדיב: הלאה.
- דוד וטמכר: המשך עבודות במתחם 1200, אנחנו עובדים, מתחם 1200 זה מתחם דינאמי, עובדים לפי האכלוס ועושים פיתוח. בינתיים, פיתוח מינימום של מקסימום, בוא נגיד, אני אגדיר ככה. זאת אומרת, מדרכות, תאורה, מינימום של מקסימום. שוב, אני אומר, כי אני לא עושה עכשיו, במתכונת,
- חנה גולן: את המינימום מהמקסימום הנדרש.
- דוד וטמכר: מהמקסימום שנדרש, אני לא עושה עכשיו, במתכונת סופית כי עדיין, זה הוגדר כאתר בנייה ואנחנו ממשיכים ויש לנו לוח זמנים,
- שרונה הרשקו: אנחנו שמענו השבוע שבראשון, במקומות שעדיין בבנייה, נותנים הנחות בארנונה לתושבים, שווה לצאת וללמוד.
- דוברים: (מדברים ללא מיקרופון)

- יגאל הררי: תן לנו את איזור התעשייה של ראשון, אנחנו נשלם לך ארנונה.
- נדב דואני: אבל למה אתה לא מפתח את איזור התעשייה הנוכחי?
- יגאל הררי: בתור תושב הוד השרון, ניתן לך ארנונה. (לא ברור) אל תשווה סתם, אל תשווה, אל תשווה סתם.
- נדב דואני: לא, אבל למה אתה לא מפתח את האיזור הנוכחי? יש לך תוכנית מאושרת.
- דוברים: (מדברים ללא מיקרופון).
- חנה גולן: היות ומיכאל לא נמצא, אז אני מציגה את הדברים המשמעותיים, סיכום שנת 2014. אחוזי הגבייה בשנת 2014, היו 89.2. אני כבר אומרת בסוגריים, זה מעט ממה שאנחנו מצפים להגיע ב- 2015. היעד שהצבנו זה 95% גבייה. זה התשובה לשאלה שאולי אמורה לבוא. השנה הסתיימה בעודף תקציבי של 2.6 מליון ש"ח. העירייה עומדת בקריטריונים של רשות איתנה. עיריית הוד השרון קיבלה פרס ניהול כספי תקין לשנים 2013-2014, שקיבלו 86 רשויות מתוך כ- 264. הוקמו שתי וועדות ערר להשגות ארנונה. מנהל הנדסה הכין תקציב של 2015, כולל תקציב תב"רים 2015 וכמובן, יחד עם כל האגפים האחרים, נבנתה תוכנית רב שנתית, לשנים 2016-2020. שני הדברים האלה אושרו במליאת מועצת העיר ב- 24.12. תודה למיכאל. אגף התפעול, אני רק, רוצה לומר משהו, ספיר עם חוס, יושב מחכה בקוצר, לא בקוצר רוח, אלא בחוסר יכולת כבר, אז בואו נהייה רגע בשקט, גם בקהל. זה נורא קשה להתרכז, בואו ניתן למנהלים.
- יצחק ספיר: (מדבר ללא מיקרופון) בעצם, כל מה שחבריי אמרו ויאמרו כאן, אגף התפעול שותף לעשייה, לפני, תוך כדי ואחרי וגם, אחרי פקודת הפסטיבלים והנפת הגביעים, אני כאן, מצוין מספר דברים מצומצם מאוד, כל נושא הרפורמה, ההשתלמות, החלת הרפורמה, שאנחנו מקדמים, בנושא איכות סביבה, חתימה על הסכם עם תמיר, שיכניס כספים וכבר בחודש האחרון, הציבו לבקבוקים ויוצבו דברים נוספים.

השנה, קידמנו באמצעות משכ"ל ואני באמת, ארצה לראות תפנית בתחומים של מכרז פינני אשפה, שזכה קבלן ומכרז גינון שזכה קבלן חדש. כאשר, מכרז פינני האשפה טומן בחופו ביקורת של מפקח שנמצא וכבר, נמצאים דו"חות על שולחנינו, עם ליקויים שאנחנו צריכים לקדם עכשיו.

- נדב דואני: מה אתה מצפה לשפר?
- יצחק ספיר: אז אני מצפה שבתוך זמן קצר, נראה שיפור גם בזה וגם בזה.
- אביבה גוטרמן: רגע, לא דיברנו על שיקוע של פחי האשפה?
- יצחק ספיר: פחים טמונים את מדברת, זה לא קשור למכרז הזה.
- עדי ברמוחה: מכרז מצמצם עלויות?
- יצחק ספיר: העיר גדלה אז מן הסתם, זה לא מצמצם עלויות, כי אנחנו משלמים על יותר שטחים,
- נדב דואני: לא, אבל פר שטח, פר מה שאתה מודד?
- יצחק ספיר: כן, כן, יחסית, כן.
- חנה גולן: קודם כל, כמה שנים, צריך לעשות מכרז. אנחנו העדפנו לעשות מכרז באמצעות משכ"ל, על מנת ליהנות מהפיקוח של משכ"ל. ואמנם, מהיום הראשון, יש לנו כבר, תיק סדור, מסודר, אנחנו הולכים להפעיל קנסות על הקבלן, גם על הקבלן גינון, אותו הדבר. כי קבלנים שעובדים פה, הם לא יכולים לעשות שבת לעצמם. אני בתוקף, עומדת על זה וספיר מכיר את זה, אני כל יום, מוודאה, אנחנו נשית עליהם את הקנסות ואו שהם יתיישרו או שנעשה מכרז אחר.
- אמיר כוכבי: על פרויקטים שבותרים לא דרך משכ"ל, אין יכולת לעשות אכיפה ופיקוח?
- חנה גולן: יש.
- אמיר כוכבי: אז למה אמרת כאילו? לא הבנתי.
- חנה גולן: כי יש למשכ"ל שני תחומים שיש להם מומחיות טובה, שמוכחת ברשויות אחרות, אחד זה אשפה והשני, זה גינון ולכן, שני הדברים

- האלה, הוחלט שאנחנו משנים כי קודם, זה היה באמצעות העירייה.  
עכשיו, החלטנו לעשות עם משכ"ל ואנחנו רואים כבר, תוצאות אחרות.
- אמיר כוכבי: וזה זכיינים שונים?  
חנה גולן: לשמחתי, זה זכיינים שונים, הגינון והאשפה יהיה אותו אחד?  
אמיר כוכבי: לא, מהפעם הקודמת?  
חנה גולן: מה לעשות שהקבלן אשפה, זה אותו קבלן שהיה.  
אמיר כוכבי: אוקי, בסדר.  
חנה גולן: עכשיו, יש עליו אכיפה.  
אמיר כוכבי: שוב, כי מה? כי העירייה לא עשתה אכיפה?  
חנה גולן: לא יודעת.  
אמיר כוכבי: מה זה לא יודע?  
חנה גולן: לא מספיק מאסיבית, כי לא היה גורם חיצוני שלקחנו ושכרנו את שירותיו לאכיפה.  
אמיר כוכבי: אז אני רוצה להבין, אנחנו צריכים רק, גורמים חיצוניים כדי לבצע אכיפה, אנחנו לא יודעים לבצע אכיפה על הדברים האלה?  
חנה גולן: אני אגיד לך, עם הצוות שקיים וכולם מכירים את הצוות שקיים במחלקת איכות הסביבה וחזות העיר. הצוות שקיים, הוא צוות מצומצם, צוות שעסוק כל הזמן, בעבודה פיזית בעצמו, זה לא צוות שבנוי לאכיפה. פיקוח זה פיקוח ובמקום לקחת כח אדם על הפרל של העירייה, עדיף שגורם חיצוני יעשה את הפיקוח.  
אמיר כוכבי: הבנתי, אבל יש מפקחים גם, בתחומים אחרים, אי אפשר להפעיל אותם גם לצורך העניין?  
חנה גולן: בסדר, אנחנו מנסים להשתפר, לא יהיה טוב, נחזור בנו.  
אמיר כוכבי: ספיר, אתה יכול רק, לפרט קצת, לא ארוך מדי, אבל נתת פה כותרת, ביצוע השתלמות וליווי המחלקה, להחלת הרפורמה ברישוי עסקים?  
יצחק ספיר: אז העובדים ברישוי עסקים עברו השתלמות בתחום הרפורמה. יועץ שמלווה אותם לטובת העניין. עבודה משותפת עם היועץ משפטי וכלל



גורמי העירייה, בהכנת הרפורמה עצמה, שהיא רפורמה מורכבת מאוד, שנצטרך לקבל החלטות לגבי הסביבה שאנחנו נמצאים בה, החנויות, העסקים, טיב ואיכות וכולי וזה חלק מההשתלמות והעשייה שאנחנו עובדים בה ולקראת הסוף.

אמיר כוכבי: אבל זו מדיניות, זה לא בביצוע.

יצחק ספיר: מדיניות, גם, גם.

חנה גולן: אבל אגב, ההשתלמות הייתה חובה, במסגרת הרפורמה.

יצחק ספיר: ההשתלמות הייתה חובה, כן, כן.

נדב דואני: אגב חנה, בכסף שאתם משלמים למנהל הפרויקט האגם, אפשר להחזיק

ארבעה וחמישה מפקחים, בסכום שהוא מקבל.

חנה גולן: מי זה?

נדב דואני: מנהל פרויקט האגם. את רוצה שאני אגיד את שמו? 76,000 שקלים,

כן.

חנה גולן: איציק בן דור בבקשה.

איציק בן דור: כן, אני אעשה את זה אפילו, בפחות משלוש דקות, יש את הכל מפורט

בדו"ח שהצגנו. יש פה רק, טעות, בטריאטלון אין 6,500 משתתפים, זה

650 משתתפים, ספורטאים וזה טריאטלון הכי גדול בארץ באמת. השנה,

אנחנו גם, שינינו את המסלול של מירוץ הוד השרון והיו כ- 7,000

משתתפים. הפנינג אופניים שעשינו עם 3,500. השנה אנחנו נתחיל שני

פרויקטים, פרויקט של פרחי ספורט של משרד התרבות והספורט, רוצים

שם, להכניס יותר נרשמים לאיגודים ולכן, פותחים את הפרויקט הזה.

אנחנו הכנסנו, בשבוע שעבר, היינו בטקס לפתיחת פרויקט "שמיים

בספורט". שמיים בספורט, אם תשימו בגוגל, זה פרויקט של טייס

שקוראים לו פלדי ויחד עם עוד כמה טייסים, שהם מעבירים, מנסים

להעביר את האסטרטגיה של קורס טייס ושל חייל האוויר לספורט

ואפשר להעביר את זה כמובן, לכל תחום. אני רוצה לציין שמחר אתם

מוזמנים, מי שרוצה, אנחנו פותחים ביחד עם תקווה, מחזיקת תיק

הספורט, לא פותחים, אנחנו עושים איזה אירוע של מאמאנט, שבמשך כחצי שנה, אנחנו, משתתפות שם כ- 80-90 נשים. יש לנו כל יום כמעט, כל שבוע, כמה אירועים. המטרה בעצם, אני אסיים עם זה, המטרה היא בעצם, להגדיל את כמות התושבים והספורטאים והבני נוער שישתתפו בספורט.

חנה גולן: וכל זה, חינוך לחיים בריאים, מגיל הגן ועד זקנה.

חי אדיב: אוקי, תודה איציק.

שרונה הרשקו: איציק שנייה, אני רק, אשאל פה שאלה.

חנה גולן: אני ארשום אותה, אנחנו נענה.

שרונה הרשקו: אם תרשמי אותה, אני רואה פה, בסעיף 12, בעמוד 16, בסעיף 12, בפירוט, שחטיבת ביניים הראשונים, שאני חושבת שבשנה שעברה, ב-2014, היו לה ארבע כיתות ספורט, יש לה 500,000 שקל ותיכון הדרים, נבחרת כדורסל, 600,000 שקל, אני לא זוכרת שדיברנו על הנושא הזה, אבל הפער הזה, רצוי שאנחנו נכיר ונדע. ארבע כיתות מול נבחרת, זה נראה תמוה.

חנה גולן: אוקי. רק תרשמו שאת ההבהרה הזאת, אנחנו ניתן בישיבה הבאה.

יוסי בייר: שנת 2014 התאפיינה בפרויקט חדש לגמרי, שמשדד החינוך החל להריץ בארץ. בכלל, ההתארגנות הייתה מהירה מאוד, תוך חודשיים וחצי, התארגנו, למה שנקרא, בתי ספר של הקיץ. עלו כיתות אלף ובית, למעלה מ-1,500 תלמידים פעלו בקייטנה, בפעילות מיוחדת, במהלך חודש יולי. אני חייב להזכיר שזה היה במקביל לצוק איתן. רוב הילדים הגיעו לפעילות הזאת, יום אחרי יום, ההורים סמכו מאוד על הצוות שהיה שם, היו שם צוותים מקצועיים לעילה ולעילה. ובאמת, נתנו את הכל. השנה, אנחנו כבר, התחלנו להתארגן לשנת העבודה הנוכחית, להפעלה של בתי הספר של הקיץ. פרויקט הטבלטים פועל שלב אלף, נפתח השנה. סליחה?

דובר: (מדבר ללא מיקרופון)

חנה גולן: הוד השרון פורצת דרך.

- יוסי בייר : זה מה שנאמר לנו. פרויקט הטבלטים, אנחנו בהחלט, יכולים להכתיר את זה כהוד השרון פורצת דרך. אנחנו יושבים כרגע, פועל בארבעה בתי ספר יסודיים, בשכבת כתות ה'. למה אמרנו הוד השרון כפורצת דרך? משום שבעצם, משרד החינוך בסופו של דבר, אימץ את הדרך שבה אנחנו עבדנו, אימץ לא רק את הדרך, אלא גם, את התפיסה שלנו והוא הולך להפיץ אותה בכל הארץ כולה ואנחנו נערכים לשלב בית, שנה הבאה, שיורחב לעוד שני בתי ספר ולעוד שכבה אחת בבתי הספר הקיימים. פתחנו בשנת העבודה הקודמת, את הבאר, מקום לצעירים. זה הפך באמת, להיות גם בחופשות וגם בימים הרגילים, מקום לבני הנוער, כאשר מתקיימים שם, גם פעילויות של מועצת הנוער וגם פעילויות אחרות, מפגשי שיח כאלה או אחרים.
- דובר : (מדבר ללא מיקרופון).
- יוסי בייר : לא, אם אני לא טועה, נתנדך לפני שנה.
- נדב דואני : 2013 הבאר נתנדך.
- יוסי בייר : יכול להיות.
- נדב דואני : אז למה זה מופיע ב- 2014?
- יוסי בייר : טעות (לא ברור).
- נדב דואני : אז נעבור לארבע.
- יוסי בייר : לא משנה, נעבור, בכל מקרה, הבאר עדיין מתפקד,
- חנה גולן : לא, לא, ב- 2013 הוא נפתח וב- 2014,
- יוסי בייר : הרחבנו את כל הפעילויות והחינוך.
- חנה גולן : הוא הרחיב מאוד את פעילותו.
- יוסי בייר : ודבר נוסף שהשקענו בו במהלך 2014, זה באמת, הרחבת המנהיגות הצעירה, בקרב תלמידי העיר. ממועצות תלמידים בבתי הספר היסודיים ובכלל, בכל בתי הספר, דרך מועצת הנוער העירוני, קורסים למש"צים, מד"צים. ביצענו הרבה מאוד, הכשרות לבני נוער, כדי שיכנסו לכל מה שנקרא, מערך ההתנדבות העירוני בבתי הספר. התנדבות בני נוער,

פתחנו את נוער מאמין, אנחנו מפעילים את מודל האו"ם. כך שבאמת, מרחיבים פעילות בקנה מידה מאוד מאוד גדול, כדי ליצור מנהיגות נוספת בתוך העיר. תודה רבה לכם.

אביטל בר :

אנחנו מגישים מדי שנה, את התוכנית לשנה הבאה ואני רוצה להגיד שכשאני הגשתי את התוכנית ל- 2015, ראיתי שכמעט כל מה שהצבנו כמטרה ל- 2014, כמעט הכל קיימנו. הייתה חוויה מאוד טובה, ככה, לראות את זה על הדף. פארק כל הילדים. פארק כל הילדים, זה פרויקט שכולכם מכירים אותו, נהדר, התחלנו להפעיל בו תוכנית חברתית. השלב הראשון שלו היה באמת, להקים את הפארק, להתקין את המשחקים, את מתקני המשחקים והיום אנחנו בעצם, התחלנו עם פיילוט, שאנחנו נרחיב אותו ב- 2015 ועוד יותר, בהמשך. אנחנו משלבים ארבעה גני ילדים רגילים, יש עובדת סוציאלית שמלווה את התוכנית, אנחנו משלבים ארבעה גני ילדים רגילים עם ארבעה גני חינוך מיוחד. כל צמד גנים נפגש ששה מפגשים, במהלך השנה, כך שלאורך השנה, היו 24 מפגשים. את המפגשים האלה, מלווים שיש-ים של כנפיים של קרמבו. הקמנו חבורה מקרב תלמידי תעודת בגרות חברתית, 15 חברה שמבקשים להצטרף לחבורה הזו עוד. חבורה שמלווה, אוסנת יחד עם עובדת סוציאלית מהאגף, הם בימי שלישי אחר הצהריים, מגיעים לפארק ובעצם, מלווים פעילות מתוכננת ומתוכננים, הפקנו שני אירועי שיא ומתוכננים עוד שניים בהמשך. לא בהרבה ערים, יש פארק כל הילדים, יש במספר ערים והוד השרון היום, מובילה בעיניי, תוכנית יפה והיא תורחב, כמו שאמרתי. תוכנית אב לאזרח הוותיק. התופעה של עלייה בתוחלת החיים, מחייבת גם בעולם וגם בארץ, התארגנות והתקווננות לאוכלוסייה של האזרחים הוותיקים. אנחנו לפני שנה, נכנסנו לפיילוט של המשרד לאזרחים וותיקים וכתבנו תוכנית אב לאזרח הוותיק בעיר, שמקפלת בתוכה באמת, תוכנית להתערבות בתחומי חיים שונים, בריאות, תעסוקה, מדיה חברתית, תרבות הפנאי. הקמנו מועצת

אזרחים וותיקים, שפעילים בה תושבים שהם אזרחים וותיקים בעיר וגם, הדור הבא שהם ככה, לקראת כניסה לשלב של אזרח וותיק. התחלקנו לוועדות משימה. בתוך המועצת, יושבים גם אזרחים וותיקים וגם מנהלי אגפים בעירייה. התחלנו לעבוד, אנחנו עסוקים בעיקר, בבנייה של מסד נתונים כי הוא חסר. אנחנו רוצים להגיע לכלל האזרחים הוותיקים בעיר שהם 7,000 במספר. להגיע למספרי הטלפון שלהם, לכתובות האימייל שלהם, בכדי באמת, להצליח לדובר את מה שאנחנו עושים בעיר ולבנות יחד אתם, את מה שצריך עוד, לעשות. אני רוצה להגיד שאחד החלומות שלי כמנהלת אגף רווחה, זה היה באמת, להוביל תוכנית אב בתחום של האזרח הוותיק וזכינו ל, באמת, חי ראה את זה כמשהו שהוא מאוד חשוב, חי, ותודה, כי זה היה חלום אישי שלי, אישי מקצועי שלי. ואנחנו שם. תוכנית נוספת, שאני רוצה לציין, בשנת 2014 שקיימנו, זה הקמה של יחידה למניעת התעללות בקרב קשישים. זאת תוכנית שמי שמוביל אותה זה ג'וינט ישראל ופה בעיר, אנחנו עושים אותה בשיתוף עם עמותת קליקה מקומית. בעצם, מועסקת עובדת סוציאלית, שמתמחה בתחום של מניעת אלימות בקרב קשישים. אנחנו ממש, פתחנו את זה בספטמבר 2014 וכבר, אנחנו מטפלים בכמות לא קטנה של אזרחים וותיקים, שאפשר לראות תופעות של הזנחה. זה קיים בכל מקום, בכל עיר, מהר? אני תיכף מסיימת, בהרבה רבדים של האוכלוסייה, אז גם הזנחה, גם ייצוב כלכלי, גם אלימות בין זוגית. אני מגיעה לדבר האחרון שהוא ככה, הממתק שלנו ומי שעוזר לנו להוציא אותו לפועל מאוד, זאת כנרת, עם הרוח הגבית של ראש העיר, בית המתנדב. אנחנו כבר, מ-2013 ככה, מדברים על זה שבית המתנדב, זה משהו שחייב לקום פה, זו אמירה, יש המון ארגוני מתנדבים בעיר, נעשית עבודה התנדבותית מאוד ענפה ומאוד טובה, אין בית. אנחנו כל היום, עסוקים בארגון כזה ואחר, שרוצה מקום לשבת ולעשות את הפעילות מתוכו ובעצם, מתנדב ייתן מענה שהוא מכבד גם את

- המתנדבים וגם אותנו, כמובילים חזון של עיר קהילה ירוקה ואנחנו בדרך לשם.
- שרונה הרשקו: אנחנו בעד בית המתנדב, אבל תזכירו, לאן הלך מרכז הצעירים?
- נדב דואני: פשוט מחליפים את המדבקה, כל פעם, במשהו אחר.
- שרונה הרשקו: סאלח שבת.
- נדב דואני: בדיוק. בית המתנדב, לפני כן, היה שם צבר, או איך שקוראים לזה.
- חנה גולן: איילת, מנהלת מחלקת נכסים.
- איילת לרר: אני חושבת שכולם מכירים אותי. כן, מחלקת נכסים. שלושת ההישגים המרכזיים,
- משה חנוכה: הקימו בית מתנדב, קודם כל, לפרגן.
- כנרת כהן: הקמנו מדבקה, אנחנו מזמינים אותך לבוא לראות, מה יש מעבר למדבקה.ן: אז לא כל היום, כשאתם תוקפים, לפחות, שיהיה משהו מאחורי התקיפות שלכם, כל היום, אתם תוקפים, תוקפים, תוקפים. תגידו משהו לעניין, די, אתם לא יודעים, תבקרו.
- נדב דואני: (מדבר ללא מיקרופון).
- כנרת כהן: גם ביקורת, עושים בצורה ראויה.
- שרונה הרשקו: כנרת, אמרתי, זה מבורך, אמרתי שזה מבורך,
- כנרת כהן: (מדברים יחד).
- שרונה הרשקו: אמרתי שזה מבורך, אבל שאלתי איפה בית צבר? אתם לא רוצים לענות על השאלות ולהתמודד עם זה, זכותכם.
- נדב דואני: משה, אתה יכול לענות איפה צבר?
- שרונה הרשקו: אבל כדאי שתכירו באמת, וזה שאתם מסתתרים מאחורי הדברים האלה, תיהנו.
- משה חנוכה: (מדבר ללא מיקרופון) את עשית הכל, למען מי שבחר בך, כל הכבוד, תעמדי מול הציבור בעוד חמש שנים ותגידי,

צועקים ומדברים יחד

- שלושת ההישגים המרכזיים של מחלקת נכסים לשנת 2014, ערכנו מיפוי של כל מבני הציבור בעיר, לפי חלוקה גם לאגפים שמתזיקים בתחומים השונים, במבני הציבור בעיר וגם, לפי סוגי ההסכמים והמתזיקים בכל אחד ממבני הציבור, במסמך שהוא מאוד שימושי לכל מחלקות העירייה ולכל מה שנוגע למבני הציבור בעיר. דבר נוסף, וועדת הקצאות של מחלקת נכסים, מרכזת את העבודה שלה, טיפלה במהלך שנת 2014 בכששה הליכי הקצאה. ביניהם, הקצאת קרקע לנעמת, לויצו, עמותת קליק, ההקצאה לתקופה של חמש שנים, מכיוון שהשנה הסתיימה. (מדבר ללא מיקרופון).
- איילת לרר: נדב דואני:
- זה דברים שהסתיימו, אנחנו מסכמים כרגע, את 2014, (מדבר ללא מיקרופון) ויצו 30 שנה, פעיל בהוד השרון.
- איילת לרר: נדב דואני:
- נכון, ויצו, ועמותת קליק, יושבים שם במבנה, הרבה זמן. אז אני שואל, מה חדש? איזה מבנים חדשים נתתם פה, לקהילה?
- איילת לרר: נדב דואני:
- לא, וועדת הקצאות עוסקת ב, לא משנה, אבל ויצו ישבו באותו מקום, מה זה משנה, ירון?
- איילת לרר: חנה גולן:
- אבל (מדברת ללא מיקרופון). בסדר, אז הזכרתם, אמרתם ששה תהליכים, רציתי לדעת מה ששת התהליכים?
- איילת לרר: חנה גולן:
- אז תתן לי, העירייה לא נותנת הקצאות, אלא אם פונים אליה ויש לה מה להקצות.
- נדב דואני: חנה גולן:
- אז אני שואל חנה, מה ששת הבקשות שטיפלתם בהם? מה הבעיה? אז הנה, היא עונה.
- איילת לרר: נדב דואני:
- אז אני אפרט. אז עכשיו, שתענה, כי היא אמרה שלוש והיא המשיכה קדימה.
- איילת לרר: נדב דואני:
- אז אני אענה. לגבי ויצו, מדובר במבנה שהיה בתכירה ארוכת טווח.

- נדב דואני: כן.
- איילת לרר: תקופת החכירה הסתיימה, לאחר הליך משפטי ארוך, העירייה קיבלה חזרה את המבנה לידיה, מתברר אחרת, שהחזיקה במבנה, הייתה בעלת החכירה בשטח, החכירה הסתיימה, התנהלו הליכים משפטיים בין העירייה לבין אותה חברה,
- נדב דואני: אוקי, זה ויצו.
- איילת לרר: לראשונה, עשינו הליך (מדברים יחד) לקבלה. זה מבנה אחד. מבנה נוסף, זה המבנה של קליק, שהיה שם, הליך הקצאה לתקופה של שנה. קיימנו הליך הקצאה לתקופה של חמש שנים, תקופה נוספת, כל פעם שתקופת חכירה נוספת, אנחנו מחדשים את החכירה. מבנה נוסף, זה המבנה של נעמת, ביצענו שם גם לראשונה, אחרי הרבה מאוד שנים, שהחזיקו את המבנה הזה בצורה לא מוסדרת, ערכנו לראשונה, הליך הקצאה מוסדר וערכנו אתם הסכם שכירות לתקופה של שנה. מבנה נוסף שאנחנו עדיין, התחיל ב- 2014 וטרם הסתיים, זה הנושא של הקמת קומה שנייה לנוער העובד. לעמיחי גם כן, עמיחי וקליק, עוד שני מבנים שקיימנו, עדיין לא הסתיימו, יגיעו אליכם בקרוב, הליכי ההקצאה להסדרת השימוש שלהם במבנים. גם כן, הקצאות חדשות.
- נדב דואני: במה? מבנה אחר, מעבר למבנה שביקנתון?
- איילת לרר: לא, לעמותת עמיחי, במבנה אולימפיה, מעש. אנחנו, כל הליך הקצאה, וגם לקליק, הליך הקצאה נוספת, ליד אולימפיה שם?
- נדב דואני: כן. עכשיו, כל אחד מהליכי ההקצאה, מגיע לפתחכם, בסוף ההליך של וועדת הקצאות, מגיע אליכם לאישור, מעבר לכך,
- דובר: (ללא מיקרופון).
- חנה גולן: עד שזה מגיע לוועדת הקצאות, יש הליך ארוך, ומייגע, שגוזל הרבה מאוד משאבים וזמן. בסוף, כשזה נגמר ונגמר טוב, אז כולנו נהנים. כתובה פה שורה אחת, מאחורי השורה הזאת, יש ימים ושעות של עבודה לא פשוטה.



- נדב דואני : חנה, אבל השאלה, העבודה שאתם עושים, זה אנחנו מבינים, השאלה, איזה ארגונים חדשים התחילו לפעול בהוד השרון, מעבר לויצו, קליק, נעמת, נוער עובד, עמיחי וקליק עוד פעם, שאלתי מה חדש, נדב,
- חנה גולן : נדב דואני : אז בסדר, רק מסדירים, תהליך, זה חשוב להסדיר, אני לא מזלזל, מסדירים.
- חנה גולן : לא, אז קודם כל,
- נדב דואני : אוקי, זה עדיין לא קרה. מה זה חדש? בנו את הנוער העובד, את הקומה השנייה? מה חדש
- חנה גולן : משה, אבל הוא שאל אם יש משהו חדש ואני רוצה לענות. בדו"ח ביצוע של 2014, אל תצפו להפתעות או דברים חדשים, כי ישנם דברים שהם חלק מהפעילות השוטפת ואנחנו מדווחים על הפעילות, לא הכל חדש ולא הכל נוצץ ולא כל שנה, בונים את בית ספר גולדה. מה לעשות?
- נדב דואני : אין פה, שום בעיה עם השאלה, חנה,
- חנה גולן : אנחנו מציינים, אני עונה.
- נדב דואני : אין פה, שום בעיה עם השאלה שלי, אני רק, רציתי לדעת מה הקצתם וזה הכל וקיבלתי תשובה מסודרת.
- איילת לרר : אני רק רוצה להבהיר, הליכי הקצאה לא מדברים על פעילות חדשה כזו או אחרת, בעיר. נושא אחרון, שבחרנו כ,
- נדב דואני : דיון מעמיק, רציני.
- חי אדיב : לא עשינו דיון (מדבר ללא מיקרופון).
- איילת לרר : נושא של הסכמים,
- נדב דואני : מה לא? זה כן דיון, חי, זה כן דיון.
- חנה גולן : זה דו"ח,
- חי אדיב : חצוף.
- נדב דואני : מה חצוף? מה חצוף בדברים ששאלתי, מה חצוף?
- חי אדיב : (מדבר ללא מיקרופון).

- נדב דואני: תראה, זה שקשה לך להתמודד עם הביקורת שלי,  
חנה גולן: לא יכול להיות שצריך להגיש את הדו"ח ולא להלאות את המנהלים.  
נדב דואני: חנה, סליחה, את מפריעה לי.  
חי אדיב: תקשיב (מדבר ללא מיקרופון).  
נדב דואני: זה שקשה לך לקבל את הביקורת שלי, אני יודע, אבל לא נורא, תתמודד,  
חי אדיב: לא, קשה לך להקשיב.  
נדב דואני: אני מקשיב, תתמודד עם המציאות, תתמודד עם הכשלונות שלך, עם  
חוסר היכולת שלך, להביא פה, תהליכים אמיתיים, אלא לספר לנו  
סיפורים, לא נורא, תתמודד.  
איילת לרר: מחלקת נכסים במהלך שנת 2014, עסקה במעל 25 הסכמים, סוגי  
הסכמים שונים, בכל הנושא של נכסי עירייה, הסכמי חכירה, שכירות  
והכל, מפורט לכם פה, בדו"ח.  
סיגל סער: ערב טוב. הנושא הראשון, זה קורס הכשרה לפיקוח משולב לפקחים.  
אנחנו קיימנו את הקורס הזה ביולי 2014. במסגרת הקורס, הוטמעו  
חוקי העזר לפקחים, לכלל הפקחים ברשות והרחבה. הנושא השני זה  
הקמת קישור באתר העירוני שלנו, לתשלומי דו"חות חנייה, זה לשם  
נוחות, כדי שלא יהיו מוגבלים החייבים, מבחינת הזמנים, כשהמשרד  
פתוח, יוכלו לשלם דו"חות.  
חנה גולן: כל היתר, היה שוטף, תודה רבה.  
שרונה הרשקו: חנה, מי מנהל מחלקת חנייה?  
חנה גולן: דו"ח 2014, סיגל סער.  
שרונה הרשקו: אבל מי היום?  
חנה גולן: היום, אלה בן אדרת, ממלאת מקום של מנהל מחלקת חנייה.  
שרונה הרשקו: טוב לדעת.  
חנה גולן: בסדר, אמרתי שאנחנו מובילים שינוי, כל פעם שיש מה לדווח, מדווחים.  
נועם בן יהודה: במהלך 2014, התקנו כ- 140 מצלמות ברחבי העיר. יש לנו פארקים  
מרושתים, כמעט כל בתי הספר מרושתים והצמתים המרכזיות של

העיר, מרושתים, מגיעים למוקד, שהוא מוקד רואה. המשכנו בשדרוג מהלך גילוי האש, במוסדות החינוך והציבור, שהכוונה היא, להשלים את כל בתי הספר, גני הילדים ומוסדות ציבור, על פי התקנים החדשים של כיבוי אש, פרויקט גדול שהוא פרויקט של ארבע שנים. מבצע צוק איתן, נערכנו במשותף עם כל גורמי העירייה וגורמי ההצלה, אני מזכיר לכולם, בסדר גודל של 50 ימים. וניהלנו את העיר בימיה של שגרת חירום מסוימת והקמנו יחידת סער עירונית, סיוע עירוני ראשוני קל, על בסיס עובדי העירייה, סיירים עירוניים. שהכוונה היא להרחיב אותה בשנה הנוכחית.

כיועצת ראש העיר למעמד האישה ושוויון מגדרי, בשנת 2014, השקנו מיזם אינטרנטי חדש, שנקרא "סבתוש", להחזרת נשים בנות 50 פלוס למעגל העבודה. המשכנו עם פרויקט "הם בשבילך". ליווי יולדות על ידי מתלמדות שעוברות הכשרה אצלנו. כמאה יולדות כבר, חוו את הליווי הזה. ביצענו קורס מנהיגות נשים בקהילה עם ורד סווייד, יו"ר רשות לקידום מעמד האישה במשרד ראש הממשלה, קיימנו את אירועי חודש ה, כתוב שם, תודה עדי, אירועי חודש האישה במרץ. תערוכה, סרטים, הייתה לנו הליכה מודרכת, קיימנו לראשונה, יריד "שיק במחיר שוק" של אומניות מהוד השרון, הבאנו את ננסי ברנדס ואיריס בראון ובנובמבר האחרון, הבאנו את לינור אברג'יל ליום הבינלאומי למניעת אלימות.

אורנה זמיר:

נדב דואני: כמה נשים השתתפו במיזם "סבתוש"?

אורנה זמיר: זה לא משתתפות,

נדב דואני: כמה נרשמו?

אורנה זמיר: כרגע, המצינג הוא כמאה נשים.

נדב דואני: כמה נשים, שמה אתם עושים אתם?

אורנה זמיר: אנחנו לא עושים אתם, זה מיזם אינטרנטי,

נדב דואני: זה מיזם, לא של עיריית הוד השרון.

- אורנה זמיר : לא, לא אמרנו, אמרנו מיזם אינטרנטי שפועל ברחבי המדינה. אנחנו הראשונים באיזור הוד השרון, משפחות,
- נדב דואני : מה, פרסמתם אותו פשוט? פרסמתם אותו בעיר?
- אורנה זמיר : פרסמנו אותו בעיר, נתנו לו מקום באתר.
- נדב דואני : אוקי.
- אורנה זמיר : משפחות נרשמות, אם הן רוצות מישהי לעזרה בבית או בעלי עסקים. ואותם נשים, עושים להם מצינג דרך האתר, לעבודה.
- חנה גולן : תודה רבה אורנה.
- עדי ברמוחה : יש אירועים ליום האישה?
- אורנה זמיר : כן, תקבלו מחר במייל, הזמנה רשמית ממני.
- עדי ברמוחה : אה, אנחנו נקבל? תודה.
- אורנה זמיר : כן, על לא דבר.
- רינת סער פנקס : ערב טוב, האגף עסק בעיקר בתוכנית התייעלות ארגונית, זה גזל הרבה מאוד משאבים, ישיבות עם עובדים, ישיבות חשיבה, איך מצמצמים. הוצאו עובדים לפרישה, הופסקה העסקה של עובדים שאפשר היה לבטל את המשרה שלהם, הופחתו שלושה ימי עבודה, צומצמו שעות נוספות שניתנו לעובדים וניידנו גם, עובדים לתפקידים אחרים, במקום לקלוט עובדים חדשים. החלנו נוהל חדש של משרד הפנים, להארכת שירות עובדים בעירייה, מעבר לגיל פרישה. עד היום, זה היה באחריות משרד הפנים. פנינו למשרד הפנים בבקשה והוא אישר הארכה של העסקה של אותם עובדים. היום, העביר משרד הפנים את האחריות, לידי עיריית הוד השרון. הוקם צוות של שלושה ססטוטוריים, ואנחנו דנים בבקשות של עובדים, דנו ב- 2014, בשמונה בקשות של שמונה עובדים.
- נדב דואני : רינת, כמה עובדים יצאו לפרישה?
- רינת סער פנקס : ב- 2014?
- נדב דואני : כן.
- רינת סער פנקס : אני לא זוכרת, אני צריכה לבדוק.

- נדב דואני : אז אני אשמח לקבל תשובה על זה וגם, על מצבת כח האדם בשנים 2013, לעומת 2014. להוציא את החינוך, מורים וגננות וסייעות.
- חנה גולן : אפשר לראות את זה בדו"ח (מדברת ללא מיקרופון) בספר התקציב (מדברת ללא מיקרופון) בסעיף כח האדם, 2013,
- נדב דואני : אני אשמח לקבל תשובה מסודרת.
- רינת סער פנקס : אני אשמח לתת אותה.
- נדב דואני : תודה רבה.
- רינת סער פנקס : אני אעשה את הבדיקה ואני אתן תשובה,
- נדב דואני : אמרת שאקבל בישיבה הבאה חנה, אז הנה, שאלה.
- רינת סער פנקס : לשתי ה, אני אתן בשמחה.
- נדב דואני : תודה רבה וניצה, איפה ניצה?
- חנה גולן : ניצה רושמת.
- נדב דואני : ניצה, אני מבקש מעכב על הדברים האלה כי כבר, הרבה שאלות, רגע, הרבה שאלות שמבטיחים לתת לנו בהמשך, לא נותנים לנו. אז אני מצפה ממך כמזכירת העירייה, שצריכה לדאוג גם, לאינטרסים של חברי האופוזיציה.
- ניצה משה : האם ביקשת ממני .... (מדברת ללא מיקרופון).
- נדב דואני : לא, לא, ניצה, אני, את יודעת שאני מאוד מעריך אותך.
- רינת סער פנקס : ב- 2014 הוכשרו 20 פקחים, פקחים עירוניים ופקחי חנייה, בחוקי העזר העירוניים וביצענו השתלמות חד יומית, ל- 120 סייעות בגני ילדים וזהו, תודה.
- חנה גולן : אחרון חביב, בעצם, הגורם המתכלל את כל העשייה ואת כל פניות הציבור, פנימה, שזורם ל- 108 וממנו, זורם הלאה לאגפים ולמחלקות, זה מה שנקרא, זה אנשי התזית שלא רואים אותם, בעצם. אז בבקשה, כן. אבל יש פה, דו"חות מאוד מפורטים שצרפתי לחוברת ותודה רבה ולפני שאת מתחילה, אני כבר, באותה הזדמנות, אודה לאלה ולאתי, שערכו את המצגת ואת החוברת וכל היתר. בבקשה, גילית.

- גילית פלדר: אז ערב טוב לכולם, לפני שאני מציגה בנקודות, אני מזמינה את כל מי שלא היה במוקד החדש, יש מה לראות, אז אתם מוזמנים.
- חנה גולן: אני חושבת שראש העירייה יקבע איזה סיור, אולי נעשה שם, ישיבת מועצה.
- נדב דואני: לא נתנגד, אם יש מקום, לא נתנגד.
- גילית פלדר: אז למעשה, במרץ 2014, עברנו לבניין העירייה, שהרציונאל היה, שהמוקד יהיה, יואב, אתה, הרציונאל היה שהמוקד יהיה במתחם העירייה וזה, אנחנו היינו מנותקים במתחם הקודם, אז בהחלט, מאוד מחוברת, לא רק במחשב, אלא במסדרונות העירייה. המוקד הרואה, המצלמות שהותקנו, מהמשובחות שיש, אנחנו מקבלים ביקורת מאוד טובה, מאלה שזקוקים לסרטים. בכלל, המוקד, הושקעה בו הרבה מאוד מחשבה, טכנולוגיה. אז יש מצלמות, יש תהליכי עבודה, יש לכם את זה כאן, בחוברת, אני לא רוצה להלאות. אבל זה לא רק שיחת טלפון של תושב למוקד, זה בקרה, זה משוב. התושב מקבל אסאמאס בפתחת הפנייה, בסגירת הפנייה. אנחנו משתדלים להיות מאוד מאוד מדוייקים, המערכת עובדת משומנת, בלי, ממש, זה רוטינה שאני מאוד גאה בה, כיעברנו תהליך עם כל המחלקות, עם כל הממשקים. אפליקציה עירונית שגם, אפשר ליצור קשר. המוקד הוא בעצם, נגיש היום ומאוד זמין. אם זה טלפון, אם זה פייסבוק, אם זה מייל, אם זה אפליקציה. בכל מיני אמצעים. אז יש את האפליקציה לתושבים וההישג המאוד מאוד מכובד, זה שיש, חולקו מכשירי סלולר לעובדי שטח, כפיילוט ראשון, 30 מכשירים. כשהפקחים, המפקחים מקבלים את הקריאות מוקד במכשיר, הם נמדדים, הזמן נמדד, הם מגיעים למקום, הם מצלמים לפני, מצלמים אחרי וזה מאוד יעיל וזה גם, מעורר את המוטיבציה אצל המפקחים בשטח.
- אביבה גוטרמן: גילית, שאלה. קודם כל, אני מאוד מעריכה את העבודה של המוקד, אני מכירה אותה מקרוב ומילים טובות, יש לי להגיד. רציתי לשאול,

- כשעברתם, היה תקופה, אולי זה הפסיק, שמי שעבד לילה שם, משמרת לילה, היה לבד? האם זה עדיין, כך מתקיים או ש?
- גילית פלדר: המוקדנים עובדים בסבב, 24 שעות, משמרת לילה,
- אביבה גוטרמן: אחד?
- גילית פלדר: אנחנו מתגברים לפי הצורך.
- אביבה גוטרמן: לא עניין של צורך, אני לא מדברת בכלל, שצריך יותר מאחד.
- גילית פלדר: לא.
- אביבה גוטרמן: במבנה הזה, נמצא אדם אחד לבד, זה לא תקין, זה לא בסדר. אני חושבת שזה לא נכון כך, שנמצא במוקד, בכל האיזור הזה, אדם אחד לבד. זה נראה לכם בסדר?
- אמיר כוכבי: אבל איך בן אדם אחד לבד? יש את המוקד הרואה, אמור להפעיל אותו מישהו מהביטחון, לא? זה לא תוספת?
- אביבה גוטרמן: אני מדברת, מפחיד, אני לא יודעת, זה מפחיד. לא בגלל שזה לא בסדר,
- מדברים יחד**
- אביבה גוטרמן: תיכלס, מבחינת העבודה, אין בעיה, אני לא מדברת שזה לא בסדר מבחינת שאין תשובות, אלא אני מדברת על הבן אדם שיושב שם לבד, בחור צעיר, בחורה, מקום שטח כזה, נראה לי לא נכון.
- אמיר כוכבי: יש את המוקד הרואה, שנוהל הפעלת המצלמות, שאישרנו במועצה, שצריך להפעיל אותו מישהו מהביטחון, זה לא קורה? יועמ"ש? יועץ המשפטי?
- דוברים: (מדברים ללא מיקרופון).
- אמיר כוכבי: אז היום, מי מפעיל את זה?
- נדב דואני: אנחנו ב-2015, היום.
- חנה גולן: (מדברת ללא מיקרופון). התקציב של 2015 טרם אושר במשרד הפנים ויאושר כנראה, איפשהו, אני כולי תקווה, שהוא יאושר איפשהו, באמצע אפריל ולכן, אנחנו עובדים עכשיו, על תקציב 2014 חלקי 12, אתם מכירים את זה. וברגע שיאושר, אז אנחנו נאייש, יחד עם זאת, אני

הבנתי מנועם, עכשיו עושים איזשהם ראיונות של אנשים, שישלבו מתוך מצבת הביטחון.

אמיר כוכבי: חנה, זאת לא תשובה טובה. שנייה, אני אגיד לך למה,

חנה גולן: זאת התשובה שיש לי, אני לא ממציאה.

אמיר כוכבי: אז את צריכה למצוא פיתרון אחר, משני טעמים. אחד, נוהל הפעלת מצלמות הוא נוהל מחייב, שהצביעה עליו מועצת עיר ברוב קולות והוא קובע את האופן ואת האמצעים להפעלת המצלמות האלה ברחבי העיר, מטעמי צנעת הפרט, זה אחד, זה בצד, ואנחנו, לפי מה שאת אומרת, חורגים מהנוהל שאנחנו בעצמנו, גיבשנו ואישרנו פה. זה אחד, זה בצד. שתיים, לפני חודש, חודש וחצי, עלה השמיימה אזרח של עיר אחרת, אצלנו בעיר, אני מניח שלא עבר זמן, עד שמשטרת ישראל נזכרה שיש מצלמות בהוד השרון. אני בטוח שיש עוד כאלה שזוכרים שיש מצלמות בהוד השרון. השאלה הנשאלת שלי, איך אנחנו דואגים לביטחון של האנשים שיושבים שם עכשיו, ביום, בלילה, לבד וצריכים להיות מסוגלים לתת מענה אם פתאום, דופקים להם על הדלת. אגב, דלת כבר יש שם?

יואב רוזן: יש לי רק, ברשותכם, משפט אחד, יישר כח על כל העשייה הכוללת, אבל נסתכל על עשייה של עירייה, מזווית קצת, טיפה שונה, מזווית של משפחה אחת או של אדם אחד בהוד השרון ואני מבקש ליידע את חברי המועצה והציבור, כי לאחרונה, היתה לנו זכות מאוד גדולה, לסייע למשפחה שנקלעה למצוקה ונתקלה בחומות, בצורות של בירוקרטיה של המדינה, לא שלנו. התגייסנו כמה כוחות בתוך העירייה והצלחנו לאחר מאבק מאוד מאוד קשה, של למעלה מחודש ימים, לפרוץ את כל המחסומים של המדינה ולסייע למשפחה ואני גם גאה בזה, גם על זה נאמר, כל המציל נפש אחת בישראל, כאילו הציל עולם ומלואו ואני גם רוצה להודות למי שלקח חלק פעיל בעשייה ובנחישות ובמאבק המשותף, גם ליוסי בייר, גם ליפה עזרא, גלילה שמש, אביטל בר, כנרת



וכל מי שנוסף, השתתף בהצלת אותה משפחה שנקלעה למצוקה ותודה רבה לכולם.

שרונה הרשקו: אפשר להתייחס לדו"ח היפה הזה?

חי אדיב: שאלה אחת.

שרונה הרשקו: לא שאלה, להגיד אמירה. נכון, נכון, אני חושבת שזה ראוי מאוד ומכובד מאוד, מה שהיה פה היום. סוף סוף, אחרי הרבה מאוד זמן שביקשנו,

קיבלנו פה, סקירה של דברים שנעשו פה, בעיר. אגב, רק בסוגריים, לא שמעתי את הייעוץ המשפטי פה, סוקר את העשייה, אז אני שמעתי פה,

שיש פה מחלקות וזה לא מפתיע, שיש להם יעדים והם שמחו שהם עמדו בהם, כשהם בחנו את עצמם מול הדבר הזה. נשמח מאוד לשמוע ולקבל

מראש, את היעדים ואת המדדים של המחלקות השונות, של האגפים, ל-2015,

כדי להיות שותפים ואם אנחנו נקבל באמת, דיווח כזה, אולי יותר בקצרה, כמו שצריך, באופן תלת חודשי, אני חושבת שזה יהיה מבורך

ונוכל לעקוב אחרי זה, במהלך כל השנה ואולי אם צריך, לתקן. אני אשמח לעבור, אני אומרת את זה לכל, הם כבר הלכו, אז תמסרי להם,

שאנחנו נעבור ונראה ונקרא את הדברים, גם מעבר למה שהוצג פה ואני מקווה שאם נשאל שאלות, אז גם, נקבל תשובות.

אמיר כוכבי: נעשתה פה, עבודה חנה, ברכות, רואים שזה בהחלט, הרוח שלך מתחילה

לתפוס. חנה, עבודה יפה, אני חייב להגיד רק, שתי הערות, תרצי תעשי, לא תרצי, לא תעשי. קודם כל, דבר כזה לדעתי, מצריך דיון נפרד, יפה,

כל מנהלי האגפים, לתת להם את הזמן שלהם, מנהלי מחלקות, להראות להם שיש פה, האזנה וקשב מלא ולא רק, התעסקויות אחרות. דבר שני,

עושים סיכום כזה יפה, אפשר היה בהחלט, להוסיף עוד עמוד לכל אגף, עם יעדים לשנה הקרובה, כחלק מהתוכנית.

#### מדברים יחד לא שומעים

חי אדיב: (מדבר ללא מיקרופון). תראו, כמה מילים. שנת 2014, הייתה שנה קשה

גם במשק הישראלי, כולנו יודעים את זה, הגשנו תקציב מקוצץ ועשינו

תוכנית התייעלות ועמדנו ביעדים ועל כך, אני רוצה להודות לעובדים, בשמכם גם ולכל מי שהצביע לאישור התקציב והעובדים והמנהלים היו חלק מהעניין. גם על תרומתם וההסמכה לתת שלושה ימי חופש. איציק, אתה נמצא פה, אז גם תודה לך שהובלת את התהליך, בניגוד לתגובה הספונטנית של כל בן אדם, מה פתאום, אני אוותר על שלושה ימים? אבל זה הוכיח שיש פה שיתוף פעולה, יש פה צוות שעובד ולמרות הקשיים, עמדנו במשימות, תודה רבה. גם לצוות, גם למנכ"לית, גם למנהלים וגם לחברי המועצה. הדבר,

דובר: וגם לעובדים.

חי אדיב: ברור, אמרתי.

חנה גולן: קודם כל, לעובדים.

חי אדיב: קודם כל, לעובדים. הדבר השני, 2015 היא גם, שנה לא קלה. למרות

שעמדנו ביעדי התקציב, העיר הזאת שנה שנייה, מקבלת ניהול תקין, למרות שיש כאלה, מרימים גבה, בסיסמאות כאלה או אחרות, אבל אין אפשרות להתווכח על התהליך ואפשר להעריך ולכבד את כל מי שהוביל את התהליך ויש עוד בעיות לא קטנות, בעניין אגף או בעניין הכספים, אבל אי אפשר להתווכח עם התוצאות, שזה שנה שנייה וקיבלנו את הפרס, ניהול תקין. לפני כעשר שנים, ביטלו לנו, איך זה נקרא? קרן תמיכה? של 10 מליון שקל, התמודדנו עם זה, במהלך של כמה שנים, התיישרנו ועכשיו, יש עודפים וזה בהחלט, מצביע על התנהלות נכונה. אנחנו לקראת שנה הבאה, נקבל גם כנראה, רשות איתנה ובהחלט, יישר כח לכל המערכת שעובדת בתחום הזה ועוסקת. יש לנו אתגרים נוספים. אני לא רואה איזה מקפצה של עוד פרויקטים גדולים כאלה או אחרים בשנה הזאת, בגלל תקופת הבחירות, בגלל משברים כאלה או אחרים, התחלות בנייה כבר אין, בשנה הקרובה ואם יש, הן קטנות. אני צופה ומאמין או מקווה, שב-2016 תהייה צמיחה ופיתוח נוסף של בנייה והיא גם, גורמת להוצאת הכסף. מי שלא יודע, דיברתם על מדדים או תוכניות

עבודה, אתם אישרתם תוכנית חומש של 20/20. שבה אנחנו אמורים לייצר פרויקטים של, בחמש, שש שנים הקרובות, בהיקף של 1,700,000,000 שקל, מותנה תקציב, מותנה הכנסות. אז בגלל המצב הכלכלי היום, יש בלימה מסוימת ואני מעריך שהצמיחה תתחיל בסוף 2015, תחילת 2016 ואלה, תוכניות העבודה של כל הצוות המקצועי. יש דברים שהתחלנו איתם וצריך להמשיך אתם ולהשלים, יש כאלה שהשנה הזאת, נתכנן ובשנה הבאה, נתחיל בנוסף. אני גאה באגף התכנון, מנהל התכנון והפיתוח, זה שקיבל רשות תכנון עצמאת. זה אומר שסומכים עלינו, זה אומר שנותנים לנו את הקרדיט לתכנן לבד ולא לבדוק כל שטות ושטות ולא נותנים את זה לכל הרשויות ואנחנו בין הרשויות הבודדות שבהחלט, קיבלנו את זה. מי שקצת לעג על נושא יקיר תנועות הנוער, הפרס הוא לא שלי, הפרס הוא של הנער, הפרס הוא של מחזיקי התיק, הפרס זה של כל אלה שעוסקים במלאכה עם הנוער בצורה כזו או אחרת, מפעילות ברוחה, דרך הפעילות בתנועות הנוער ועוד גופים אחרים, זו הזדמנות טובה גם בספורט וכל הפעילות הזאת, זה אלי אבל הוא לא שלי, אני מייצג קבוצה די נכבדת שעושה את העבודה ועל כך, יישר כח. מהקצה הזה של החינוך הלא פורמאלי, יש עשרות הישגים ופרסים ותעודות הערכה לרבים, בתוך המערכת, בתוך תנועות הנוער, מחוץ לתנועות נוער ועל כך, יישר כח לכולם. אי אפשר לזלזל בזה, אפשר לזרוק סיסמאות, אפשר לא להקשיב אבל אני לא מכיר רשויות שיש להם מקבץ שבכל תחום, בכל מנהל, יש הישגים. יש השגים ברוחה, יש הישגים בחינוך, פרס חינוך מחוזי, פרס הנוער המחוזי, ועוד רשימה ארוכה, ואתם יודעים את זה. בואו, כנבחר ציבור, תבקרו את מה שאתם רוצים, תגידו מה שאתם רוצים, אני מבטיח לכם, אפילו משפט אני לא אפריע לכם באמצע, אבל תנו כבוד לאלה שגם חושבים אחרת ואלה שרוצים להגיד לכם קצת אחרת ואני לא רוצה לדבר על דברים שנאמרים פה על הבמה הזאת. גם היום וגם בעבר, שקרים, סיסמאות,

- כדי שיראו בתקשורת. אבל דיבורים דיבורים, העשייה מדברת, העשייה מנצחת, הוד השרון מובילה במדינת ישראל, בכל תחומי החיים ויש לנו עוד מה לשפר. אני מבטיח לכם שנעשה את זה, בשנים הבאות. אני מודה לכולם, תודה רבה, גם לאופוזיציה, כי הם עוזרים לי להשתפר.
- ניצה משה: אני עוברת לסעיף ה', מינוי סגן בשכר, לראש העירייה, בהתאם לסעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות, בחירת ראש הרשות וסגניו וכחונתם, תשל"א 1975. מתבקשת מועצת העירייה לאשר את מינויו של חבר המועצה, מר חיים שאבי, לתפקיד סגן ראש העירייה בשכר. שכרו יקבע בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים.
- עדי ברמוחה: איפה עלות ההעסקה?: אני מבקשת מסמך של עלות העסקה. למה אנחנו לא מקבלים את זה, יחד עם, כמו שהיה במינוי של הסגנים הקודמים?
- חי אדיב: זה אותו סכום.
- עדי ברמוחה: אני לא זוכרת את הסכום, אף על פי שיש לי אותו מצולם, מן הראוי שיגישו לנו.
- משה חנוכה: אמיר, כמה קיבלת?
- (מדברים יחד)
- אמיר כוכבי: הנתונים פתוחים, הנתונים פתוחים וידועים.
- אמיר כוכבי: משרד הפנים קבע את זה, לא אנחנו.
- עדי ברמוחה: עלות העסקה, למה לא קיבלנו?
- ירון סולברג: בכל מקרה, זה טעון משרד הפנים, עדי.
- עדי ברמוחה: מה זה שייך?
- משה חנוכה: שייך, כי יש זמן לדעת את הנתונים.
- עדי ברמוחה: קודם כל, שתגישו, יחד עם זה שאתם מגישים,
- עדי ברמוחה: עם מינוי של סגן, צריך להגיש עלות העסקה. אדוני היועץ המשפטי, אתה מוזמן לתת חוות דעת.
- יגאל הררי: שכרו יקבע בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים.
- דוברים: (מדברים ללא מיקרופון).

- ירון סולברג: קיימת דרישה כזאת בחוזר מנכ"ל משרד הפנים, להניח וגם בעבר הנחנו, הגזבר נמצא באילת בכנס גזברים, לכן, הפתרון שאפשר לתת אותו הוא פתרון סביר, שהוא לא יכנס לתפקיד בטרם הגזבר יאשר ויעביר את האישור בכתב, לכולכם. הגזבר יחזור ביום ראשון מאילת והסגן יכנס, בהנחה שחברי המועצה יאשרו אותו. מיד לאחר מכן יועבר לכם אישור במייל, לכל אחד ואחד מכם ונוודא שאתם מקבלים את האישור הזה.
- עדי ברמוחה: התהליך תקיין?
- ירון סולברג: לא מושלם, היה צריך להיות מונח פה המסמך אבל כיוון שממילא אנחנו יודעים שהדבר היה מתוקצב, ברוטציה, היה סגן, ותמונת המצב פה היא ברורה.
- אמיר כוכבי: נסיבות מצערות.
- ירון סולברג: יש דרישה פורמאלית נכון, בחוזר המנכ"ל, צריך לקיים אותה, אנחנו נקיים אותה ביום ראשון ואם תהייה בעיה עם משרד הפנים, בכל מקרה, נאשר את המינוי הזה, זה כפוף בכל מקרה, לאישור משרד הפנים. ולכן אין מניעה לדון ולאשר מינוי זה.
- (מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן: זה שיגישו או לא זה לא הסיפור, כי זה תוקצב וגם, אישרנו את הרוטציה והכל.
- עדי ברמוחה: הכל בסדר.
- אביבה גוטרמן: הסיפור הוא אחר. אני טוענת שבנסיבות האלה, קרה מה שקרה, אין את הסגן ודווקא, התפנה כסף, התפנה כסף.
- עדי ברמוחה: 620,000 שקל.
- אביבה גוטרמן: אני אומרת, רגע, לא משנה, אני אומרת,
- משה חנוכה: אז את יודעת.
- עדי ברמוחה: בטח שאני יודעת.
- אביבה גוטרמן: חבריה, בטח שיודעים, זה לא רלוונטי,
- עדי ברמוחה: בטח שאני יודעת, אני בודקת.

- משה חנוכה : 620 לשנה?
- עדי ברמוחה : כן.
- אביבה גוטרמן : אנחנו אישרנו כבר, את התקציב,
- יואב רוזן : אביבה, כסגנית לשעבר, אין צורך בסגן נוסף?
- אביבה גוטרמן : בוודאי, רגע, רגע, לא אמרתי שלא. א. אישרנו את הרוטציה ואישרנו את התקציב, אין בעיה עם זה, זה גם, מתוקצב והכל בסדר. רק קרה מה שקרה בתהליך, פתאום, הסגן שהיה, כרגע לא נמצא, פוטר, התפטר; מה זה משנה?
- יואב רוזן : הוא נמצא, רק לא בתפקיד, מה אתם מספידים אותו?
- אביבה גוטרמן : יש סגן, בסדר גמור, הוא ברוטציה, הוא אמור להיכנס לתפקיד שלו בשכר, אחרי שנתיים וחצי. עכשיו, אני אומרת, וזה לא קשור אליו, לא פרסונלי, אני שואלת שאלה פשוטה, התפנה כסף, אתם יודעים, זה מזכיר לי, אני, אם אני מוצאת ככה, מהחורף לקיץ, כמה שקלים בארנק שלי, בכיס שלי, במכנסיים, אני אומרת, במקום להגיד, אה, מצאתי איזה מאה שקל, נבזבז את זה, זה במילא לא היה, אני אומרת, תראו, נוצר פתאום,
- יואב רוזן : לא התפנה כסף, אביבה את טועת.
- אביבה גוטרמן : כסף התפנה.
- יואב רוזן : התפנה תפקיד ביצועי.
- אביבה גוטרמן : רגע, התפנה כסף ואני אומרת, זה בסדר, הוא יכנס לתפקידו בעזרת השם, הוא יחכה, הוא נאמן, הוא יעשה את תפקידו, גם אני עבדתי שנתיים וחצי, כסגנית, באותה דרך, באותן שעות, נתתי את כל כולי, ללא אגורה שחוקה וזה בסדר גמור, אין לי בעיה עם זה ואחר כך, ניכנסתי לתפקידי. אני מאמינה שיגיע שנתיים וחצי, הוא גם כן, ימלא את תפקידו בשכר. אני רק אומרת, נוצרה סיטואציה, מה לעשות שלא משלמים ואי אפשר לספסר בכסף הזה כרגע, להביא מישהו אחר, אז בואו תחסכו את זה, תגידו, יש כסף, בואו נעשה עם זה משהו אחר, לא

- קרה כלום, לא קרה כלום, זו דעתי, זה הכל ולא ברמה האישית.
- נדב דואני: אני חייב להודות שאני לא התרשמתי מנאום הבחירות של חי אדיב, על כל העשייה והדברים, כי אני לא רואה שכלום קורה פה, אתה יכול להמשיך לספר סיפורים על פרסים, תאסוף, תאסוף תעודות, תמשיך לאסוף תעודות. יגאל ישים את התעודות פה, על השולחן, זה לא שווה שום דבר, פרקטיקה, לא קורה כלום, תעודות על תעודות על תעודות, זה נקרא - "green wash", צובעים הכל בירוק, אין לזה שום משמעות. מודים לראש עירנו הדגול, על קבלת הפרס. הדוברת שלך, היועצת לקידום מעמד האישה, דאגה להוציא את השלט.
- משה חנוכה: מועצת תנועות הנוער, תגיש תלונה למועצת תנועות הנוער.
- חי אדיב: מי שאישר את זה, זה מועצה שרובם ליכודניקים.
- נדב דואני: מה הקשר? אז זה אומר שהם מבינים במשהו? זה לא אומר שהם מבינים בכלום. ולכן, חי, אני באמת, לא מתרשם. עכשיו תראה, באמת, חיים הוא בחור, אני באמת אוהב אותו, הוא באמת בולדזור, אמרת בולדזור? בולדזור, אני חותם על זה, בולדזור, יודע לעשות את העבודה חבל על הזמן, עכשיו, כואב לי הלב עליו, למה? כי הוא יושב ולא יהיה לו מה לעשות. יגאל יושב, מגרש זבובים, אין מה לעשות, לא עושים פה כלום, משעמם להם,
- יגאל שמעון: סליחה?
- נדב דואני: יגאל, אני מדבר.
- יגאל שמעון: סליחה?
- נדב דואני: אני יודע שאתה מגרש זבובים, עזוב,
- יגאל שמעון: (מדבר ללא מיקרופון 03: 27: 44).
- נדב דואני: אני עובד במשרד ראש הממשלה.
- יגאל שמעון: מה אתה מגרד שם, את מה?
- נדב דואני: אני עובד במשרד ראש הממשלה ושם, אני עובד. עכשיו, אני מנסה להבין, למה להוציא את חיים מחברת מוסדות, שהוא עושה שם עבודה

טובה ואני אשמח שתראו לנו אגב, את הסכם, לא, אה, אולי, לא יודע,  
כנראה בהסכם הקואליציוני, הוא יצטרך לוותר.

עדי ברמוחה: הוא גם וגם.

נדב דואני: חבל על המינוי, הוא מיותר, הרי לא יהיה לו מה לעשות, הוא לא יקבל  
סמכויות, הרי ראש העיר לא נמצא בעיר, הוא לא נוכח פה, הוא לא פוגש  
תושבים, הוא לא מקבל החלטות, הוא לא מוביל תהליכים, מיותר.  
אנשים מוכשרים, יגאל, יואב, חיים, יושבים, אין להם מה לעשות. אבל  
ממנים עוד סגן. חי, אני מצביע מסיבה אחת נגד, כי אתה לא צריך עוד  
סגן, זו הסיבה, כי גם ככה, אתה לא עושה כלום. איזה תהליכים  
אתה מעביר? מה אתה עושה? רק מדרדר את העיר, זה תהליך שאתה  
עושה, בצניחה, צוללים למטה, מזל שיש לנו תושבים כאלה טובים,  
שמחזיקים את העיר על הרגליים, זה לא בזכותך, זה למרות שאתה כאן,  
זו הסיבה.

חי אדיב: נדב תודה, בבקשה.

אופיר טואיל: אני חושב שכל מה שנעשה פה כרגע, לעניין של חיים שאבי כסגן וכולם  
תוקפים את ראש העיר, על הסגנות, על ה, כולם אני רואה, אחד, שניים,  
שלושה אנשים, תוקפים, אומרים את האמת, אנחנו מדברים כרגע, על  
מינוי סגן, אנחנו מדברים כרגע, על מינוי סגן, סגן ראש עיר בזכות ולא  
בחסד של אף אחד, לא, לא בחסד, הוא, זה הזמן שלו, סגן ראש עירייה,  
חי לא מאציל סמכויות לסגנים שלו, אין מה לעשות.

נדב דואני:

אופיר טואיל: זו הקדנציה השלישית של חיים, בהתנדבות, בהתנדבות, אז עכשיו הוא  
מקבל את הסגן, אז הוא נאמן, אז קדימה, לפרגן ומותר לפרגן, גם  
אופוזיציה, גם אופוזיציה, מותר, מה מפריע לך? מה קרה?

אביבה גוטרמן: אני רוצה לחסוך את הכסף הזה.

אופיר טואיל: תחשכי במקום אחר.

אביבה גוטרמן: כן, במה לחסוך, במה?: שלא משלמים את החוב של מופת? במה נחסוך?

במה נחסוך?



אביאל אברמוביץ': קודם כל, אני מאחל לכל אחד מחברי המועצה, שיהיה במקום חיים.

חי אדיב: כולם רוצים (מדברים יחד).

נדב דואני: גם אני לא רוצה, אתה לא צריך ועוזב אותך, בחיים, אני לא ארצה

להיות סגן שלך ולא ארצה לשבת בקואליציה שלך, זה אחד.

חי אדיב: גם אין סיכוי. אתה לא מתאים, אתה לא מתאים, אתה לא יכול להיות

סגן.

נדב דואני: גם אתה לא מתאים להיות ראש עיר, זה הסיפור הגדול. אתה לא

מתאים, אתה כשלון. אגב, יגאל, אתה יושב פה, תאמין לי וזה טעות

ונתקן את זה, עוד שלוש שנים נתקן,

משה חנוכה: אבל הציבור בחר, נדב, די.

נדב דואני: תקשיב, תאמין לי, גם העובדים שנמצאים פה, לא רוצים להיות אתך,

משה חנוכה: נדב, די, די.

חי אדיב: אף אחד לא עושה לי טובה.

יגאל שמעון: טוב, בבקשה אביאל.

(מדברים יחד וצועקים)

אביאל אברמוביץ': מה שרציתי להגיד זה רק, שאני מאחל, אני לא מקווה, אני מאחל, הולך

אתך, מאחל לכולם, להיות פה סגנים, זה תפקיד לא רע, זה, יש מה

לעשות שמה, תפקיד לא רע ואני מנצל את ההזדמנות, להגיד שבסך הכל,

שאנחנו מצביעים הרי לחיים, אוקי? אנחנו מצביעים, לא מצביעים, לא

חשוב, כל אחד, אבל אני חושב שבמקרה של חיים, חיים הוא זה שגרם

לנו שנצביע בשבילו, עשה את זה שנצביע בשבילו ואני מלווה את חיים

הרבה שנים, עוד חיים הצביע בקדנציות הקודמות והיו לנו כל מיני

שיחות ודיבורים ועשייה משותפת ודברים ביחד ואף אחד לא מושלם,

אבל חיים באמת, עשה את זה בדרכו שלו, לאט לאט, עם החברים שלו,

עם האנשים שלו, הוא הביא שני מנדטים וזה ההסכם הקואליציוני

ומגיע לך כל הכבוד ואני מאחל לך בהצלחה גדולה, עם כל מה שכרוך

בוה, עם כל הבעיות וכל הקשיים ויהיו לך קשיים ויהיו לך בעיות, אני

- חושב שכולנו נעזור לך, גם באופוזיציה יעזרו לך כי כולם פה, אנשים באמת, שיעזרו לך והצלחה גדולה וברכה.
- חיים שאבי: תודה.
- אביאל אברמוביץ': שא ברכה.
- יואב רוזן: אני מבקש להצטרף גם, לדברים של אביאל, אבל גם להמשיך עוד משפט אחד, הדברים של אביאל ראויים ועוד משפט אחד ולקרוא לחברינו באופוזיציה, אמנם, מינוי סגן לראש העיר, זה עניין פוליטי, אין שום ספק ואני מבין את זה. יחד עם זה, זה גם עניין פרסונלי והיות ומדובר בחיים חברנו והיות ואנחנו מכירים ומוקירים, אני מאוד מאוד מבקש באמת, המינוי יעבור בין כה וכה, תנסו להצביע נמנע ולא נגד אדם, תודה רבה.
- חי אדיב: תודה.
- נדב דואני: יואב, אל תהפוך את זה לפרסונלי.
- אביבה גוטרמן: להזכירך, אדון יואב, אנחנו כבר, הצבענו עבור הסגנות, על הרוטציה.
- אביבה גוטרמן: (מדברים יחד) קדנציה, אז אל (מדברים יחד).
- יואב רוזן: בסדר, אנחנו מכירים את הפעילות שלך, נגד כל דבר.
- אביבה גוטרמן: אני נגד כל דבר?
- יואב רוזן: תבדקי את עצמך.
- אביבה גוטרמן: אני, פעילות שלי נגד כל דבר?
- יעל ברזילי: חיים, טוב, אני לא יודעת, לוחצת, שומע אותי, נכון? אני מברכת אותך, אני חושבת שמגיע לך, אתה ראוי, כולנו מאחוריך, עוזרים ונהייה שמה ואנחנו בטוחים שתעשה ותצליח.
- חיים שאבי: תודה רבה.
- ניצה משה: אני מעלה להצבעה. מי בעד מינויו של חבר מועצת העיר, כסגן בשכר לראש העירייה? חי, יגאל שמעון, כנרת, חנוכה, תקווה,
- דוברת: בכפוף.

ניצה משה: בכפוף, זה בא בנפרד, אבל רגע, אני עושה את ההצבעה ואני אקריא את ההחלטה.

חי אדיב: תגידי "בכפוף".

ניצה משה: בכפוף לאישור גזבר העירייה, שנמצא בכנס גזברים, שיינתן ביום א' הקרוב, בעניין האישור התקציבי. מי בעד?

ניצה משה: חי, יגאל שמעון, כנרת, משה חנוכה, תקווה, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל, אופיר טואיל. מי נגד? שרונה, עדי, אמיר, נדב ואביבה. חיים בהצלחה.

#### הצבעה:

9 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ.

5 נגד: שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.  
חיים שאבי נמנע מהצבעה

#### החלטה מס' 26/15:

בהתאם לסעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות – (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) – תשל"ה-1975, מאשרת מועצת העירייה את מינויו של חבר המועצה מר חיים שאבי לתפקיד סגן ראש העירייה בשכר. שכרו ייקבע בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים. (\*\*מכתבו של גזבר העירייה לעניין האישור התקציבי הועבר לכול חברי המועצה ב-15.3.15)

=====

יגאל שמעון: סעיף ו', אישור מועצת העירייה האצלת סמכויות ראש העירייה לפי סעיף 17 לחוק רשויות מקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה - 1975, לסגן ראש העירייה מר חיים שאבי, לחתום על כל כתב התחייבות או תעודה אחרת שיש בה משום התחייבות כספית בהתאם לסעיף 203 לפקודת העיריות (נוסח חדש) לרבות התחייבויות כלפי הבנקים. כמו כן מתבקשת המועצה לאשר האצלת סמכויות ראש העירייה על סגנו לחתום על שטרות לטאבו, שוברי תשלום, פקודות תשלום, שקים וחוזים. חתימתו של ראש העירייה, או סגנו, בצירוף

חתימת גזבר העירייה, ובתוספת חותמת העירייה תחייב את העירייה לכל דבר ועניין. ראש העירייה מוסמך להאציל סמכויותיו מכוח החלטה זו על כתב מינוי מעת לעת לסגני ראש העירייה, על פי שיקול דעתו של ראש העירייה

**הצבעה: מי בעד הצעת ההחלטה?**

**9 בעד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקווה גלס, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל אברמוביץ ואופיר טואיל.

מי נגד?

**5 נגד:** אמיר כוכבי, נדב דואני, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה ואביבה גוטרמן.  
חיים שאבי נמנע מהצבעה  
ההצעה עברה, בשעה טובה. תודה רבה.

**החלטה מס' 27/15:**

מועצת העירייה מאשרת האצלת סמכויות ראש העירייה לפי סעיף 17 לחוק רשויות מקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה - 1975, לסגן ראש העירייה מר חיים שאבי, לחתום על כל כתב התחייבות או תעודה אחרת שיש בה משום התחייבות כספית בהתאם לסעיף 203 לפקודת העיריות (נוסח חדש) לרבות התחייבויות כלפי הבנקים. כמו כן מתבקשת המועצה לאשר האצלת סמכויות ראש העירייה על סגנו לחתום על שטרות לטאבו, שוברי תשלום, פקודות תשלום, שקים וחוזים. חתימתו של ראש העירייה, או סגנו, בצירוף חתימת גזבר העירייה, ובתוספת חותמת העירייה תחייב את העירייה לכל דבר ועניין. ראש העירייה מוסמך להאציל סמכויותיו מכוח החלטה זו על כתב מינוי מעת לעת לסגני ראש העירייה, על פי שיקול דעתו של ראש העירייה

חיים שאבי: רק, להגיד כמה מילים, אני קודם כל, רוצה להודות לבורא עולם, לקדוש ברוך הוא, על זה שזכיתי להיות סגן ראש עיר. אני רוצה להודות לראש העירייה חי אדיב, על זה שהוא למעשה, הקדים לי את הקדנציה. אני רוצה להודות לחברי המועצה שתמכו, רוצה להודות לפעילים והתומכים שלי, שמלווים אותי כבר, קדנציה שלישית, אני רוצה גם, להגיד לאופוזיציה כמה מילים, בעקבות ההצבעה ובעקבות החששות שלהם. אלף, אני חבר מועצה שלא נבחר בגלל איזה טרנד של איזה מפלגה שבאה, אני לא נבחר בעקבות זה שמכרתי 17 שנה כרטיסים. אני לא

- נבחר בגלל שאני איזה מספר שתיים של מישהו, אני לא נבחר בגלל שאני תותח בפייסבוק. אני אחת עשרה שנה, פועל יום ולילה בהתנדבות. אז אם מישהו דואג שאני, יהייה לי משעמם, אז אני מבטיח לו שלא יהיה לי משעמם, אני יכול להבטיח לכם גם, שאני כבר, שש שנים, חי אדיב, גם בהתנדבות אבל, עושה ופועל ימים ולילות ויש לי סיפוק מלא ממה שאני עושה. אז אם יש לכם חששות, אל תדאגו ותודה לכולם.
- חי אדיב: הם לא דואגים לך, הם דואגים לי.
- יגאל שמעון: תודה רבה, בהצלחה.
- ניצה משה: אני עוברת לסעיף הבא. אישור מלגה לספורטאי רון סגל, בגין השתתפות במשחקי ספיישל אולימפיקס. כולכם קיבלתם את המסמך שסומן כנספח א'. קיבלתם נספח שצויינו בו כל הפרטים, אז בבקשה, תשאלו.
- אמיר כוכבי: איציק, אנחנו מדי פעם, מאשרים את הדברים האלה ואין אחרי זה שום פידבק על מה היה איך היה? תכניס את זה לסיסטם שלך, מאשרים מילגה כזאת רוצים לדעת מה היה שם.
- איציק בן דור: (מדבר ללא מיקרופון).
- אמיר כוכבי: אבל כשהם חוזרים, שנדע כמה הם הצליחו.
- איציק בן דור: (מדבר ללא מיקרופון) של ישראל גם.
- אמיר כוכבי: אני מציע שתסע ללוות אותו.
- איציק בן דור: אנחנו גם, לא מקבלים הרבה פידבק, אנחנו קוראים את זה בעיתונים יותר ומתי שמגיעה נסיעה כזאת, אנחנו מקבלים פנייה מספיישל אולימפיקס וגם מהספורטאי עצמו, אבל אני מקבל את ההערה, אם תרצו אז אני אדווח לכם גם מה קרה.
- אמיר כוכבי: אז לאור מה שאתה אומר, אני מציע יותר מזה, אם תושב העיר יוצא לדבר כזה ויש שם הישגים או עצם ההשתתפות היא הישג, אבל אם גם, יש שם הישגים ספורטיביים, זה מה שצריך למנף ולספר, זה לא,
- איציק בן דור: אין שום בעיה.
- אמיר כוכבי: צריך לעבור ככה, יש דוברות, זה,

- איציק בן דור : אין בעיה.  
חי אדיב : אוקי, חשוב שהם יתזרו גם, להגיד להם תודה.  
איציק בן דור : כן. דרך אגב, זה הייתה לנו גם ספורטאית כזאת, והזמנו גם את המאמנים וגם את הספורטאים.  
יגאל שמעון : אוקי, אפשר להצביע?  
ניצה משה : מי בעד? חי, יגאל, כנרת, חנוכה, תקווה,  
חי אדיב : פה אחד.  
דוברת : (מדברת ללא מיקרופון).  
ניצה משה : אוקי, שרונה, עדי, יגאל, אופיר, אמיר, נדב ואביבה.  
יגאל שמעון : תודה רבה.

#### הצבעה:

12 בעד (פה אחד): חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, תקווה גלם, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יגאל הררי, אופיר טואיל, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

#### החלטה מס' 28/15 :

מועצת העירייה מאשרת מלגה לספורטאי רון סגל, בגין השתתפות בתחרות המשחקים האולימפיים המיוחדים של "ספישל אולימפיקס", שיתקיימו השנה בחודש יולי 2015 בלוס אנג'לס ארה"ב. 40 ספורטאים וספורטאיות מישראל נבחרו לייצג את ישראל ולהשתתף במשחקים האולימפיים. בין הספורטאים נבחר גם הספורטאי רון סגל, תושב העיר הוד השרון, אשר מתחרה בענף האתלטיקה הקלה. המלגה ע"ס 5,000 ₪ תוקצבה בסעיף "מלגות לספורטאים מצטיינים" - 1829100810.

ניצה משה : תודה רבה, אני עוברת לסעיף הבא. סעיף שהוא בדלתיים סגורות, אני מבקשת לכבות את המצלמות,

#### (03: 44: 04) - דיון בדלתיים סגורות

ניצה משה : אם יש חברי מועצה בחוץ, שיכנסו.

- ניצה משה: אני עוברת לסעיף ח', בקשה להיתר עבודת חוץ, על מנת לקבל פרס, כלומר, לקבל שכר במקרים מיוחדים, סעיף 180(א) לפקודת העיריות. במקרים מיוחדים, המועצה רשאית להתיר לעובד עירייה, לעסוק בעבודת חוץ, גם על מנת לקבל פרס, כלומר, שכר. בהתאם למסמכים שהוגשו, חברי מועצה מחליטים לאשר לו את בקשתו של מר עופר לוי, לעסוק בעבודת חוץ. אנתנו העברנו את המסמכים במייל והאישור הזה, אם תאשרו אותו, הוא יהיה עד ל- 01.04.16.
- איציק בן דור: עופר לוי עובד בערך 10 שנים בעירייה, היה פקח. עופר לוי עובד שעובד באולם ספורט, הוא עובד בשעות הבוקר, משעה 7 עד שעה 4 בערך, 3:30. בסביבות 10 שנים. הוא, העבודה שהוא מבקש לעשות מחוץ לעבודה הנוכחית, הוא מאמן כדור רגל ואין שום ניגוד אינטרסים בין העבודה שלו לבין מה שהוא הולך לעשות והוא לא עובד כאן, עובד ברעננה. הוא גרוש עם שלושה ילדים, זהו, אם אתם רוצים עוד משהו, אני מוכן להגיד.
- דובר: (מדבר ללא מיקרופון)
- איציק בן דור: איך אני יודע מה?
- דובר: (מדבר ללא מיקרופון).
- איציק בן דור: כי העבודה שלו היא אחר הצהריים, אני לא, הוא לא עובד אחר הצהריים, הוא מתחיל ב-6, לא, הוא לא מתעסק עם אירועים. ואם אנתנו צריכים אותו גם, לאירועים, הוא יהיה. כן, אבל זה לא הוא, הוא בבוקר, כן. עובד באולם הראשונים.
- אמיר כוכבי: יענקילה עובד בערב? מי עובד בערב?
- איציק בן דור: יעקילה עובד בערב.
- יגאל שמעון: זה רק לתקופה מוגבלת, עד מתי?
- איציק בן דור: וזה לשנה, בינתיים.
- יגאל שמעון: יש מניעה חברים? אפשר לאשר? מי בעד? כולם פה אחד, תודה רבה,

הצבעה:

13 בעד: יגאל שמעון, כנרת כהן משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, נדב דואני, אביבה גוטרמן

החלטה מס' 29/15 :

מועצת העירייה מאשרת את בקשתו של מר עופר לוי עובד רשות הספורט לעסוק בעבודת חוץ גם על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש). אישור היתר זה למר עופר לוי יהיה בתוקף עד ליום 1.4.16.

=====

ניצה משה: אני עוברת לסעיף הבא, שהוא גם כן, בקשה להיתר עבודת חוץ, על מנת לקבל פרס, שכר. זאת בקשתה של הגברת שירלי תומר, עורכת הדין שירלי תומר, שהיא הסגנית ליועץ המשפטי לתכנון ובנייה.

נדב דואני: אני רוצה לדעת, הבקשה שלה, היא מרצה באוניברסיטה, מה, זה אומר להיות כמה שנים? זה עומד לשנה הזאת? מתי היא מפסיקה עם העבודה?

ניצה משה: היה כתוב לכם, עד סוף 2015

נדב דואני: ניצה, כנראה לא הבנתי, לא סתם, אני שואל.

נדב דואני: ניצה, אני שואל האם, בתום האישור הזה, היא תרצה אישור נוסף.

ניצה משה: אני לא יודעת....

נדב דואני: לא, אז אני רוצה, חשוב להבין שתפקיד כזה, שדורש המון המון המון זמן, אז היא התחילה קורס, אז אני מבין שהיא צריכה לסיים אותו עם הסטודנטים שלה, היא לא יכולה להמשיך אותו בהמשך, זה מה שאני רוצה להגיד וצריך להבהיר את זה. היא צריכה לסיים את הקורס שלה, יש לה מחוייבות כלפי הסטודנטים ואני מבין את זה וזה בסדר. אבל



להבא, בסוף שנת הלימודים הנוכחית, היא לא יכולה להמשיך ללמד קורסים באוניברסיטה במקביל, זו דעתי.

הדבר היחיד שאני רוצה להגיד שאלף, אני לא יודע מה יהיה ואני בטח, לא רוצה להתחייב בשמה, אני כן יודע להגיד שמשרד הפנים חושב אחרת ממך שמשרד הפנים, באותו סעיף (13)4 בחוזר המנכ"ל, הוא בא ואומר שבעניין הרצאות וכולי, אפשר לעשות את הדברים הללו ובלבד שזה יהיה מוגבל בהיקף השעות והיא לא מגיעה לאותו רף עליון. כך שאלף, לדעתי, אני חושב שצריך להתרכז באותה עבודה שבה עובדים ואם עובדים בעירייה, זה צריך להיות ב- 100% בעירייה וכולי, יחד עם זאת, יש גם אינטרס ורצון ולא עשינו את זה בעבר בלשכה המשפטית, אבל אולי זה לא רעיון רע, גם להעביר הרצאות אם זה באוניברסיטה או במכללות, זה רק מפתח וזה רק, גורם להידוק החומר בדרך כלל, וזה דבר לא רע, אנחנו עושים את זה פעם ראשונה, שמביאים בקשה, לא יודע אם זה יהיה רע, צריך לבדוק ולראות. בכל מקרה, הדגש היחיד שאני אומר, הוא שבנושא הזה, קיימת הוראה ספציפית של משרד הפנים, שמאפשרת (מדברים יחד).

ירון סולברג:

אגב, זה לא אומר שמשרד הפנים תמיד, צודקים ירון.

אני לא אמרתי, לא, לא, נדב, אני לא אמרתי שזה תמיד צודק, אני אמרתי הפוך, שזו פעם ראשונה שאנחנו עושים, אני כן רוצה לבדוק כי אני תמיד, סברתי שאין מקום לעשות את זה, אבל כשבא רעיון חדש וכשמדובר על מתן הרצאות, אני חושב שזה אולי דווקא, מפתח ואולי אפשר לתרגם את ההרצאות האלה גם לעובדי עירייה ולשכלל אותם פה, לצוות התכנוני, וכבר התחלנו לעשות סוג של מפגש בימי חמישי כזה, כשזה הכיוון. יותר לתת את הדגש גם להדרכות ולהרצאות לצוות, כדי להרים את הרמה המקצועית, אז צריך לחכות לדינמיקה. תשובה ישירה לשאלה ששאלת, אני לא יודע להשיב כרגע. אוקי? כרגע, האישור שניתן הוא עד יולי.

נדב דואני:

ירון סולברג:

- נדב דואני : עד סוף הסמסטר, אוקי.
- ירון סולברג : כן.
- שרונה הרשקו : ירון, סליחה רגע שאלה, ירון, מה המלצתך? כי אנחנו, בתור מי שאמון ...
- ירון סולברג : אני אמרתי, זה בא פעם ראשונה, היא נכנסה לתפקיד, היא אמרה, אני הופתעתי כי לא נדרשנו לזה בעבר ולא היה ולמרות שגם אני, חככתי בדעתי בעבר, לעשות, בסופו של דבר, אמרתי, אני מוותר על זה ואני מתרכז בעבודה. יחד עם זה, לא רציתי למנוע מאיש צוות את האפשרות הזאת, בוודאי, לא כשהתחייבו עוד לפני שהמכרז פורסם כמובן, על השנה האקדמית הזאת. ובהתחשב בכך שמדובר בשעות מאוד מצומצמות באופן יחסי, אז אני,
- חי אדיב : כמה שעות היא (מדבר ללא מיקרופון).
- יגאל שמעון : שעה וחצי, כל פעם.
- ירון סולברג : כן,
- נדב דואני : זה נטו, זה לא ברוטו.
- ירון סולברג : כן, אבל לא תמיד, זה יכול להיות שזה לא, לא באופן שיפריע ואני יכול להגיד לך באופן לא רשמי, שהיא אמרה לי שהיא לא מתכוונת להמשיך עוד לשנה הבאה, אבל זה ממש, לא רשמי ואני לא רוצה להתחייב על העתיד.
- יואב רוזן : שני הסעיפים, מדובר בצנעת הפרט. העובדה שאנחנו רושמים את השמות של שני העובדים, גם בהזמנה וכנראה אחר כך, בפרוטוקול, משיג את צנעת הפרט. אני מציע אם אפשר להבא, לכתוב עובד עירייה, עובדת עירייה, בלי השם כי בין כה וכה, החומר חסוי.
- ירון סולברג : הפרוטוקול לא מפורסם באתר.
- יואב רוזן : אני לא יודע.
- ירון סולברג : לא, לא.
- ניצה משה : הקטע הזה, לא מפורסם.
- חי אדיב : בהזמנה קיבלת את השם?

- יואב רוזן: השם כתוב בהזמנה. אבל ההזמנה היא פומבית, היא מסתובבת והיא תלויה.
- ניצה משה: בהזמנה, לא כתוב שום דבר מקורות החיים.
- יואב רוזן: אבל אפשר למחוק את השם ולכתוב "עובד עירייה" "עובדת עירייה", בין כה וכה, זה בא לפה.
- ירון סולברג: אחרי שפונים לפה ולפה, כי לפעמים, אלף, אני מבין כמובן, את הטיעון של יואב, מצד שני, לפעמים, יש צורך בביקורת, בסוג שמישהו מאיר באלף או בעין, איזושהי נקודה שאולי היא לא ידועה.
- (מדברים יחד)
- יגאל שמעון: חברים, אני מבקש, אני, לפני ההצבעה, אני רק, רוצה לומר לכם מילה אחת, עורכת הדין שירלי תומר התחילה לעבוד כיועצת המשפטית של הוועדה ואני רוצה להגיד לכם שהיא איכותית מאוד, בעלת מקצוע מסוימת,
- ירון סולברג: רק מתקן, היא לא היועצת המשפטית של הוועדה, היא סגנית היועץ המשפטי לוועדה לתכנון ובנייה וזה משהו אחר, תודה רבה יגאל.
- יגאל שמעון: נכון, אבל,
- חי אדיב: תודה רבה על התיקון, כי את זה, לא ידעתי.
- ירון סולברג: אני יודע, אני כל הזמן, מתקן אתכם.
- יגאל שמעון: ואני ממליץ לאשר אותה בבקשה.
- ניצה משה: מי בעד? פה אחד. רגע, אבל מי איננו פה? רשמתם מי איננו?

#### הצבעה:

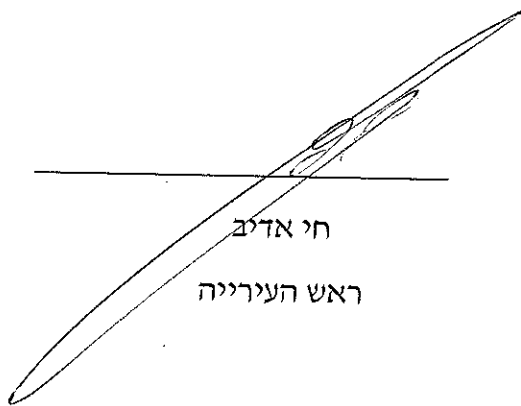
**13 בעד:** חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת כהן, משה חנוכה, חיים שאבי, תקוה גלם, שרונה הרשקו, עדי ברמוחה, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 30/15 :

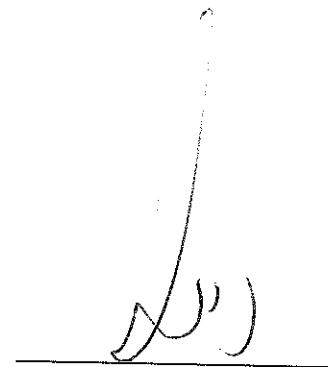
מועצת העירייה מאשרת את בקשתה של הגב' שירלי תומר סגנית היועץ המשפטי לתכנון ובניה לעסוק בעבודת חוץ גם על מנת לקבל פרס במקרים מיוחדים (סעיף 180 (א) לפקודת העיריות (נוסח חדש)).  
תוקפו של אישור היתר זה לגב' שירלי תומר יהיה לשנת 2015.

=====

ניצה משה : תודה רבה, הישיבה הסתיימה.



חי אדיב  
ראש העירייה



ניצה משה  
מרכזת ישיבות המועצה